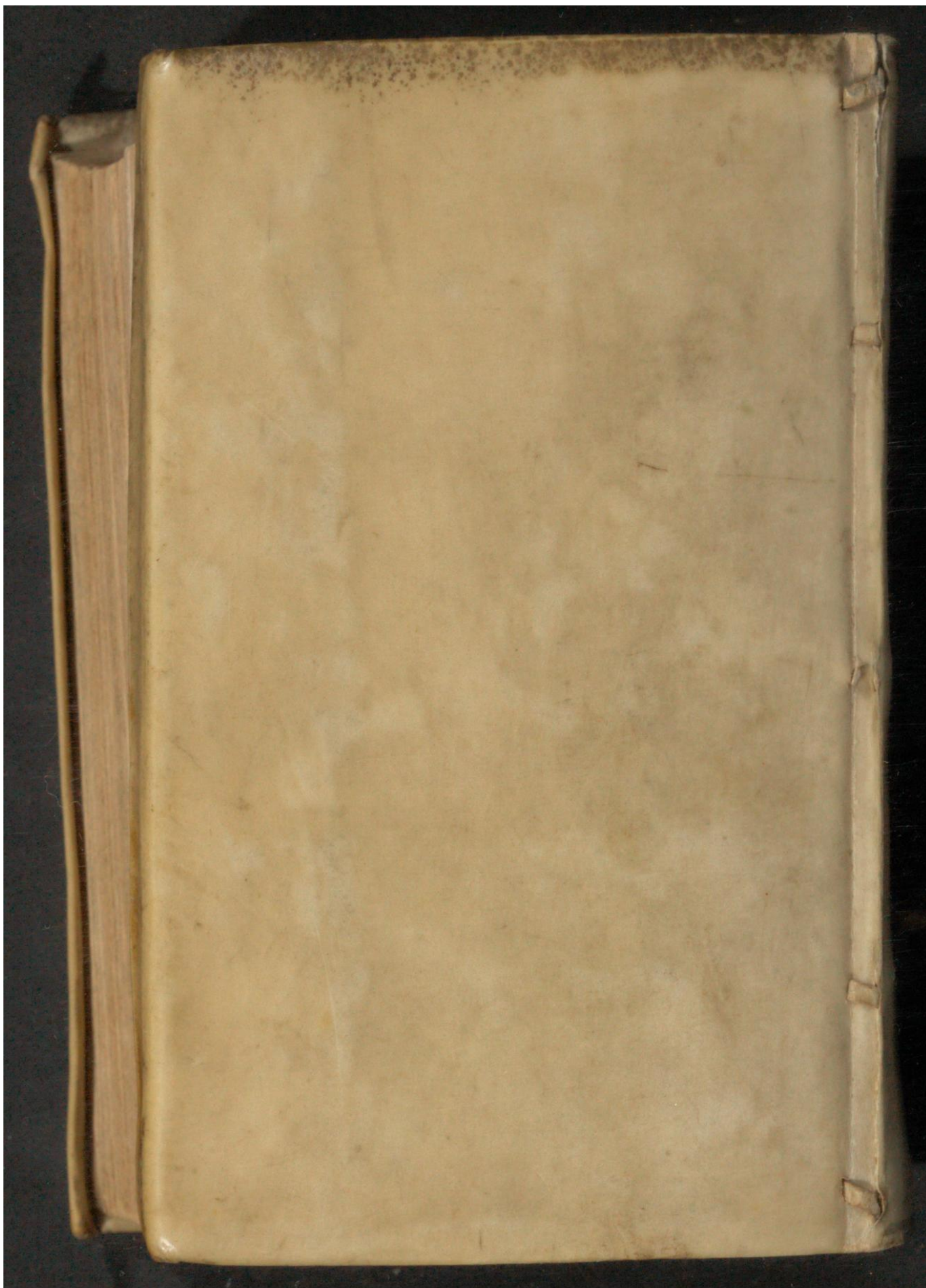

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1702 G 2 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1702 G 2 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1702 G 2 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1702 G 2 [1]

~~299~~

kw

~~K 49~~

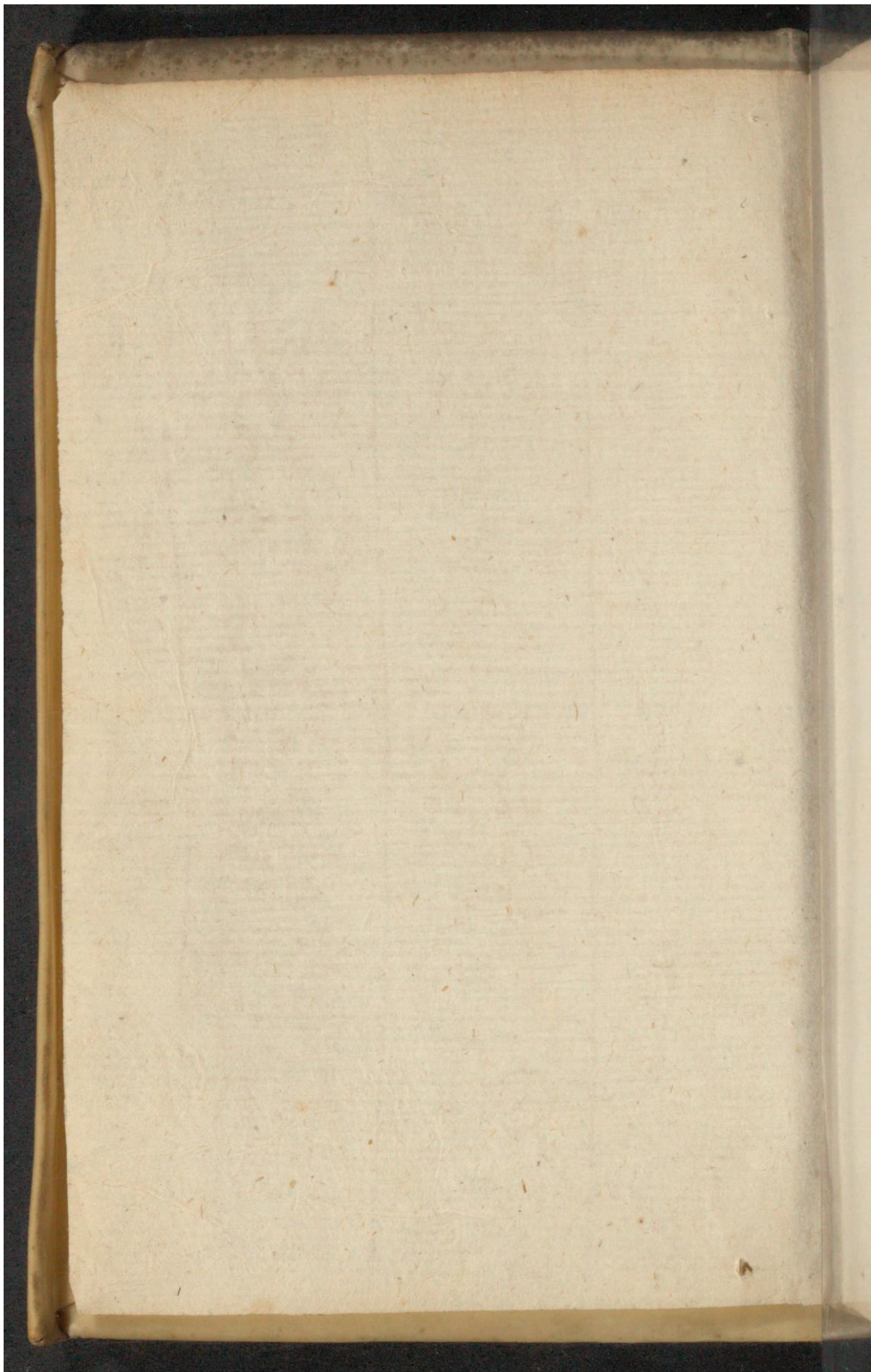
1702 G 2

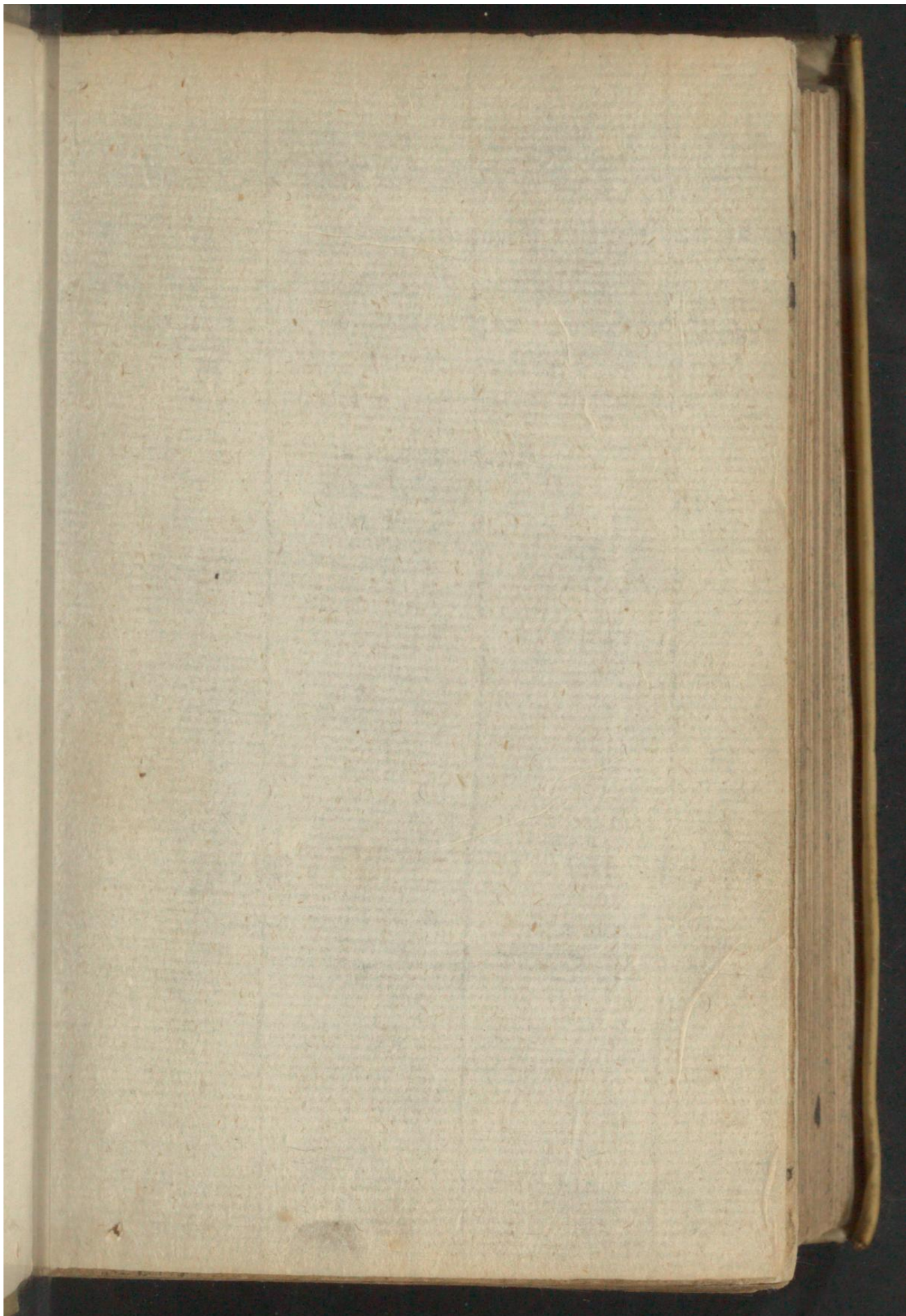
^P
Vr.

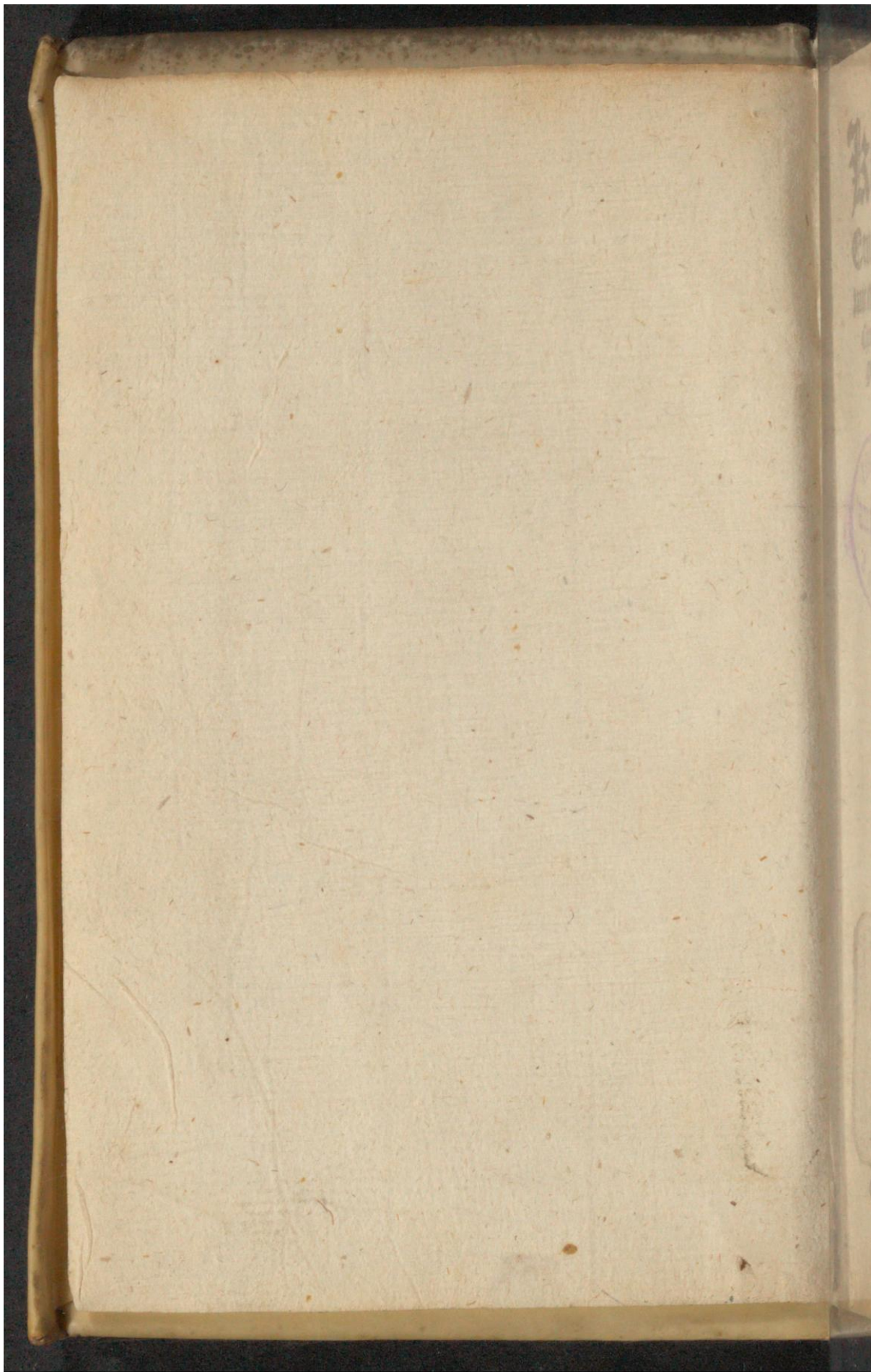
(1-4)

~~158.~~

~~2~~

DEN,
Kerſtelickē Ridde

Een ſeer profijtelyck boeckken / ſeen
mit ende oorbaerlyck wesen de voor allen

Chriſten gheloouige menſchen. Eerſt int Latyn
geſchreue door den hoochgeleerde Ductor /

ERASMV VAN ROTTERDAM,

Ghedrukt tot Amſtelredam By Warent Adriaenſz.
woonende inde Warmoeſtraet, int Gulde Schryfboeck,

PROLOGHE.

Die Translatoo: wenschet den duechdelijcken Leser/Salicheyt.

Vant onwientheyt een Moeder is van alle
dwalinghen/sonden/ende alle boosheyt/door
welcke dat gemeyn en simpel volck hē seluē bedrie-
get en wort bedrogen/ also dat si niet en comē comē
tot kennisse des rechten leuens. Het welck aenfiende
de alder geleertste doctoor Erasmus van Rotterdā
(van wiens geleertheyt al de Christenheyt verwon-
dert) heeft hy by een vergadert wt dat merck der H.
Schriftuerē dit tegenwoordige boeckken/welck ge-
lijc men niet en vint ond alle boeckken want dat ge-
noech en sufficient is/ om alle staten der mensche te
brenghen tot een rechte kennisse des Christen en vol-
maeckten leuens. In welcke hy claerlyck te kennen
geeft alle dwalingē en bysonder alsulcke die die men-
schen luttel achten/en meynē die te wesen godlyc en
eerlyc niet alleen onder dē leekē of ongeleerdē/maer
veel meer onder den genen diemen gestelijcke perso-
nen heet: als priesters/ moniken/en diergelijckē/ die
haer seluen en dat gemeyn volc tannerlijc verleydē
Waerō/die daer wil vechten en verwinne zyn vlees
de werelt en den duyvel/en de daer begeert God en
hemseluen te kennen/die onderschept wil wetē van
dat warachtige en valsche goet: die hemseluen noch
niemant en wil bedriegē met quade opinien/ die een
recht Christen leuē wil leyden: die daer volstandich
wil bliuē in een volmaect leuē/die en laet dit boeck-
ken wt zyn hant niet gaen/eer hy dat volle verstant
daer af heuet/ want hoe ghy dat meer sult lesen: hoe
datter

dattet v gendoehlicker sal wesen: en sal v brengen tot
de volmaecte goedertierenheyt. Daer ons moet toe
brengen Christi Iesus wiens gheswozen wy altesa-
men zijn.

Doctoer Erasmus Prologhe op zijn
boeckken/ ghenoemt den Christelijcken Ridder met
welck hy dat toeschrijft/ en seynt eenen edelē man si-
nen vrient/ tot wiens begheert hyt gheinaect heeft.

Ghy hebt my naerstelijck en hertelijck gebeden
alderlieffste vzoeder inden Heere/ dat ick v sou-
de beschrijven een core en bequame manier om wel-
te leuen/ met welcke ghy geleert wesende/ soude mo-
ghen comen tot alsulcken herte/ waerdich wesende
Christo. Want ghy segt my dat v dat leuen des ho-
ues verdriet/ ende dat ghy by v seluen ouerlegt/ met
wat manier dat ghy sout comen laten ende vlyen
Egypten met alle haer wellusticheden en sonden en
dat ghy v bereyt met Moyses den leytman tot den
saligen wech der duerhden. En want ick v seer lieff
heb/ also veel te meer verblijde ick my van v salighe
opset/ dat welcke ick hope dat God die gewaerdicht
heeft v te verwecken blyten onsen toedoen/ v sal doe
voortgaen/ nochtans ben ick willichlyck bereyt en
onderdanich alsulcken vrient/ die begherende is al-
sulcken goedertieren werck/ Nu wilt ghi doch naer-
stelijc arbeiden/ op dat ghy niet te vergeefs mijnen
dienst begheert en hebt: oft dat ick sonder vrucht v
wille mach volbracht hebbē. Daerom laet ons bid-
den den goedertieren Iesum op dat hy my ingheue
om te schryuen die dinghen die salich ende ghenoch
zijn tot v voornemen

20 Hier begint dat Handboeckken
Vanden Christelijcken Ridder.

Et is van node ten alder eerste dat ghy ouer
dencken moet niet anders te wesen dit leuen
der menschen dan een eewighe strijt/ als ons
Job tynget/ die alder onuerwonenste ridder.
En dat gemeyn volck wort hynden te dage seer be-
droge/ becommert zijnde met de bedriehelijcke we-
relt/ ouermits haer sinekende bespotttinghe Welck
volc nu leeft oft al gewonne waerof dattet nu in een
vaste vrede waer Sy leuen ledich sonder sorge/wan-
neer sy niet veelhept der sonden beuachten worden/
en niet veel lagen/ en valsche consten geuangē wor-
den. Siet die alder booste viandē die waken altyt in
verderffenisse/ gewapent zijnde met dupsent schade-
lijcke bedriehelijcke consten en manieren en arbeyde
seer om ons te doorschieten met sommige dootlicke
pijlen ten waer sake dat wyse wederstaen niet dē al-
der stercken schilt des geloofs. Noch wilt aenmerc-
ken/hoe dat die werelt (als sint Jan seyt) al heel ge-
scelt is in sonden/ die ons alle daghe anset/ aen die
rechter side en doch aen die lucht er side/van vooren
en van achterē met gemeyn sinpele maniere om te
beuechte Want somtijt beuecht die werelt die herte
der mensche met tegenspoet somtijt met voorspoet/
en somtijt met grote pdel beloften/ op dat si heyme-
lijck ouervallen mach die menschen die daer niet en
waken noch voorzichtig zijn noch ist van node te an-
mercke dat dat oude serpēt die eerste verrader ons
vredes seer heymelijck met veel manieren niet of en
laet lage te leggen ende te bedriegen onse vleesch dat
hy

Vanden Chriftelijcken Ridder.

3.

Hy eens gecorrompeert en bedrogen heeft door onse eerste ouders. Dit vleesch onse moeder Eva/ door welke die alder schalckste en listichste serpent onse herten daghelijck treckt tot die dootlijcke wellusten. Sekerlick ten is niet cleyn te achtē dat wy met aldus veel vianden beuochten wordē/ want wy moeten oock dit vlees by ons houden/ ghelijck een viant die altyt by ons is. En ghelijck dat vlees ons alder naest by is so en is ons geen dinck schadelijcker/ en periculoser dan dat vleesch. Dit is ooc ons aertsche Adam die altyt met ons inwonet gelijk een vriend mer na zyn vlyticheyt/ en begeerte meer dā eē viant die wy niet buyten mogen sluyten. Desen moetē wy met alder neersticheyt wachten op dat hy den duyvelen niet op en doet die duere ons herten. En want wy altesamen aldus seer benaut worden met aldusdanigen vreeselijcken en swarē strijt en wy oock te doen moeten hebben met also veel gewapende wakkende en ontroubwe vianden/ die in onse verderffnisse geswozen hebben/ so en nemen wy gecke en onsinighe menschen nochtans gheen wapenen wy en houden ooc geen wake/ noch en hebben gheen quade vermoedinge/ maer leuen sachtelijck en sorgen niet/ wy leuen na onse gemuechte in alder wellust/ ledich en vrolich wesende oft alle dinc in goedē vrede waer. Niet anders dan of onse leuē waer goet chier te maken/ en met goet geselschap vrolijck te wesen/ en geen strijt. En als wy waken en bereypt souden wesen om te strydē so liggen wy in onse sachte slaepcamer. Voor die herde wapenen gebruycken wy onse wellusticheyt/ en voor die strijbaerlijcke wercken gheuen wy ons tot ledicheyt ende onsupuerheyt anders niet.

A ij.

niet

Van Christelijcken

niet dan of dese swaerste/ende veruarelijckste strijdt
een vrede waer Sekerlijck die metten sonde vrede
heeft gemaect/die heeft gecorrumpeert en te schan-
de gemaect die vrede die hy met God gemaect heeft
inden doopsel. Ende ghy dwase/en onsinighe men-
schen/roept vrede vrede als ghy Godt hebt tot ee-
nen viant die alle die vrede is ende een maker des
vreeds. Hier tegen roept Godt door den Propheet
seggende. Daer en is geen vrede den sondigen men-
schen. Noch daer en is geen ander manier/of condi-
tie des vreds met God so lange als wy in dit broo-
sche lichaem leuen/dan dat wy met grooter haet/en
met alle onse machte teghen die sonde strijden. Maer
ist salte dat wy metten sonden ouer een comen so sul-
len wy hebben tot een dubbel vyant den ghenen die
alleen ons als een vyant mach salich maken/oft als
een vyandt verdoemen Hoe ist moghelijck dat wy
wel sullen staen met Godt en metten ghenen daer
God niet ghemeyns mede en heeft/noch niet mede
ouer een en coemt Wat comt ouer een dat licht met
die duysternisse Waerom en houden wy alder on-
danckbaerste dat gheloof niet dat wy hem gheloofst
hebben/en wy breken schandelijck de vrede die daer
gemaect is/in dat alderheyligste doopsel of en weet
ghy niet O Christen ridder doe ghy dat leuendighe
doopsel ontfingt/dat ghy uwen naem hebt gegeuen
uwen Capiteyn Christo/die ghy tweemael dat leue
schuldich zijt/eens om dat hy u dat leuen ghegeuen
heeft/en eens om dat hy u verlost heeft den welcken
ghy meer schuldich zijt dan u leuen Ende beweget u
niet dat ghy Christum geswozen en ghehult hebt/en
dat ghy begaest zijt met zyn gauen en Sacramenten
Ende

En waert sake dat ghy dat niet en houdtet soo hebt
 ghy v seluen ouergegeuen zijn alder wreestste vpan-
 den Waerom is anders in v voorhoofd gedruet dat
 teken des cruces/dan om dat ghy also lange als ghy
 leeft onder zijn teken stryde soudt? En waerom zyt
 ghy gesalft metten heyligen Crisdom/ dan om dat
 ghy eenen ewigen stryjt hebben sout metten sonder
 Och watten schande en versmaetheyt des mensche-
 lijcken geslachts ist dat een mensche achterlaet zijn
 beloften en of gaet God zijnen leptsman Waerom
 hebt ghy Christum in spot/hem niet vresende want
 hy Godt is/ noch liefhebbende want hy om ulwen
 wil mensche geworden is. Ghy sout v selfs verma-
 nen/wiens naem dat ghy boert/en wat ghy he ghe-
 looft hebt. Waerom ontrouwwe mensche gaet ghy van
 Godt die v verlost heeft met zijn dierbaer bloet/en
 gaet tot zijn viant? Waerom zyt ghy ouergetreden/
 en zyt tweewoudich beswaert in de scharen en in dat
 gheselschap der vianden Op wat maten neemt ghy
 vreemde wapenen teghen ulwen Coning die voor v
 gestorue is? Want Christus seyt: Die niet met hem
 en staet/die staet tegens hem/en die niet met hem en
 vergadert/die verstroeyt. Ghy die de werelt dient/
 en zyt niet alleen beswaert met een stinckende binae
 mer oock met die alder onsalichste soudie. En ghy
 die de werelt dient/wildy hoorē v soudie? hoorē wat
 die vaen-drager des Christelijcken stryds Paulus
 antwoort. Die soudie der sonden is die doot Wie is
 so rasende die in een strydt gaet en wel weet dat hy
 doot geslagen sal worden/ ende ghy gaet inden stryjt
 daer ghy seker zyt dat ghy voor v loon sult hebben
 die doot te leuē indē stryjt/met wat groter armoede/

W iij.

honger/

Vanden Christelijcken.

honger/dorst/coude/hetten/waken/en ander men-
nichfoudighe periculen/ om dat loon van een cleyn
gelt of op dat sy mogen gepresen worden van haer
capiteyn/of om dat sy geen verwijt en willen horen
van haer blootheyt/ oft op dat sy den roof moghen
crigen/ oft om dat haren naem in een Liedeken ge-
sungen soude worden Maer wy en wordē niet ont-
stekē door groot loon dat ons beloofst is/ noch door
schaemte/ nochtan hebbe wy alreē eenen die onsen
stryt aensiet/en die ons ooc louen sal Wilby nu we-
ten wat loon dat v Christus v Capiteyn geue sal al
sulckē loon als Paulus seyt Dat geē ooge gesie en
heeft noch gheen oore gehoozt en heeft/ noch inder
menschen herten niet opgeclommen zijn Maer dese
lonen geeft Christus den genen die noch bechtende
zijn als tot een solaes en verlichtinge haer arbejts
maer hier namaels geeft hy de salige onsterflicheyt
In de werelt te stryde is dat alstermeeste loon ydel
glozie en datmen den roof deplet Mer onse strydt
wert niet dat alder ouerste en scharpste perijckel ge-
uochten daermen niet en vecht om eenich tijtlyc lof/
maer om die alder costelijste siel En gelic dat ouer-
ste loon gheloofst ende voor gheset wert den ghenen
die volstandich stryden ende verwinnen/ also sal die
ewighe helsche pijn wesen den ghenen die dese strydt
achter laet Den hemel wort beloofst den ghenen die
brumelijck vechten en die leuendige cracht onser sie-
len en wort niet ontflecken/ ouermits den grooten
hope des saligen loons bysonderlinge van alsulckē
loongener die niet bedrieghen en mach Alle dinck
geschiedt voor die oogen Gods die alle dinck onder-
hout en wy de hebbe die ghehele schare des hemels
die

die onse strijdt aensien/en wy en crijgē geē schaemte
 Hy sal prysen onse crachte wiens prysen: en louendie
 opperste salicheyt is. 'Tis een onwetent mensche die
 niet geen loon verweert en wort: nochtans plegē die
 alderdomste en onwetenste menschen wel verweckt
 te worden/ouernits vrese des doots/ of door eenich
 verlies haers goets of eenich ander quaet. Siet in
 dese werelt: als een zynen viant verwint/hoe hy zyn
 wreetheyt thoont in zyn lichaem ende in zyn goet/
 ende dat alderschadelijcste dat hy doe mach/ dat is/
 dat hy dat lichaem van die siele neemt. Maer dese
 vianden/tonen niet alleen haer wreetheyt in dat lic-
 haem maer sy arbeiden om dat lichaem en oock die
 onsterfliche siel te brengen tot die ewige verdoeme-
 nisse. Van natuers wegen moet dat lichaem doch ster-
 uen alslaet dat niemant doot/maer de siel te steruen
 dat is de alder wterste en wreestste doot. Siet/hoe
 naerstelijck dat wy arbeiden om die wondē des lic-
 haens gesont te maken/en wy vergetē die wondē der
 sielen. Want wy niet vleescheliche oogē die doot des
 lichaems aensien/daerom verschrieken en veruaren
 wy ons seer/als van een dinck dat seer wreet is. En
 want niemant en siet die siel steruen/daerom en ge-
 louē si dat niet/en en achten ooc niet. Nochtans in
 die doot des siels so veel meer veruaelijcker/gelijck
 als daer is onderschept tusschen dat lichaem en die
 siel en tusschen die siel en Godt. Wildy nu vernemē
 die cranchept of den doot des siels/so aenmeret Ge-
 lijck wanneer die mage niet en can verterē die spijse
 oft ist dat si die spijse vā haer werpt/so verstaet ghy
 daer wt de cranchept des lichaems. En gelijkerwijs
 dat broot is eē spijse des lichaems also is dat woort
 A v. Gods

Vanden Christelijcken

Godts een spijse des Siels Ende ist by alsoo dat v dat woort Gods bitter is/of dat ghy daer een walginge in hebt/of dat ghy dat van v werpt/noch en laet in v dat niet come ter herten/so moechdy opentlick mercken die cranchheyt ws siels. Als v beenen v beginnen te begeuen/en ghy niet en moecht gaen/so gevoelt ghy die cranchheyt ws lichaems/en ghy en wilt niet verstaen die cranchheyt des siels/ als ghy traech zijt en cranch tot alle die wercken des barmherticheyts te volbrengen/of dat ghy daer een walginge in hebt dat ghi een spijlich woort sout verdragen of dat ghy wat gelts oft tijtlyc goet soudet verliesen. En na datmen merct dat die oogen niet meer en sien noch die oore niet meer en hoozen/en dat lichaem geheel cout is/en niet en gevoelt/wie twijfelt daer aen/of die siel is van dat lichaem ghescheyden. Nu/als uwe oogen des herten also verblint zijn dat ghy dat ouerste licht/ dat die waerheyt is/niet en moget sien/en als ghy Gods steme niet v ooren des herten niet en verneemt/noch geen verstant of kennisse van Godt en hebt/ten is niet te gelouen dat die siel noch leeft. Ghy siet dat v euen kersten mensche onrecht gedaen wort/en ghi en wort daer niet mede beweget/in die dat ghy daer geen schade by en hebt Waerō en verneemt noch en verstaet dit die siel niet wāt sy sekerlyck doot is Waerom is si doot? want dat leuen des siels/dat God is/en is daer niet Wāt waer Godt is/daer is liefste/ende barmherticheyt/want God is die liefste. Zijt ghy een leuendich lidt Christi/waerom lijt dat deel des lichaems/en ghy en hebt daer geen beweghen noch medelijden mede/Wildy noch een seker teeken hebben? Ghy hebt v euen

euē mensch bedrogen of ghy hebt ouerspel ghedaen
weet sekerlic dat v siel leē dootlicke wonde heeft ont-
fangē/ nochtās en bedroeft ghy v niet daer in/maer
verblijt ghi v vā de winst dat ghy v euē mensche be-
drogē hebt/oft verhoget ghy v dat ghi schandelic en
lelic gedaen hebt/ so moecht ghy vastelic wetē dat v
siel doot is Dat lichaē en leeft niet alst niet en mach
geuoelē die pꝛickelē vā een naelde/ en hoe sal die siel
leuen die so grotē wonde niet en geuoelt. Hoozt ghy
dat vernāt onnutte/onrechtuerdige/houerdige/ver-
maledijde oft oncupssche reden spzeect/oft datter eē
met rasende of spitige woorden tegē zijn euen men-
sche vermoet/en wilt niet dencken dat indē mensche
die siel leeft / maer daer leyt in dat graf des hertē eē
stinkende krenghē / waer van alfulcke stanken co-
men en onsteken haren euen mensche/Christus se-
de totten Phariseen dat sy waren bemaelde grauē.
Waerom dat:daerō/ want sy by haer droegen haer
dooode sielen. Daerof die Conincliche Propheet seit
Haer kele is een open graf/sy wꝛochten bedriechlic-
ke met haer tongen/de lichamen der rechtueerdiger
mensche die zijn een Tempel des H. Gheests/en die
lichamē der sondiger mensche zijn grauen der stinc-
kender krenghen. Noch geē lichaem en is so doot alst
verlaten is van die siel/also doot is de siel als sy van
Godt verlaeten is. Noch een krenghē en mach also
stinken voor die menschen / als die doode siel stinct
voor God en voor al de hemelsche scharen. Daerom
als daer comen doode woorden wter herten/ dat is
een seker teken dat die siel doot is. Want(als Chri-
stus septe) Wt oueruloedicheyt des herten spzeect die
mont Sonder twijfel die menschen soudē spzeken
leuendige woordē gods/waert sake datter by ware

Vanden Christelijcken

die Godt des leuens. En oock hebdt int Euangelie dat die discipulen tot Christo seide Heere waer sullē wy ghaen / want ghy hebt die woorden des leuens. Waerom heeft God de woorden des leuens / daerō / want van hem vloeyt zijn siel die de godlicheyt niet gelaten en hadde welke / siel ons weder gheset heeft tot eē onsterffelic leuen. Somtijt maect eē mederijn Meester gesont een cranc lichaē / en goede menschen die hebben dierwils een doot lichaē weder gebrocht tot dat leuen / en God die en verwerct geen dode siel / dan wt zijn sonderlinge goedertiere cracht maer als die dode siel van dat lichaē gescheyden is so en verwerct hyse nimmermeer. Dat geuoelen des lichaemlijcken doots is seer cor t / maer des siels / eeuwelijc / al is sy meer dan doot / nochtans tot dat geuoelen des doots is si seer onsterfflic. En want ons nu te strijde staet / met dese nieuwe en vremde periculē wat domheyt / wat byzpheyt / wat versupmelheyt oft traechheit belet ons / dat wy alfulcke quaet niet en vreesen. Ist sake dat v die grootheyt der periculen of die groote scharen / macht en const der viandē / v hert niet mogen vermozwen / so neemt ter herten wat swarer tegenpartie dat ghy hebt / en ooc wederō / dat ghi hebt eē hulpe die altyt by v is. Daer isser ontalliche veel tegen v / maer die voer v staet mach alleen meer dā sy altesamen / want is God niet ons / wie mach tegē ons. Ist sake dat hy v helpt / niemant en sal v mogē schaeden. Hebt nu een vasten moet dat ghy victorie sulc hebben / wilt dencken dat ghy niet en strijt met een ouerwonnen viant / maer metten genen die hier voormael is nedergheworpen en verwonnen is / wy hebben van hē getriumpheert / door onse ouerhoofst Christus /

Christus/door welc hy ooc sonder twijfel sal verwon-
nen worden in ons. Schict v alleen dat ghy zijt een
lidt van dat lichaem Christi/ ende ghy sult alle dinc
mogen verwinnen int hooft. Van v seluen sydy seer
cranc/maer in hem vermoechdy alle dinc. Dat eynde
de ons stryts en staet in geen twijfel/want die victo-
rie en hangt niet aen dat auontuer/ maer die staet al-
leen in die hande Gods vast/en door he in onse han-
den. Niemand en verwint hier niet/dan die hier niet
verwinnen en wil/ de ghoevertierenheyt Gods en
heeft niemant verlaten. In dien dat ghy v wacht
dat ghy niet teghen zijn goevertierenheyt en zijt / so
hebdy verwonnen. Door v sal hy vechten/en hy sal
zijn mildicheyt v setten voor verdienste. Maer het
is van node dat ghy he in al die victorie toe schrijft/
die ten aldereersten/en ooc alleen by weseude vā al-
len sonden/ en heeft te niet gebracht die tyrannicheit
des sints/maer die victorie en sal hy v niet geue son-
der v cloecheyt en naersticheyt/want hy heeft geseit
Betrouwt/want ic heb de werelt verwonnen. En hy
wil hebben dat ghy sterc en groot vā moet zijt / niet
by en ledich. Ten leste sullen wy sonder twijfel ver-
winnen/in dien dat wy strijden na zijn exempel. En
wy moeten onsen wech stellen tusschen twee clippē/
op dat wy gebruyckē en geholpen worden door die
godlijke gratie/dat is/ dat wy dan niet en leue by
en onachtsaem / dat wy ooc niet verlagen noch on-
ghemoet weseude / door swaerheyt des stryts wech
en werpet den moet metten wapenen.

Van die Wapenen des Christe-
lijcken Ridders.

Inden

Van de wapenen

In den eersten ist van noode om te comē tot die le-
 ringe deses strijts / dat ghy sult weten / en in v her-
 te ouerleggen / met wat maniere van wapenen / ende
 met wat vianden dat ghy stryden moet / ende ghy
 moet die wapenen altijt bereyt hebbē / op dat die al-
 der schalckste viant v niet en oueruult onuersien ende
 ongewapent. Wy moeten strydē so lange als wy in
 dit leuen zijn / en die wapenen niet eens afleggen / en
 wy moeten altijt voor onse tenten bereyt staen / ende
 wake houdē / want onse viant en laet nemmermeer
 af. Sōtijts schijntet dat hy ledich is / oft dat hy hem
 beueynst te vlyen / maer dan so arbeit hy aldermeest
 om ons lagen te leggē en ghy en moet nemmermeer
 naerstiger wake houdē dan als hy toont een schijn-
 sel des vzedes / en hy en is nemmermeer min te vrees-
 sen dan als hy ons opentlic beuecht. Daerō sal onse
 principaelste sorze zijn / dat onse hert nemmermeer
 ongewapent en sal wesen. Wy wapenen onse lichaē
 voor eē moordenaer / hoe veel te meer sullē wi wape-
 nē onse herte / op dattet in vryheyt mach leuē: die vi-
 andē zijn gewapent op dat si ons mogen vderuē en
 het vdziet ons dat wy wapenē nemē / op dat wi niet
 en vgaen. Sy waken op dat si ons dooden mogē / en
 wy en wakē niet op dat wy gesont mogē bliuē van
 dē Christelijckē wapentuych salmē noch na breeder
 verclarē. Nu voort / op dat ghyt gelijckelic en al sult
 mogē wetē / so zijnd sonderlinge twee wapenē / die be-
 reyt moetē wesen / dē genē / die strydē willen met alle
 die scharē der sondē / daer die 7. dootlicke sondē capi-
 teln af zijn: te wetē / als tgebet en wetenheit. Daerō
 S. Paulus wil dat wy altijt gewapent sullē zijn die
 daer gebiet dat wy sond ophoudē biddē fullen. Een
super

signuer gebet voert onse begeerte indē hemel/welc eē
rasteel is daer de viandē niet en mogen by comē. En
die wetenheyt bescherm̄t ons verstant niet salige in
geuinge/en opinien/also dattet een sonder dat ander
niet wesen en mach/sp doen malcander hulpe/want
dat gebet dat verbidt/maer die wetenheyt gheeft te
kennen wat dat wy bidden sullen. Ende op dat ghy
moecht vierichlijck bidden niet twijfelende) als S.
Jacob seyt) so geuen en verleenē dat geloofst en die
hope/dat wy in dē naem Jesu begeere sullen dat oē
salich is en dat bewijst de wetenschap. Die kinderē
Zebedei hebben gehoort van Christo. Ghy en weet
niet wat ghy begeert. Het gebet ist meeste want het
spreekt met Godt/nochtans en is wetenschap niet
min van node. Wildy gaen wt Egyptē/dat is/wt eē
sondich leuen / tot dat lant van beloften/dat is/tot
een geestelic leuen so moet ghy hebbē dese twee leyt-
mannen/als Moyses en Aaron. Aaron Priester we-
sende/betekent ons dat gebet Moyses betekent ons
die kennisse des wets/ dat is wetenheyt. En gelijck
als die wetenheyt gans en geheel moet zyn also moet
dat gebet vierich zyn. Moyses heeft geuochten tegē
zjn viandē met die wapenen des gebets/ia met op-
gheheuen handen na den hemel/ die welcke als hyse
neder liet so wort Israel verwonnen. Ende als ghy
bidt/so aemmerct ghy hoe veel psalmē dat ghy ouer-
gerabbelt of gelesen hebt ende ghy meynt duecht te
wesen dat veel spreken in dat biddē. Welcke gebrec
aldermeeste is/inden genen die in die lettere rusten/
ennoch niet gecomen en zyn tot die volmaectheyt en
rijpheyt des geestes. Hoort wat ons Christus seyt/
door zynen Apostel Mathews. Als ghy bidt/en wile
niet

Van die wapenen

niet veel spreken/als de heydenē doen/want sy mey-
nen dat sy in haer veel spreken verhoort sullē wordē
en wilt haer niet gelijk worden / want v hemelsche
vader weet wat v van node is eer dat ghy hē bidbet
En Paulus versmaet thien duyzent woorde gespro-
ken metten monde/ voor vijf die naden geest en we-
tenschap gesproken worden. Moyses en sprac niet/
nochtans sprack God. Wat roept ghy tot my. Niet
dattet roeren der lippen/ maer een vierich begeeren
des herten/roet tot die oore Gods als een groot ge-
sluyt. Daerom sult ghy voor een gewoonte hebben/
als v die viant beuecht/ oft als v die verlaten sonde
weder verweken/dat ghy dan terstont niet vast be-
trouwen/ v hert sult opbuieren oft stieren totten he-
mel/daer v hulpe af comen sal. En oec ist van node
dat wy de handen op sullen houden / naeden hemel
(dat is te verstaē) alderoijfste becommert te wesen
niet de wercken der barmherticheyt/ op dat wy on-
se daghelijcx wercken niet en stellen tot wereltschen
dingen/maer tot Christum. En op dat ghi de hulpe
des wetenhepts niet en versmaet so aemmercht/hoe
die kinderen van Israē hēseluen niet en betrouden
teghen haer vianden te stryden / eer sy dat Hemels
broot/en dat water des herden steens gesmaect had-
den. In dese spijse was oec Dauid ghesterct als hy
versmaden alle zijn vianden seggende. Ghy hebt be-
rept een tafel in mijn tegenwoordicheyt/tegen allen
den genen die ons moeplijc zijn. Geloofst my/daer en
is geen so grootē verdruckinge of aemuechtinge der
vianden (dat is) daer en is so sware temptatie niet/
of die naerstelicke vlijticheyt der heyliger schriftue-
ren staet dat lichtelijc weder/noch daer en is so droe-
uigen

uigen tegenspoet niet/ of sy wort daermede verlicht
 Wat machinē beter gelijckenisse van de wetenheyt
 hebben wter hepliger schrijftueren/ dan dat hemels
 broot/ want dat en quam niet vander aerden/ maer
 vanden hemel Ghy siet dat onderscheyt der godlie-
 ker en der menschenlicher schrijft/ want alle heylighe
 schrijftuere is van God ingegeuen en van Godt die
 scheyper geromē daer sy cleyn en cort is/ daer is een
 moedicheyt des sermoens ende redens/ besluytende
 grote wonderlike geestelijcheyt onder slechte woor-
 den Daer en is geen leeringe der menschen die niet
 besmet is met eenige dwalinge alleen die leeringhe
 Christi is al heel schoon en reyn Daer sy wat swaer
 en scherp is/ daer wt spreekt sy die verholē geeste-
 licheyt die daer metter letter bedeckt is ende aldus
 smaecte hem dat hemels broot van buyten/ die daer
 seyden Het is een hart sermoen of reden: wie mach
 hem hooren/ neemt wt den geestelijcken sin van al-
 sulcke schrijftuere so en isser niet soeter noch vzych-
 baerder Oock wt manna/ na der Hebzeusche tale/
 wat is dat? de welck seer supuerlijck ouer een coemt
 met de godliche schrijftuere die niet te vgeefs in haer
 en heeft dat alderminste letterkē of ten is weerdich
 te ondersoecken en te louen/ en dat woort daer af te
 seggē wat is dat. Die heylige geest geeft ons te ken-
 nen door de heylige schrijft die wetenheyt des godlie-
 ken wets/ by ghelijckenisse der wateren Want ghy
 leeft vande wateren der refectien of laeffenisse/ op
 welke hem Dauid glozieert/ dat hy opgheuoet is.
 Ghy leeft vande wateren/ welke die wijsheyt ver-
 stropt in die hoofde alderstraten Ghy leeft van die
 geestelijke bloet/ by welke ingegaen is Ezechiel en

Van die wapenen

hy en mocht daer niet door waden Ghy leest van de putten die Abraham gegravē hadde/ welke vande Wytlesteen met aerde gestopt wert/ en Isaac heeftse weder opgemaect Ghy leest vande twaelf fonteynē tot welke als die kinderen van Israel om gegaen hadden veertich woningen/ vermoeyt wesende/ hebben daer weder vercoelt en gerust. Ghy leest oec int Euangelie/ van den putte daer Jesus op gheseten heeft moede wesende ouermits dē langē wech Ghy leest van die wateren Siloe/ tot welchen Jesus die blinde gesonden heeft op dat hy weder ontfanghen mocht zijn gesichte. Ghy leest van dat water datter in dat becke was/ om te voertē der Apostelen te wasschen. Het waer te lange te vertellen soude men alle dat beschrijven/ daer die putten fonteynen en bloedē ons anders niet en beteekenen dan de naerstige ondersoekinghe des geestelijcken schryftuers Wat betekent ons anders dat water/ noch verborghē wesende in de aderen der aerden/ dan de geesteliche sinne met de letter bedect/ en alst wter aerde begint te comen/ anders dā een geesteliche sinne of verstant dat hem seluē openbaert en verstandelijc maect Welcke geesteliche sinne/ als sy nu voort wort gestelt lanck/ en breekt/ is een stichtinge en leringe allen menschen de dat hoozen Wie twyfelt nu ofinen mach die heplige schryftueren wel een vloet heten te wesen. Daerom ist sake dat ghi v seluen al heel geeft tot die studeringhe en leeringe der hepliger schryftueren/ en dat ghy ouerdencket in de wet gods dach en nacht so en sult ghy niet vresen de vrese des nachts noch des daghes maer ghy sult wesen beschermt tegen alle aenuuechtinge der vianden Nu voort nae dat die kinderē van
Israel

Israël gegaen waren wt Egypten so hebben sy som-
 nige tijt geleest by vergaderde spijs/maer die spijs
 was tijtlyck en onduerich en sy en mocht niet ghe-
 noech wesen tot alfulckē repse Daerom na dat v al-
 fulcke spijs verdyet/so moet ghy v haesten/ soo seer
 als ghy moecht/om te comen tot dat hemels broot/
 des hemelschen wijsheys/ dat v altemet voeden en
 stercken sal totter tijt toe dat ghy sult mogen comē/
 als verwinmer tot die victorie en triumphie des ee-
 wigen loons/dat nemmermeer eynde nemen en sal.
 En hier moet ghy ooc naerstelijcken denckē en ouer-
 leggen datmen die heylige schriftuerē niet handelen
 moet dan niet repne handen (dat is) niet die alder-
 meeste repnichheit des herten op dat door v schult/v
 nedecijn drauck niet en wort verwandelt in fenijn
 en dattet hemelsche broot in v niet vernuyt eer dat
 hy dat werpt int binnenste iwer begeerten En op
 dat v ooc niet en geschiede dat Vsa geschiede die niet
 eureest en heeft zijn onrepne handē te slaen aen die
 lreke die daer vallen woude/en zinnen oneerlijcken
 ienst is hem gelonet/met die haestige doot. Daerō
 t eerst van uode dat ghy wel en waerdelijcken ghe-
 oelet van die heylige schrifture/ want het zijn wa-
 achtige oraculen en woorden die daer gecomē zijn
 tot dat binnenste des godelicken herten. En ist sake
 at ghy die ootmoedelijcken en eerwaerdelijcken ter-
 erten neemt so sultstu worden beroert/ ontstekt en
 etransfigureert met die godlike gauen/en sult sien
 e wellusten des saligen bypdegoms. Ghy sult sien
 en schat en rijkdomen des alderrijckste Salomo-
 is:en ooc die verholē schat des ewigen wijsheys
 aer ghy moet v wachten dat ghy niet oneerlijc en

Van die wapenten

balt in die binnenste camer die doze is cleyn en ootmoedich siet wel voor v dat ghy thoost niet en stoot dat ghy weder onsprenget. En en vermoedet geen dinc so warachtich te wesen van dat geen dat ghy siet met uwen ooghen/ of dat ghy antast met uwen handen: dan datter geschreue staet dat die hemel en aerde eer soude vergaen/ eer dat een letter of punctke soude vergaen van Gods wordē of sy fallen alle geschien. Die menschen mogen liegen en dwalen maer die waerheyt Gods en bedrieget niet noch en wort bedrogen. En wilt verkiezen wt die Leeraers der hepliger schriftueren die gene die daer aldermeest afgaen die letter. Als zijn inde eersten na S. Pauwels Origenes/ Ambrosius Augustinus/ en Hieronimus want ic sie eenige nieuwe doctoren inder Godheyt/ die alte vele en gaern bliuen staen in die letter/ en dat si meer arbeiden in sommige vangende argumente en vercloekingē/ dan int exponere des geestelijcken verstants alleleens of sinte Pauwels niet warachtich heeft geseyt onse wt geestelijcken te wesen. Ick heb sommige gehoort die haer seluen also behaechden in haren menschelijcke glosen en commenten/ dat sy hebben versmaet die expositien of beduydingen der onder leeraren als dromē Alsulcken betrouwe gaff haer Schotus/ doctoz subtilis. Al en hadden si niet gelesen die heplige schriftueren nachtans meynde si haer seluen te wesen volcomen doctoren inder godheyt. Die welcke al seggē si alder lichtste dingē maer oft sy waerdich en aengenaem zijn den hepligē geest dat laet ick een ander oordelē. Maer ghy wilt seluet volmaecter voortgaende wesen in die geest/ dā meer bereypt om te kijuen En in dien dat ghy meer soecht dat

dat

ant boetsel uwer sielen dan die subtylheyt des ver-
ants/soo wilt mijn alderlieffste ouerlesen die oude
doctoren/want haer leringe meer vruchtbaer is/en
het ledich noch besmet en is en haer beduydinge is
meer bequamer om die heylige heymelijcke gestelic-
heyt te verstaen Dit en heb ick niet gesept als dat ic
de nieuwe doctoren versmade/ maer om dat ick v
voor wil setten die ghene die v meer van noode zijn
die tot uwen opset bequamer zijn Want die heyl-
ige geest heuet sine sonderlinge tongen en figuren/
die welcke v van node zijn inde eersten met een neer-
lige ondersoekinghe te weten. Die godtliche wijs-
heyt is als een moeder die naerstich is om ons noch
onse kintf heyt wesende op te brengen/Want den
enigen die noch ionck zijn in Christo geeft sy melck/
den cranchen geest sy crupde maer wilt naerstich
wesen ende haesten om ouder te worden op dat ghy
derde spijsse moget eten. Sy vernedert haerselue tot
ootmoedicheyt om dat ghy sult mogen come tot
haer hoocheyt. Het is een grote dwalinge en onbe-
uicheyt/altijt ionck of cranch te wesen. Een versien
des souters met vieriger gedachten ouergelept nae
den gheest sal v meer smaken en boeden/dan of ghy
den gansen Souter na den letter laset. Daerom ver-
maene ic v dit naerstelijcker want ic sekerlijckē weet
dat dese dwalinge niet alleen en is die gemeyne men-
schen maer oec inden genen die naden naem en oec
die habijt als geestelijcke personē in goede cloosters
sijn/wat sy meynen dattet alder meeste goet en sa-
cheyt is veel te lesen/dat sy oec nauwelijck na den
letter verstaen. Waer wt ic vermoede gheen ander
principale sake te wesen/dat de cloosterliche geeste-

B ij.

lijc

Van die wapenen

heyt huydē te dage ouer also cout en cranker wort
en vergaet/dan dat sy inde lettter out worden/en en
arbeden niet om te comen tot een geestelijc verstat
des hepligen schrifts:noch sy en hozen Christū niet
roepen/die seyt Dat vleesche en baet niet die geest ist
de leuendich maket. Oock seyt Paulus. Die letter
dodet die geest ist die leuendich maect En wy wetē
dat die wet geestelijck is en niet vleeschelijck. Hier
voortijts wilde God inden berch:maer nu wilt hy
inden geest aengebēdē wesen Nochtans haer cranc-
heyt en is niet te versnaden die door cranchept des
verstants lesen met een simpel en een reyn gheloof
die geestelijcke Psalmē en gebeden Maer gelijc als
in die gebeden der swarter en onbehoorlijcker con-
ste somige woorden gesproken worden vandē genē
diese ooc niet en verstaen nochtans hebben si macht
Also ist met Gods woorde/al en wordē sy niet wel
verstaen/nochtans ist te gelouen/ datse profijt doen
den genen van wien datse gelesen of gehoozt wordē
met een reyn geloof en puere begeerte/ ende dat die
Engelen die daer by zijn/worden daer door geney-
get/om bystant en hulpe te doen. Want Paulus en
versmaet niemant die daer metten monde lesen/ en
metter tongen spreken/ maer hy vermaent ons tot
gratien ende gauen des heplighen geestes/ die ons
nutrer ende profijtelijcker zijn. Ende ist sake datter
pemant naerstelijck arbeet en zijn beste doet/ om te
vercrijgen die soetichept des hepligen schrifts/en en
can hy daer niet toecomen/ende is dat gebreck niet
van zynre herten:dat en is dan zyn schult niet maer
die schult der natueren. Want als Paulus seyt/ de
daer eet/en sal niet versmadē die daer niet en eet/en
die daer

die daer niet en eet: en sal niet veroordelen den genen
die daer eet. Dit heb ich gheschreuen op dat ghy in
de oniruchtbare letter niet en wilt bliuen/ maer
met alder naersticheyt wilt arbeiden om te comen
tot een geestelijc verstant der heymelicker schriftue-
ren En ghy moet dit met veel biddens vercrigen:
dat hy v op doet dat gesloten boeck gesloten niet se-
uen seglen/ die daer heeft die sloten van Dauid/ en
wanneer hy sluyt/ en mach niemant op doe die hey-
melijcke dingen des vaders/ die niemant en weet dan
die soon/ en den genen die de soon dat wil openbare.
En wy moeten gaen tot dat wapenhups der heylig-
ger schrift: daer onse leidsman Dauid in geset heeft
al dat bereytsel des strijts zijner Ridderē met welc-
ke wy sullen mogen stryden verre en na met de on-
besneden Philisteē. En ic vermoede dat hy wel met
dese wapenen bedect en beschermt is: de zyn verstat
verciert met der heyliger schrift/ en die hem seluen
also beuesticht heuet met dat vier des godtlijcken
liefdes al waert dat die Hemel en aerde vergingen:
dat hy hem daer af niet veruarē en soude. **G** Voort
is van node af te leggen die wapenen des houaer-
gen Sauls die daer meer lastich zijn dan profytich
ende die daer meer beswaren dan helpen: den genen
die met Goliath willen vechten Daer nae sult ghy
moeten vergaderen vijf steenkens vande oeuer oft
strange des heyligen Schriftuers: die daer zijn die
vijf worden (daer Paulus af seyt) ghebeden en ghe-
sproken inden geest/ dat is een vierich ghebet. En-
de daer toe moet ghy v rechterhant wapenen met
een slinger Met dese wapenen wort verwonnē on-
se eenighe vpandt Sathanas die een Vader is des

B iij.

houer-

Van die wapenen

houerdijs/met welcke onse hooft Iesus Christus
berwonnien heeft/doe hy hē temteerde na dat vastē
inden berch/en hy hem antwoorden met die woor-
den des hepligen schryfts/waermede als met steen-
kens vergadert van des bloets ouer/heest hy door
geworpen dat voorhoofd des viants ¶ Dit zijn die
wapenen des strijts na datter gheschreuen staet/in
dat boeck der wijsheyt Syn toorn sal wapenen ne-
men/en hy sal die creatueren Wapenen tot wrake
der vanden Hy sal voer dat pansier rechtuaerdic-
heyt aendoen/en hy sal nemen voer dien helm/ een
seker oordel/ en hy sal nemen die rechtueerdicheyt
tot eenen onuerwintgcken schilt en hy sal scharpen
den wreden toorne in een speer. En ghy leest noch in
den Propheet Esaiā:daer geschreuen staet Hy heeft
gerechtigheyt aengedaē als een pansier/ en dē helm
des salicheyts is op synen hoofde hy is gecleet met
den clede des wrakes en hy is bedect als mettē man-
tel des toorns Wilby mi Paulus wapenen onder-
soecken ghy sult wapenen onses strijdes vinden/en
niet die vleeschelijc zijn maer die machtich zijn van
God/om te vernielen en te verderuen die vastichey-
den/verderuende die gedachten en alle hoocheyt/die
haer verheffen tegē die wijsheyt Gods. En ghy sult
daer vinden die wapenē Gods/daer ghy mede mo-
get wederstaen inden quaden dage en ghy sult vin-
den wapenē des rechtuaerdicheyts/aen die rechter
side/en aen die lichter side/en e ghy sult vinden een
beseherminge uwer siden de waerheyt/dat pansier
des rechtuaerdicheyts/en des schilt des gheloofs/
met dē welcke ghy moget wt doen alle die vierighe
pijlen uwer vianden/en noch sult ghy daer vinden
den

den helm des salicheyts/ en dat swaert des gheests
(dat is) dat woort gods. Alle die gene die wel bedect
en gewapent is met dese wapenen/ die mach stoute-
lijcken wtspreken die grootmoedige woorde Pauli
seggende/ Wie sal ons schepde van die liefste Christi/
die tribulatie/ of anerte/ of honger of naectheyt/ of
perijckel: of veruolghinghe/ of dat swaert Diet hier
wat grooter vianden de alle menschen vreeselijc zijn
dat hijsse voor niet achtet/ Wilt noch hoorē dat meer
is dat daer na volget. Maer in alle dese dingen ver-
winnen wy/ om hem die ons heeft lief gehad/ want
ic ben sekere: dat noch die doot/ noch dat leue/ noch
die engelen/ noch die vorsten/ noch die crachten der
engelen noch die tegenwoordighe: noch toecomende
dingen noch de sterckheyt/ noch die boosheyt: noch
de diepte noch eenich and creatuer: mach ons seken-
den vande liefste Godts/ die daer is in Christo Jesu
onsen Heere. O salige betrouwen/ die geguen heeft
alsulcke wapenen iwes lichts den Apostel Paulo/
een mensch so cleyn wesende dat hy hemselfen hiete
een wechwerpinge des werelts. Die heylige schrift
sal v doch geuen alsulcke macht van wapenen/ indie
dat ghy daer vlytich ende uerstich in zyt/ alsoo dat
nijn vermaninge v niet vā node en sal wesen. Maer
om dat ghy dat also begeert/ ende oock om dat ick v
niet weerhooren en wil/ so heb ic v een swaert of die
cleyn hant boeckken ghemaecht/ dat nemmermeer
water hant en sal wesen/ noch in v machyt noch in v
slaepcamer: want als ghy reyt: of dat ghy sondera-
linge in v comenschappen of ander moeynissen be-
comint zyt: so soudet v beswaren die sware wape-
nen ende groote boeckē mede te nemen. Daerom en
wilt

Vande warachtige

wilt den strijt niet beginnen ongewapent / op dat v
de bedrieger in eeniger tijt niet en verdruct ende en
laet v niet verdrieten dit swaert alen t by v te hebbē
dat v niet swaer noch lastich en sal wesen om te dra-
gen noch onnut of onproftich om te beschermē: het
is seer cleyn nochtans hebbende den schilt oft buke-
laer des geloofs so sult ghy dat wetentlijc gebruy-
ken: en ghy sult lichtelijc verdragen die aenuecht-
ge des boeser vpanden dat ghy niet een doot wonde
en sult ontfangen. Maer het is nu tijt: dat ick v sal
geuen een manier om dit selue wel te gebruyken / en
indien dat ghy v seluen daer naerstelijck toegeeft en
oeffent: so betrouwe ic vastelijc dat v sal geschie dat
onse Coninc Christus v sal nemen wt dit vroselijcke
leuen: en sal v leyden in die vroselijke stadt Ierusalē
daer geen strijt en is: maer een onsterflijcke vrede:
en een volmaecte ruste. Maer daer en tusschen is al
onse hope hier gelegen in stryden ende vechten.

Hoe dattet hooft des wijshepts is:

dat ghy v seluen sult kennen: ende van die
warachtighe ende valsche wijshept.

Die vrede is alfulcken hoochst goet dat die lief-
hebbers deser werelt / al haer vlijtichept daer
toe doen / maer dese vrede des werelts is valsch als
daer voore geseyt is. Ende alfulcken vrede hebben
die Philosophen: haer nauolgers valschelijck toege-
sant en belooft. **M**aer die Christus alleen / geeft
alfulcken vrede: die de werelt niet gheuen en mach.
En daer en is niet dan een maniere om tot dese vrede
te comen / ende die is / dat wy teghen ons sel-
uen en tegen onse sonden scherpelijc sullen vechten /
Want

Want met dese vanden heuet Godt dese onse vrede
 is een onsoenlijke haet/ want hy van natueren is
 die duecht selue: en een Schepper ende een vermeer-
 der van alle duechden. Dat leuen der sondige men-
 schen wort gheheeten van die Oude Philosophen/
 een sotticheyt/maer in onse schriften wort dat ghe-
 heeten een boosheyt. En na dat ons die wijsse man
 seyt: so verwinnt die wijsheyt die boosheyt/ Die Va-
 der en die Prince des booshepts is Belial die ouer-
 ste der dwyfternissen ende wie hem nae volcht wan-
 delt inde nacht ende by haest tot die ewighe nacht/
 Maer de wijsheyt en die vermeerder des wijshepts
 is Iesus Christus/ die daer is een warachtich licht
 verdringende alleen die nacht der wereltlijcker sot-
 ticheyt/ ende een schijnsel zijnder vaderlijke glorien
 die ons de welcke in hem weder ghebooren zijn: ge-
 worden is/ een verlossinghe ende een rechtnaerdich
 makinge Ende als Paulus getuycht so is hy oock
 gheworden onse wijsheyt segghende: Wy predicken
 Christum die ghecrupst is/ den Joden een schande/
 die Heydenen een sotticheyt/maer den wtuercooren
 Joden ende heydenen Christum te wesen die cracht
 ende die wijsheyt Gods. Door welcke (wy hem na-
 volgende) mogen oock victorie vercrighen teghen
 onsen vyant de boosheyt. Ende in dien dat wy sma-
 ke in hem hebben so sullen wy in hem verwinnen.
 Wilt dese wijsheyt na volghen ende versnaden die
 wereltlijke wijsheyt die in hem seluen goet dunc-
 dende is. Want als Paulus seyt: soo en isser gheen
 warachtiger sotticheyt by Gode en/ die wereltsche
 wijsheyt/ die af ghestelt moet wesen vanden ghe-
 nen die warachtich wijs willen wesen/ segghende:
 Ist sake

Van die warachtighe:

Ist sake datter pemat duncket onder v wijs te wese in dese werelt/die moet sot wordē/op dat hy wijs mach wesen/want die wijsheyt des werelts is een sotticheyt by Godt/Noch is daer gheschreuen. Ick sal te niet maken die wijsheyt der wijsen menschen en de cloecheyt der cloecker mensche sal ick versmaden/waer is die wijs/waer is die geleerde/waer is de ondersoecker deser werelt/ist also niet/God heeft de wijsheyt des werelts sot gemaect. Het is sonder twijfel dat die wijsen sorte menschen/blint wesende/en leytfluyden der blinden/sullen v hatelijken tegespreken/roepende/dat ghy dwaes zijt/dat ghy verlust zijt/oft dat ghy rasende zijt/als ghy v bereydt tot Christum te comen/Dit zijn de ghene die alleen metten naem Christen menschen heten maer sy zijn begeckers ende besporters der leeringē Christi Siet toe dat v dese onwetende woorden niet en verstozen welcke onsalige bliutheyt/meer is te beschreyē/dan na te volghen. Wat is dese verkeerde maniere der wijsheyt/in logenachtige dingen/en die niet en zijn pinner loos ende cloeck wesende tot alle boosheyt/maer in dat ghene dat behoort totter salicheyt/en verstaen sy niet meer dan een beeste. Die Apostel Paulus wil dat wy wijs sullē wesen maer int goet ende simpel in quaet/dese hebben goet verstant om quaet te doen: want si en comen gheen goet doen. Want Homerus geuoelt: een mensche tot geen ding bequaem te wesen/die by hem seluē niet en weet/oft van een ander niet geleert en wil wesen Waer salnē dese laten die daer booslijck leuen/en daer bouen en laten sy niet te verstozen/te belachen en veruaert te maken dē genē die tot warachtich verstant gecomē zijn.

zijn. Mer sonder twijfel die begecker sal begert worden. Die daer woont inden heimel sal haer belachen en die Here sal haer bespotten. Mē leest int boec der wijsheyt. Sy sullen sien/en sullen hē versmadē/maer God sal haer belachen: Van die boose menschen bespot te worden/is anders niet dan geprezen te worden/want het is seer looflijck ende glorioos/naulogers Christi en zijnder Apostelē te wesen/maer seer vernaeelijck van Godt bespot te worden/want die wijsheyt seyt. Ic sal in v verberffenisse lachen/ ende ick sal v bespotten/als v dat geschiet dat ghy vreesde. En als sy nu te laet wacker wordē: dan sullen sy seggen. Dit zijn die ghene die wy wel eer ghehadt hebben in bespottinge/en in ghelijckenisse des verwijs: Wy ontsinnige niepden haer leuen te wesen raserie/en haer eynde sonder eere. En als S. Jacob seyt Dese beestelycke ende dunelsche wijsheyt is eer viant Gods/wiens eynde die doot is. Dese volget altyt na/als een boose dienstmaet/ hoochmoedicheyt/na hoochmoedicheyt/volcht die blintheyt des herten/na die blintheyt/volcht die verwoetheyt der quader begheerten: nae die verwoetheyt volcht die geheele schare der sonden/en vryheyt om alle sondē te volbrengen/na die vryheyt volcht die ghewoonte na de ghewoonte volcht de alder onsalichste veranderinge en domheyt/also dat sy gheen verstant des quaets en hebben nae dese domheyt comet die doot des lichaems/en daer na volghet die doot des siels. Nu machmen openlijcke sien dat die wijsheyt des werelts is een moeder van alle quaet. Maer vā die wijsheyt Christi: die de werelt voor sot hant leestmē. Alle goet is my met dese wijsheyt ghecomen: en ontallijcke

Van die warachtighe

zalijcke eere door haer handen: en ic heb my verblift
in allen: want sy my voorginc/ ic en wist niet dattet
was een moeder van alle goet. Dese wijsheyt leydet
altijt met haer beschepdenheyt en sachtmoedicheyt
Die sachtmoedicheyt geeft ons verstant des godlye
ken geestes/ want hy verblift hem te rusten op den
sachtmoedigen en ootmoedigen die onse herten dan
begifticht met de seuen gauen des heyligen geestes/
en dan sal daer beginnen wt te spruyten dat sact al-
der duechden/maer zijn salige vruchten/waer of die
meeste zijn binnenste blijshap/ die heymelijcke blij-
shap de alleen bekent is den genen diese vercrijcht
die daer oock niet en vergaet noch wort benomen
door die blijshappen des werelts maer sy wast in
een ewige blijshap. Dese wijsheyt (mijn lieue broe-
der) na sint Jacobs vermaninge/ moet ghy begeren
en biddē van God/ met die alder vierichste begeer-
ten/ en als een schat/ wtgegrauen wt die aderen des
heylighen schrifts. Nu is te weten dattet hooft des
wijsheys is dat ghy v seluen kennen sult/ welke
woort die oude Philosophen meynden/ en hebbē ge-
louet dattet wten hemel getomē was/ en dattet had-
de die macht van alle wijsheyt. Wy en souden haer
leeringe niet achten/ ten waer sake dat die ouer een
quame met onse schriftten. In dat boeck der sangen:
genaemt Cantica canticoru dreycht die geestelijcke
liefhebber zijne vruyt/ en gebiet haer/ dat sy van hē
sal gaen/ ten waer sake dat sy haer seluen kent/ seg-
gende: In dien dat ghy v seluē niet en kent o schone
ouder die vrouwen gaet wt en volcht die voetschap-
pen uwer cudden. Maer elcke sie wel voor hem dat
hy so homoedich niet en is/ dat hy hem laet duncken
dat

dat hy hem seluen wel ende ghenoech kent/want iek
 en weet niet of daer yemant volcomelijck kent zijn
 lichaem/hoe sal hy dan kennen de ghesteltenisse des
 herten. Paulus al was hy waerdich te leeren/en te
 sien die heymelijcheyt des derden hemels nochtans
 en was hy so stout niet dat hy hem seluen doost oor-
 delen. En hy soude hem seluen wel geoordeelt hebben
 had hy hem seluen wel gekent. En heuet hem alsulc
 aen man die alle ding veroordeelt en van niemant te
 veroordelen is/hem seluen niet gekent/wat betrou-
 wen wy dan ons seluen wy vleeschelijcke menschen
 Sekerlyc het is een onnut Ridder/en Capiteyn die
 niet genoech en weet die macht zijns volcs/ende die
 crachten zijnder vianden. Den mensche en is niet
 alleen een strijt mettē mensche/dan hy is hem seluen
 voer een strijt/want wt onse eygen leden spruyt onse
 viant. En daer is een cleyn onderscheyt tusschen de
 vrient/en den viant/want het is goet perijckel/in
 dien dat wy niet naerstich en zijn/dat wy dan sou-
 den mogen beschermē onsen viant voer onse vrient/
 of quetsen onsen vrient voer onse vyant. En want
 ghy nu niet v seluen eenen strijt aengenomen hebt/
 en die eerste hope der victorien is dat ghy v seluē al-
 dermeest bekent/daerom salmen v geuen een gelijc-
 kenisse/hoe dat ghy v seluen van binnen ende vut-
 ruyten sult opentlijc kennen.

• Dan die binnenste ende buytenste Menschē.

WAnt die mensche een wonderlijck dier is/te
 samen gheset van twee of drie deelen/ die
 in alcander heel onghelijck ende verscheypden zijn/
 als

Vanden binnensten

als van die siele die daer godlijck is en van dat lichaem dat daer een stommie beelt is En na onsen lichaem en zijn wy niet beter dan die onredelicke beesten. Maer ander sielen zijn wy alsoo begripelijck des godlijcheit dat wy moghen te bouen gaen dat verstant der engelen/en wordē een met God/waert sake dat ghy v lichaem niet en hadt so waerdy godtlijck/en en hadt ghy de siel niet/ so waerdy een onredelijck beest Die alder ouerste schepper hadt dese ij. verschepden natueren vergadert met een salighe eendracht maer dat serpent: een viant des vredes/heeftse wederom al verschepden met onsalige tweedracht datse niet van een mogen schepden dan met groote pijn/noch si en mogen niet te samen leuen sonder stadige ende ewige strijt Ende si hebbē onder malcander eeten oploop sonder onderschepdt/anders niet/dan of si verschepdē warē die nochtas een zijn. En want dat lichaem sienlijc is/ so heeftet genoeht in sienlijke dingen/en want dat sterflijck is volhetet tijtelijcke verganchelijcke dinghen/ende want het swaer is begeertet neder te sinckē. Maer die siel die daer noch ghedachtich is des hemels/die altyt arbeidet met alder macht om opwaert te stijgen en strijt met die aertliche swaricheit/ende versmaet die dinghen diemen siet/want sy weet dat sy verganchelijck zijn/en si soeket dat warachtich en ewich is. Die siele wantse onsterflijck is/heeft lief dat onsterflijck is en want sy hemels is/heeft lieff hemelsche dingen. En gelijck wort by gelijcke dinghen verstaen/ten waer sake dat die siel verduysert en verdoncken waer in die onreynicheit des lichaems door welc dat sy afdwaelt van jaer geboortelijcke

ende buytenste menschen.

17

hijcke edelheyt/door besmettinge des lichaems. Die
onde heeft verdozen dat van Godt wel ghemaect
was/brengende dat seyn des tweedzachts/ onder
den genen/die eendzachtich waren Want te vooren
hadde die siel heerschappie ouer dat lichaem sonder
eenich verdriet/en dat lichaem was willichlyck on-
derdanich Maer nu is alle dinc verkeert/want die
begeerten des lichaems stryden om die reden te bo-
uen te gaen/en die wort ooc somtijts gedwongen de
lichaem onderdanich te zijn. Waerom datme wel mach
verstaen/dat des menschen herte is ghelyck een co-
nincrycke/want daer in zijn alderley manieren/en
geslachte van volck/en om haer tweedzacht so moe-
ten sy hebben ouersten de haer regeere/en die ouerste
staen onder den coninc/en die coninc en staet onder
niemant dan onder de wet die alle eerlicheyt inhou-
dende is:Also ist oock in een mensche. Die redelije-
heyt gebuyt die stede des conincx/die ouerste dat
zijn sommige lichamelijcke begeerte/die niet beeste-
lyck en zijn/als die natuerlijcke goetheydt diement
heeft totten ouders/liefte die daer is tusschen broe-
ders/goetwillicheyt onder die vrienden/barmher-
ticheyt metten genen de bedruet worden/breese des
quaden faems/begeerlicheyt des eerlijcken naems
en diergelijcke begeerten En die begeerlijcheden die
verre van die reden verscheyden zijn/en den beesten
ghelyck zijn/zijn dese/als begeerte tot onsupuerheyt/
oueruloedicheyt/haet/toornicheyt/traechteyt en de-
sergelijcke dese zijn gelyc den gemeynen volcke diemē
dwingen moet tot onderdanicheyt haers Conincx.
Dit heeft de godtlike Plato verstaen: schryuende:
Dat die kinderen der goden hebben ghemaect twee
C. geslachte

Wande menichuoudicheyt
gellachten des siels/nae haer ghelijckenisse/ een dat
godlijck en onsterflijc is dat ander dat sterflijc is en
met menichuoudighen moeynisse belast is/als daer
is die wellust de welcke is een voetsel alder quader
dingen een verdziet een verstroynge en hinder van
alle goet/en die vrese en die stouticheyt/dit zijn boos-
se raetsluyden/en daer volcht na die onuersoenlijcke
toornicheyt/en een ydel hope met een onredelijc ge-
uoelen/en met een bose liefde:dit zijn byna die woor-
den Platonis/ en hy heeft oec wel gheweten dat in
aldusdanige begeerte en sonden te bedwingen geles-
gen is die salicheyt des leuens Wat hy schrijft daer-
mede:die dese verwinnen/sullen rechtueerdelijc leue
en die van haer verwonnen wort sal onrechtueerde-
lijc leuen En die godlijcke siel (dat is) die reden die
sittet int hooft/als een coninck die int hoochste van
een stede wel beschermt is/ met dun en subtyl ghe-
beenten/niet beswaert wesende met vleesch of met
aderen/maer met semelwē van binnen en buyten wel
bewaert maer die delē des sterffelijckē siels/dat zijn
die quade begeerte/ die de redelijcheyt altijt weder-
spanich zijn/heeft God in dat nederste des lichaems
geset/op dat si dē coninc de redelijcheyt niet verstoren
en sullen En als sy haren coninc niet hoozen en wil-
len/ so wort die mensche/ die godlijck is beestelijck.

20 Van die menichuoudicheyt der begheerten.

Opse coninck die reden:door die eeuwige wet die
hem van Godt ingeset is/ mach wel verdruct
worden/maer niet gecorrumpeert of te niet ghe-
maket worden es si weder roept en staet daer vastelijck
tegen

teghen. En ist sake dat die ondersaten onderdanich
zijn: so regeert sy alle dinck met alle bequaemheyt en
stadicheyt. Van die begeerlijcheyt accorder en en co-
men ouer een alle de Philosophen dat sy moet staen
onder die redelijcheyt. Daerom ist van node/ dat wy
kennisse sullen hebben vander begeerten onser herte.
Daerna so moet ghy weten datter geen begheerten
so machtich en zijn of si wordē wel bedwongē dooz
die redelijcheyt/ of sy mogen worden toeghenepcht
tot die duecht. Maer in dattet gheineen volck seer
dwaelt. Somige geuoelen en seggen/ dat si gedwon-
gen worden tot die sonden. Sommighe wederom/
onwetende/ maken van haer quade begheerten een
duecht tot die redelijcheyt/ want als sy toornich of
nijdich zijn/ dat seggen si/ dattet gheen sonde en is/
maer dattet geschiet dooz die liefde Godts. En die
een mensche is seer toegenepcht tot de duecht/ en die
ander is die duecht verdrietich. Die onderschept en
coemt niet alleen wter herten/ maer sy coemt wt in-
stortinghe der planeten/ oft van onse ouders/ oft dooz
opuoedinghe/ oft dooz die ghewoonte des lichaems.
Want men siet datter menich geboren worden met
een bequaem verstant/ dat si lichtelijc geleert wordē
tot duecht. En men siet ooc datter sommige zijn die
hebben dat lichaem so wederspannich datmen dat
nauwelijc can bedwingen. En in dien dat ghy also
zijt/ en wilt daerō den moet niet wech werpē/ maer
wilt so veel te stercker arbeiden/ vermoedende ende
wetende dat die wech tot die duecht v niet gesloten
en is maer dat ghy hebt meerder maeterie tot die
duecht. En hebby een goet hert vercreghen/ daerom
en zijt ghy niet beter dan een ander: maer saligher
C ij. also

Van de menichuoudicheyt

also saliger dat ghy meer verbondē zyt tot dat goet
Waerom datte t van node is / dat onse coninc die re-
den alder meest moet waken daer hy alder meeste
verstoort wort. Daer zyn sommige sonden die den
volcke van elcken lande gemeyn zyn want in som-
mige landen is onsupuerhepdt een ghemeen sonde
In ander landen ontrouwichhepdt / in ander hoo-
uerdichepdt. Sommighe volghende ghesteltenisse
des lichaems ghelijck die sangupnen / dat zyn die
heet en vochtich zyn dese volge wijslijcheyt der wel-
lusticheden Colerici (dat zyn die heet en drooch zyn)
volcht toornicheyt wreetheyt en vloekinghe Fleg-
matici (dat zyn die vochtich en rout zyn) volcht on-
wetenheyt ende traechteyt / Melancoli (dat zyn die
drooch / ende rout zyn) volcht haer droeueicheyt ende
bitterheyt. En sommighe begeerten wassen en ver-
gaē met die outheyt. Als in die iuecht begeerlijcheyt
des vleesch wech brenginge en vermetenheyt In die
outheyt / taepheyt wederspannicheneyt / en giericheyt.
Sommighe na die onderscheyt der conditie. Als / in
een man / wreetheyt / in die vrouwen / ydelheyt en be-
geerlijcheyt des waer. Het comt oock wel dat die
natuer geneycht is tot eenige crancheit des herten
ende oock begheeft is met eenighe duecht Als die
sommighe is gheneycht tot wellusticheydt noch-
tans en is hy niet toornich noch hatich. Sommige
zyn gestelt tot repenicheyt: en si zyn houaerdich ende
toornich. Daer zyn ooc die met gewoonlijcke inge-
bozen sonden becōmert zyn als met diefte met doot-
slaen of diergelijcke. Dese moeten sy met alle haer
macht tegē staen Noch zyn daer sommige begeertē /
die also nae en gelijck die duechden zyn datmen die
met

niet onderschepden en can/ oft si wter natueren co-
men/ oft wt die redelijchept. Dese zijn lichtelijck te
corrigeren/ en tot die duecht te brengen By gelycke-
nisse. Iffer yemant die genepcht is tot toornichept/
staet hy dat weder so sal hy stercker/ vrolijcker ende
vrijer zijn. Sōmige zijn gierich/ maer laeten sy die
reden in hem comē/ so sullen si milder zijn Die cley-
moedich is die sal stantachtich zijn Die droeuich is
die sal strenge worden/ die onbequaē is/ sal manier-
lijck worden. En so van alle andere begheerten on-
gherten. Het dese manier moeten wy oock schuldien
dat wy niet en bedecken die sondē des natuers/ met
den naem des duechts Gelyck droeuichept te hietē
bequaemhept der manierē bitterhept te wese stren-
gichept haet te wesen rechtueerdichept ommit spre-
ken te wesen boertichepdt pluymstrycken te wesen
een mede warichept. Waerō dattet een eenige wech
is tot die salichept dat ghy v seluen kent Doort dat
ghy alle dinck doet niet na v begeerten maer na dat
oordeel des redelijchepts En ghy moet naerstich/
toesien/ dat ghy die reden anders niet en laet geuoel-
len (dan die godlijck en eerlijck zijn. Daer mach nie-
mant seggen Het is sware dat hy gebiet. Wie seyt:
daer tegen. Want Platonis bysprake is/ dat dingē
die schoon zijn die zijn swaerlijcken te vercrighen.
Daer en is gheen dinck stercker/ dan die hem seluen
verwint en geen meerder loon van die salichept.

G Hieronimus seyt Geen dinc en is saliger dan een
Christen mensche/ die dat rijk der hemelen beloofst
wort. Geen swaerder arbeit dan altyt perijckel te
lijden van dat leuen te verliesen. Gheen dinck staet
stercker/ dan dien de diuel verwint. Daer en is niet

Van menichuoudicheyt der begeerten.
cranker/dan verwonnen te wordē vanden vleesch.
Ist sake dat ghy v epgē macht ouerdenct/so en isser
geen dinck swaerder/dan v vleesche onderdanich te
maken den geest. Maer ist sake dat ghy God uwen
hulper aensiet so en isser geen dinc lichter. Nu/wilt
met een grote moet aen nemen een opset van eē per-
fect en volmaect leuē en dat aennemē de so dwinget
v seluen daer toe. Daer en is geen dinck also groot/
dat een menschelijcke gemoet hemseluen ghebiet/of
hy en volbringet. Het is een groot deel des rechten
Christen leuens willen te wesen met gantser en vol-
comelijcker herte een Christen mensche Int aengae
schijntet oft onmoghelijck waer maer voortgaende
wort dat sachter/doende lichter/wt die ghewoonte
wort dat genoegelijck. Het is waer dat Psidorius
sept/dat die wech der duechden is met den eersten
scharp/maer eer dat ghy nauwelijc gecomen zijt tot
dat hoochste/so verwacht v die alder edelste vryheyt.
Daer en is geē gedierte so wreet of ten wort getem-
met door den mensche/waerō en soudet geē manier
wesen om te bedwingen den moet die alle dinck be-
dwinct. Op dat ghy gesont moecht wesen indē licha-
me/so moget ghy v seluen gebieden dat ghy een deel
jaren sober zijt in drinckē of dat ghy v wacht vā on-
suuerherheyt/dat v gebodē wort van een Mederijn
meester die eē mensche is/en op dat ghy v leuen sult
rustelijc mogē door bringē/en moechdy niet uwe be-
geertē eē weynich tijts gebiedē dat god die schepper
gebodē heeft. Op dat ghy die siecte moget verdrin-
vandē lichaē/so doet ghy alle dinc/maer op dat ghy
moget afreckē v lijf en siel vandē ewigē doot/so en
doet ghy niet dat geē dat die heydenē gedaē hebbē.

Van

Van dē binnenste en bupenste mensche/ ende van die twee deelen des menschen
ghenomen wtter heyligher Schrifteueren.

Ick schame my vanden naem der Christen menschen/welcke dat meeste deel als stomme beesten onderdanich zijn haer begeerten/ want sy en zijn niet ondersocht in dese strydinge en volgen haer begeerten/also seer/dat sy geen onderschept en hebben tusschen die reden en die verstryginge/want sy meynen dat die mensch anders niet en is dan dat gheen dat si geuoelē en sy meynē datter anders niet en is dan dat si comen versinnen en begripen/nochtang en isser geen ding min dan datmen van bupen siet. Alle dat geen dat si niet vlijte begeren dat meynē sy recht en wel ghedaen te wesen Sy heeten een sekere en droeuich eygendom/brede te wesen/als die reden aldus verdupstert wesende/niet wederstaēde volcht die begeertē dit is die onsalige brede:die Christus eē maker des warachtigē bredes vstoort tusschē twee verweckende een salige strijt tusschē dē vader en dē sone/tusschē den man en dat wijs en onder die dingē die een hōse eendrachtte versoent heeft:die leringe der Philosophē en waer niet veelte achen/tē waer datse ouer een quame metter H. schrifteueren dat si redelijc hept heten dat heet Paulus somtijt een geest somtijt die binnenste mensche/somtijt eē wet des hertē/dat sy een begeerte heeten/dat heet Paulus somtijt dat vleesche/somtijt dat lichaē/somtijt die bupenste mensche/en somtijt een wet der ledē/wāt hy seyt. Wandelt indē geest/en ghy en sult niet volbrēngen die begeerte wā vleesch wāt dat vlees begeert tegē dē geest en die geest tegē dat vleesch/dese twee strijde altijt tegen

¶ iii.

gen

Van die twee deelen

gen malcander/op dat ghi niet alle dine sult doe dat
ghi wilt. En op eeander stede seyt hy. In die dat ghi
leuet na de vleesche so sult ghy steruen/ en in die dat
ghy metten geest dodet de wercke des vleeschs/ soo
sult ghy leue. Is sekerlijc een nieuwe veranderinge
der dingen/ als in strijt sal gesocht worden vrede/ in
die vrede strijdt/ in die doot dat leuen/ in dat leuen
die doot/ in die eygendom vryheyt/ en in de vryheyt
eyghendom. Noch schryft Paulus/ Ick quelle myn
lichae en ic brenget in eygendom. Hoort nu die vry-
heyt. Ist sake dat ghy geleyt wort door den geest/ so
en zijt ghy niet onder die wet/ en wy en hebben niet
weder ontfangen den geest des eygendoms in vrese
maer den geest der verkiesinge der kinde ren Gods
Noch seyt hy Ic sie een ander wet in mijnen leden
tegenwechtende den wet mijns herten/ en my van-
gende in die wet der sonden die daer is mijnen ledē
Noch schryft hy van die buutenste mensche die daer
vergaet/ en van die binnenste die daer vernieuwet
wort van dage te dage Plato heeft geset twee sielen
in een mensche. Paulus die maect twee menschen in
een mensch soo te samen geuoecht dat de een sonder
die ander niet en sal teeromende wesende inder glo-
rien/ noch in dat eeuwighe vier. En wederom zijn sy
doo so verscheiden/ dat des eenen doot is/ dat is des
anders leuen. Hier af schryft Paulus totten Corin-
then Die eerste Adam is gemaect in den leuendige
siele/ die leste Adam is een geest/ die leuendich maect
maer metten eersten niet dat geestelijc is. maer dat
aertlijc is/ ende daer na dat geestelijc is. Die eer-
sten mensche van die aerde/ is aertsch: die anderde
mensche vanden hemel is hemels. Op datmen dit
verstan-

verstandelijcker soude mogen verstaen so suldp we-
 ren: dat dit voorschreuen niet alleē tot Christum en
 tot Adam en wort verstaen: maer het behoort oock
 tot ons alleē Alsodanich als die aertsche is/ also zijn
 ooc die aertsche/ en alsodanich als die hemelsche is/
 alsodanich zijn ooc de hemelschen/ daerom also wy
 gedragen hebben dat beelde des aertschen also sullē
 wy ooc dragen dat beelde des hemelschen Dat seg-
 ge ick v broeders voowaer: Dattet vleesch en bloet
 niet en sullen besittē dat rijke Gods: noch dat ver-
 ganckelijck is en sal niet besitten dat onuerganke-
 lijck is. Men leest opentlijcken dat hy op een ander
 plaetse dat vleesch heet te wesen die buytenste men-
 sche die verganckijc is dat wort hier genoemt te we-
 sen die aertsche Adam Dit is sekerlijck dat lichaem
 des doots waermede sinte Pauwels beswaert we-
 sende heeft geroepen. Ick onsalige mensche: wie sal
 sal my verlossen van dat lichaem des doots Op een
 ander plaetse toont hy die vrucht des vleeschs ende
 des geestes aldermeest verschepden te wesen seggen-
 de die daer saept in vleesche/ die sal van zijn vleesche
 maepen verganckelijcheit/ maer die daer saept in
 den geest/ die sal van die geest maepen dat eeuwige le-
 uen Dit is die oude tweedracht der twelingē Jacob
 en Esau die eer dat sy geboren warē bochte noch in
 haer moeders lichaem wesende/ en Esau heeft den
 eersten wtganck vercregen Maer Jacob heeft ver-
 cregen die benedictie Erst quam dat vleeschelijck
 was maer dat geestelijck is: is beter/ Die een was
 hert en rou van hare/ die ander was sachte. Die een
 onrustich en een iager die ander was rustich en se-
 dich: Die een hongerich wesende/ heeft vercocht dat

C v.

recht

Van die twee deelen

recht des eersten ghebozen en om een snode wellustte
is gevallen van zijn gehoorzlijcke vrijheyt in eygen-
dom der sonden. Die ander dat hem van recht niet
toe en hoorde/dat heeft hy hemselfnen vercregen met
const der gracen. Onder dese broeders hoewel dat
twee eenige broeders en tweelinghen waren/ noch-
tans en was daer geen volcomen eendracht. Want
Esau haet Jacob/en Jacob en haet hem niet weder
nochtans bliet hy ende heuet altyt Esau suspect ge-
houden/moch en geloofde hem niet. Jacob heeft al-
leen God gesien. Esau als een bloetgierich mensche
heeft door de swaerde geleest. Te laetste heeft God
die moeder die raet van hē begerende/geantwoort.
Die meeste sal dienen die minste. En die vader heeft
oor gesept: Ghy sult uwe broeder dienen / en die tyt
sal comen dat ghy sult mogē ontslaē en ontbinden
zijn iock van uwen hals. Godt die seyt toecomende
dingen van die goede menschen. En die vader pro-
pheteert quaet van die quade mensche/ God die be-
wijst wat datter gheschieden moet van allen men-
schen/maer die vader voor seyt wat die sommighe
doen sullen. Paulus wil dat een wijs onderdanich
sal wesen haren man/want die boosheyt des mans
is beter/dan een wijs wel doen. Onse vleeschelijcke
Eua is de begeerte/welcker oogen dat cloecke ser-
pent alle dage bedriecht/en als sy gevallen is so comt
sy om den man mede te bedriegen. Maer wat leest-
men van dat nieuwe wijs (dat is) die hare man niet
wederspannich is. Ic sal setten vrientschap tusschen
u ghy serpent/en dat wijs/en tusschen u zaet en haer
zaet/sy sal u hooft verwijuen/en ghy sult lagen leg-
gen haren hielen. Dit serpent is neder gheworpen/
ende

En die doot Christi heeft gebroken zijn aenuallen of
nacht/maer hemelick leyt hy ons lagen. Maer nu
die gratie des geloofs/als een wijf/gekeert sy in een
manlijc wijf met een groote moet heeft vernielt dat
eijnighe hooft/die gratie is vermeert en die boos-
heyt des vleeffches is vermindert. Sara die worde
vermindert by Gods gebot en Abraham heeft ghe-
waffen of toeghenomen/en si en hiet hem niet meer
jaer man maer sy hiete hem haer Heere: nochtan en
was si niet waerdich vrucht voort te brenghen: eer
datse out geworden was Wat heeft sy ten laetsten
gebaert haren Heere Abraham doen sy out was en
omvruchtbaer/sekerlijck Isaac: dat is blijfchap des-
ghelijcke als die begeerten out worden: en vergaen in
die menschen dan comet eerst voort die salige breed-
saemheyt en stilheyt des onnoselen ghemoets ende
breedtsaemheyt des hertē als een ewige werfchap.
En Abraham heeft quaet vermoeden gehad in zijn
kinderen/in dat tesamē spelen van Isaac en Ismael
In die opwassinghe en wil hy niet dat die kinderen
des dienstmaget comerseert met die sone des vryen
wijfs. En so lange als Isaac ionc is so moet Ismael
verre wten oogen wesen/op dat hy niet zijn smekin-
gen hem niet en brenget tot zijnen leuen Nu hoewel
Abraham out geworden is/en Sara een oude vrou-
we is en heuet voort gebracht Isaack/nochtan en
betrouwe hem Abraham nieteten waer sake dat die
raet zijns wijfs die godlijcke woordē geconfirmeert
hadde. Noch en gelooft hy die vrouwe niet/of hy en
hoort van Godt die seyt. Verhoort haer stemme in
alle dingē dat Sara v seyt. **G** O salige outheyt der
gecure in welken die acrtsche mensche alsoo is ver-
storuen/

Van twee deelen.

foruen/dat die geest mach leuen in grooten breede.
Ten is niet wel te weten/of een mensche in dit leuen
in alle dinc mach volmaect wesen/ en hy anontuer
ten is ooc niet salich. Want Paulo is ghegeuen die
priekel des vleesch/die Engel Sathan/die hē quel
len soude en driemael den Heere vidoende dattet vā
hem genomen soude mogen worden/heeft hy alleen
dat ghehoort. O Paulo:mijn gratie is v ghenoech/
want die duecht wort volmaect in die cranchept.
Dit is een nieuwe maniere des verbeterens/op dat
hem Paulus niet verhouerdigen en soude/so wert
hy becoort van die hoouerdichept/en hy wort ghe
dwongen in hemselfen cranch te wesen/ op dat hy
sterc soude wesen in Christum/ want hy droech den
schat der hemelscher openbaringe in eē broesch vat
op dat die hoochept soude wese wt die crachte gods
en niet wt hem: dat een exempel des Apostels/ ver
maent ons van veel dingen. Ten eersten als wy be
coort worden van die sondē/so salmen terstont aen
roepen die godlycke hulp met een volstandich ghe
bet. Ooc mede zyn die becozingē somtijt in volmaec
te menschen niet alleen periculoos meer van noode
tot een bewaringe des duechts Ten laetste/ als wy
alle dinc wel getemmet hebben/so leyt ons laghe
die sonde des ydelen glorie/ooc int midden van onse
duechde/also dat wijse van ons niet wel connē ver
drjuen/maer stadighen arbeit verwinnt alle dinc.
Als nu v herte becommert is niet groote becom
mernisse:so wilt met alle manieren verdrucken: be
dwongen en verminderen uwe begheerten. En wilt
als Jacob die Patriarche stantachtelich strijden/in
die nacht/also lange als die dageraet des godlycken
hulp

ghy coemt en licht wort/en wilt dan segghen. Icke
 sal v niet laten ten waer dat sake dat ghy my ge-
 medijde. Wilt nu hoozen wat loon dat die stercke
 rijt vorst ontfangen heeft. Ten 1. heeft hy hē gebe-
 rdyt in die selue stede want die gratie Gods wort
 rijt vermeerct in een mensche/na dat hy verwonne
 heeft die becozinghe en hy wort veel bet beschermt
 en die toecomende aenuechtinge des vyants.
 Daer na dat zijn die geroert is/so verdoort zijn a-
 er/en hy heeft begonnen te hincen met zynen eenē
 bet. God die vermaledijt/door den Propheet/den
 enen die daer hincen met beyde voeten (dat is)
 die daer willen na den vleesche leuē/en willen Gode
 chagen. En want sy dat beyde qualijcken bearbey-
 en so hincen sy niet beyde voeten. Salich zijn die
 enen: in wien die begeerte des vleeschs also gedoot
 en/ouermits Gods raken en tasten/dat sy moghen
 en alleen op die rechter voet/dat is/na den geest.
 Ten laetsten is zynen name verwandelt: wt Jacob
 geworden Israel wt een vechter is hy geworden
 rustich. Nu ist dat ghy onderhout en bedwinghet v
 vleesche/met die sonden en met die vleeschelijcke be-
 geerten/so en sal v niemant teghenstaen/en soo sal v
 geschieden rusticheyt en ledicheyt/ op dattet v ghes-
 ueren sal mogen God te sien/en dat ghy smake en
 en sult mogen dat die Heere soet is. Dit is Israel
 te verstaen. God en wort niet ghesien int vier/ noch
 in een wolcke/ noch in een oplooy der becozinghen/
 naer condy verwinnen die subtilheyt ende die ver-
 soetheyt des dupuels/en blijft ghy volstandich/so
 sal daer nae volghen die soete inblasinghe des soeten
 weder s/die geestelycke vertroostinghe. En in dien dat
 de

Van die drie deelen
de geestelijcke vertroostingē v coemt/so wilt neerste
lijck op doen v binnenste ooghen/ en ghy sult wesen
Israël/met hem seggende. Ick heb den Heere ghe-
sien en mijn siel is gesont geworden. En sult hē sien/
die geseyt heeft geen vleesch en sal my sien. Onder-
soect v seluen/ist sake dat ghy vleesch zyt/ so en sult
ghy den Heere niet sien En en siet ghy hem niet/soo
en sal uwe siel niet behouden worden. Daerom wilt
naerstich arbeiden dat ghy wort een geest.

Van drie deelen des Menschen/ dat
is/vanden geest/van die siel:en van dat vleesch.

Om v seluen beter te kennen:en om tot meerder
verstant te comen:so ist profitelijck te wetē die
deelen des mensche:na dat Origines beschrijft. Na-
volgende Paulum so maect hy drie deelen: als die
geest:die siel:en dat vleesche. Welcke die Apostel al-
tesamen by een vergadert heeft schrijuende tot die
van Tessalien. Op dat ghy al geheel v lichaem ende
siele/en die geest/inach behoudē worden inden dach
ons Heeren Jesu Christi. Maer Esayas die laet dat
vleesch achter/en beschrijft die twee ander deelen seg-
gende: Mijn siele sal v begheeren inder nacht en mijn
geest in mijn binnenste/sal ic wakē des mo-
gens tot dy. Oock seyt David: Louet den Here ghy
sielen geesten der rechtueerdiger mensche. Waer w-
datmen openlijck mach verstaen datter drie deelen
des mensche zyn/Dat lichaē of dat vleesch dat min-
ste deel heeft dat oude Serpent door zyn schult ghe-
brocht tot die wet der sonden/ waer door wy toege-
nepcht zyn tot boosheyt/en als wy verwonē wor-
den

men/so worden wy epgē des duuels. Maer die geest
door welken wy gelijk zijn die godlycke natuer en
in wien die alder ouerste schepper heuet inghepzent
die eewige wet des goethepts/ met zynen vingher
dat is) met zynen geest/door welke geest wy wor-
den te samen gheuoecht met Godt/ ende wy wor-
den een met Godt. Dat derde deel heeft hy geset int
middel van desen twee dat is de Siel/ die daer be-
griepelijck is der sinen ende der naetuerlijcker be-
ueginghe. Ende die siele en mach niet alleen staen/
ist sy en moet kiezen dat vleesche of den gheest. En-
ne van beyden wort sy seer aenghesocht/ maer sy is
rij/en mach haer toeneighen waer dattet haer be-
ieft. Ist sake gat sy dat vleesch versaket/ ende geeft
daer toe dat deel den geests/so sal hy worden geeste-
lijck/maer gaet sy tot die begeerlijcheit des vleesch/
so sal hy te niet gaen en veranderen in vleesch. Dit
heeft geuoelt Paulus/schryuende totten Corinthien
En weet ghy niet dat die aenhanct een gemeyn wijf
die wort met haer een lichaem/en wie den Here aen-
hanct/wort met hem een geest. Hier heet hy dat on-
uer deel des menschen/een ghemeyn wijf. Dit is
dat smeekende wijf/ende die sonder wet is/daer in
off leest int anderde Capit. der Proouerbien Op dat
ghy verlost moecht worden van dat vreemde wijf/
die daer smeeket met haer woorden/ die daer saecht
maket haer reden en achterlaet die leysman haer-
der inecht/en heeft vergetē dat verbont haers gods
en haer huys is genepcht tot die doot/en haer wege
totter hellen. Alle die ghene die daer ingaē tot haer
die en sullen niet weder comen noch sy en sullen niet
begripen die wech des leuens. Als hy schryft van
een

Van drie deelen

een gemeyn wijf van dat hert: en van die siel so wt-
 spreekt hy namelijk die drie deelen des Menschen.
 En oec staet daer int negende Capittel der Prover-
 bien Een sot en een roepende wijf/ ende vol met on-
 reynicheyt/ die als niet en weet/ sittet in die duere
 haers huys op eenen stoel in een hooghen stede der
 stadt: op dat sy tot haer mach roepen die daer gaen
 byden wech ende die daer wandelen haeren we-
 gen. Wie daer is cleyn/ die neyge hem tot my. Ende
 sy sprac totten weemoedigen Die gestolen wateren
 zijn aldersoetste/ en verborgten broot noch soeter/ en
 hy en wiste niet dat die quescen daer waren En dat
 geselschap haerder wereschap is in de diepte der hel-
 len want die by haer coemt die climt neder totter
 hellen/ en wie van haer schepdet die wert salich Doe
 machmen by ghelijckenisse beter beschrijven die on-
 supuerheyt des feminigen vleesch/ die daer dodet die
 siel tot die boosheyt / en die wederstaet den geest/ off
 die onsalige wtganc des verwinnende vleesch want
 die geest maect ons Goden/ dat vleesch maect ons
 beesten/ en die siel maect ons menschen. Die gheest
 maect goede menschen/ dat vleesch boose menschen.
 en die siel geen van beyde. Die geest soect hemelsche
 dingen/ dat vleesch sotte dinghen/ en die siel dinghen
 die van noode zijn Die geest buert op inden hemel/
 dat vleesch bedruyt neder ter hellen/ ende die siel en
 staet niet te verwoyten Wat vleeschelijck is: dat is
 boos en lelijc/ wat geestelijc is dat is volmaect/ wa-
 der sielen aengaet dat is middelbaer en onuerschey-
 den. Wilby dit noch beter weten en met meer onde-
 schepts verstaen van dese drie deelen. Ghy eert uwe
 ouders/ ghy hebt lief uwen broeder/ uwe kinderen
 uwe

wien vrient. Deser liefden te volbrengen is niet al-
 een duecht/miet niet te volbrengen oft te doe is gro-
 te boos heyt. Waerom en doet ghy niet een Christen
 mensch wesen/de dat de Heydenen door ingevinghe
 der natuerē doe. Ja dat meer is dat de stome beeste
 doen. Maer dat bande natuer is/en is geen verdien-
 te. Nu sidd daer toe gecomen als dat die goedertie-
 enheyt totten vader sal versmaet worden/ende die
 liefde der kinderen sal verwonne wordē en die goet-
 willicheyt totten vrient sal vergeten wordē of God
 al vertoornē wordē. Wat wil dy nu doe die siel staet
 in eenen tweelwech aen die een syde noodicht v dat
 vleesch en aen de ander syde die geest. Die gheest seyt
 dat God beter is dan v vader ghy zijt v vleeschelijc
 aen vader alleen schuldich v lichaem maer God al-
 le dinc. Dat vleesch raet/ten waer dat ghy onder-
 danich zijt:v vader sal v mogen onteruen/en die ge-
 mepnte sal segghen dat ghy een boos mensche zijt.
 Neemt nu raet wat v profitelijc is tot v goet en tot
 v fame. Dat vleesch raet oec/Godt en siet des niet/
 oft hy latet/toe/oft hy sal lichtelick wesen te versoe-
 nen. Nu wanckelt en twijfelt die siel. Waer dat hem
 die siele nu toeneycht/oft met wien dat sy aenualt/
 dat sal sy wesen. Versmaet sy den geest/so sal si hoerē
 dat gemepnte wijs/dat is dat vleesch so is sy een lic-
 haem met haer. Maer in dien dat sy versmaet dat
 vleesch en wort opgetogen totten geest/soo wort sy
 verandert inden gheest. Wy aldusdanige exempelen
 wilt v seluen leeren kennen. Het is een groote dwa-
 linghe der menschen/dat sy meynen dat dingē die der
 natueren toe hooren volmaecte goetheit is. Want
 sommige begeerten die eerlijcken schijnē; die bedrie-

D

gen

Van die drie deelen

gen die menschen die niet voorzichtig en zijn/ Ghes-
lijckerwijs/als een rechter weest is op een misda-
dich mensche/so schijntet dat hy strenge is en recht
op slaet. Wildy mi weten of hy wel doet Indien dat
hy zijn herte daer toe stelt en dat hy die ingebooren
stracheyt dient sonder droeuicheyt der hertē/en niet
eenige wellust/nochtas niet dwalende van dat am-
bacht des rechters/alsoo dat hy hem seluen niet en
soect/so doet hy dat middelbaer is Maer in dien dat
hy mis bruyckt die wet tot heymelijcken haet/of tot
begeerlijcheyt/so doet hy dat ghene dat vleeschelijck
is:en wort eē dootslager. Maer ist sake dat hy gro-
te droeffenisse heeft om dat hy moet verdoemen den
genen die hy lieuer hadde dat hem seluen beterē sou-
de en lieuer hē ongequetst laten soude dan alfulcken
verdienden pijn aendoen/ende die iustitie volbrengt
met alfulcke meninge gelijk een vader gebiet zijn al
verliesten soon die misdaen heeft dat hy ghegeesselt
of geslagē wort die doet dat geestelijc is. Veel luydē
verblijdē/oft ontsiē hē/in sommige dingē die si heb-
bē wt die toenepchlijcheyt der naturē/oft wt eppen-
dom des verstants. Daer zijn sommige die wt der na-
turen na die wellust des vleesch niet en vagen dat
en sullen si niet aemmenen als duecht. Die wellustic-
heyt te hebben en is geen duecht: maer te verwinne
die wellust is een duecht:die een heeft goet duncken
int vastē:die ander heeft goet dunckē in Nissen oft
ander geestelijcke officien te wesen/die ander dat hy
dicwils in die kercke is/ die ander dat hy veel Wsa-
men oft Rosen cransen leest Onderscheyt hy dese i-
gel dat geen dat hy doet Ist dat hyt doet om eere/uf
om profijt of om baet/so hoorxt dat tottē vleesche en
niet.

niet tottē geest/in dien dat hy zijn natuerlyc verstat
 i sinne volcht/want soo wie doet dat hem lust/die
 i heeft niet waer hy hē seluen seer in mach behagē
 naer hy heeft dat hy vresen mach. Siet v perijckel
 Ghy bidt en ghy veroordelt den genen die daer niet
 i biddet: ghy vast en uwen broeder die daer eet: die
 erdoemt ghy. Als ghy yemant siet die anders dan
 hy doet so oordeelt ghy v seluen beter te wesen dan
 p. Siet wel toe/dat v vasten niet totten vleesche en
 oort/ v broeder/of v euen Christē mensche behoeft
 hulpe en ter wijlen bidt ghy Godt metten monde
 we ghebedekens/ niet merckende die armoede oft
 oottruftheit uwes euen Christen mensche God
 al versmaden die gebeden: Hoe sal God v hoorē als
 hy bidt en ghy een Menschē wesende / en hoort
 heen mensche die v bidt. Verstaet dit mede. Ghy
 hebbet lief v wijs/ alleen metten naem om dattet v
 wijs is/dat en is niet veel te achten want dit is ge
 meen metten heydenen: Ghy hebt haer lief/daerom
 want sy is v een wellust. Dese liefde sterct oock tot
 en vleesche. Maer in dien dat ghyse daerom lief
 hebt om dat ghy in haer siet dat beelde Godts/ als
 goedertierenheyt/bequaemheyt/ soberheyt/ reynhe
 ydt/soo hebt ghy haer niet lief in haer/ maer in
 Christo. Dat meer is: Ghy eert en hebt lief Chri
 sto in haer / ende soo hebt ghyse dan ten laetsten
 hec lieken off Gheestelijck lief. Van dese mate
 e sult ghy meer hebben/ maer elck op zijn plaetse.

**Van sommighe principael regu
 len des waerachtighen Chri
 stenhepts.**

D ij.

Daer

Die eerste regel

Daer nae dat u die wech geopent is/ so laet ons
haesten om te comē tot een clare licht des gee-
stelycken leuens. Alle conste heeft zijn regulen
waerom dattet wel toebehoort/ dat die manier om
wel te leuen/ oec heeft zijn regulen. Want die leerin-
ge des duechts is een sonderlinghe const/ in welcke/
die hemselfen daer in oeffent/ die sal God gratie ge-
uen nae zynen arbeit. Maer die daer segghen gaet
van ons wy en willen niet die wetenheyt uwer we-
gen/ dese menschen al die barmherticheit Gods ver-
smaden om dat sy de wetenschap versmaet hebben.
Nu sullen sommige regulen ghenomen worden een
deel van die persoō Gods/ des diuels/ of ons epges
oock een deel/ van die duechden/ en van die sonde die
daer aenhangende zijn. Dese regulen sullen ons mit-
tich wesen aldermeest tegen drie quade dinghen/ die
ouer gebleue zijn van die erfsonde. Al heeft dat doop-
sel af gewasschen die beuleckinghe nochtans is daer
noch wat van die oude siecte in ons achterghelaten
tot een bewarunge des ootmoedicheydt/ en tot een
onderhoudinge der duechde/ dat zijn/ blintheit/ dat
bleesch/ en die crancheit/ die blintheit is ee dunster
mist/ die verdupstert dat oordeel des redens. Want
die schepper hadde gestort op ons dat alderclaerste
lichte zyns godtlycken aensichts/ welke die schult
onser eerste ouders seer verdupstert heeft. En oock/
een quade opvoedinge/ en een boose tamen leuinge/
verkeerde begeerten/ dupsternisse der sonden/ en ge-
woonte der sonden/ dese hebbē ons seer verdupstert
dat men nauwelijc bekennen mach die voetstappen
des wets in ons herte van God geschreuen. Daerom
als ich begonnē heb wat die blintheit doet/ dat wy

by na

na de verkiefinge der dingen niet en sien voor dat
der beste volgen in het al der qualijste/ niet ach-
nde dat geē dat ons profitelijc is/ dat vleesch raet
e begeerte dat wy fullen wederstaen dat geen dat
der best is/maer dat wy sienlijcke dingen lief sullē
hebben. Die cranchept doet/ dat wy verwonnē we-
nde ouermits cranchept oft berovinge achter laten
die duecht die wy eens aengenommē hebben die blind-
t verdurft onse verkiefinge: dat vleesch verac-
rt onse wille de cranchept breekt die volständigkeit
merom ist inden eerste van node te weten wat ghy
nen sult en wat ghy laten sult oft wat ghy begeren
ilt en wat ghy blien sult. En by sonderlinge so is te
houden die blindhept op dat wy niet en dwaalen in
de verkiefinge/ des goets oft des quaets. Ten an-
ren dat ghy dat bekende quaet moecht haken/ en
at goet moecht lief hebben/ en also dat vleesch ver-
nimen op dat wy niet lief en hebben tegen dat ooz-
del des Heeren genoechlycke dingen/ voor die ons
sich zijn. Ten derden dat ghy volstandich sult blij-
in v goede opset en verwinniet also die cranchept
et sterchept/ op dat wy niet achter en late de wech
as duechts: schandelijcker oft wy daer niet in ghe-
rest en hadden. Die onwetenhept salmen ghesont
maken/ op dat ghy sult sien mogē waer ghy behoort
gaen. Dat vleesch salmen temmen op dattet ons
at en verlept/ van een bekende wech tot eē onwech
die cranchept salmen sterc maken: op dat/ als ghy
die nauwe wech gegaen zijt niet en twijfelt/ noch
beuet/ noch af en laet/ oft dat ghy niet om en siet/
want treckende van die ploech/maer ghy sult voo-
k wesen als eē Gigant of Ruise zijn wech te lopē
Dij. altijt

Die eerste reghel
meer begeerende die dinghen die voor zijn vergeten-
de die gheleden en verby zijn/also lange tot dat ghy
vercrighet dat juweel ende dat loon der loyers we-
sende een croone der victorien/belouet wesende alle
den ghenen die daer volstandich bliuen: Om dese
drie quade Reliquien als verblintheit/ vleesch/ende
cranchheyt sullen dese nauolgende regulen gheordi-
neert worden.

Die eerste reghel.
22 Teghens dat quaet des onwetent-
heyt of ongheloofs.

Dat geloof is een eenige poorte om te comē tot
Christū. Waerom dattet van node is de eerste
regel te weten/op dat ghy alderbest sult mogen ver-
staen van Christus en van zijn geest/ na wtwijsinge
der schriftueren. Ghy moet gelouen/niet alleen met
den monde coudelijc/niet traechlijc/niet twijfelende
als dat ghemeyn volc der Christen menschen doet/
maer gelouen met gantser herten vastelijckē en on-
bewechlijcken datter niet en is so cleyn tittelken in
der v. schriftueren/of ten behoort grootelijc tot on-
se salicheyt: En en laet v niet bewegen/al ist dat ghy
siet dattet meeste deel der menschen anders niet en
leuen dan of die hemel en die helle warē fabulen der
ouder wijuen/en veruaringē of besmeekingē der ion-
ger kinderen. Maer ghy gelouende en wilt niet haer-
sten haer te volgē en alwaert by also dat die gantse
werelt verwoet waer en dwaelde dat de elementen
verandert worden of dat die engelen vielen/die wa-
rachtheit en mach nochtans niet liegen want het
moet al geschien dat God geseyt heeft dat gheschien
sa

I gheloofst ghy datter een God is so ist van noode
dat ghy sult ghelouen dat hy warachtich is/ en ghy
sult dat also verstaen dat geen dinc so warachtich is
noch so seker noch daermen niet aen twijfelē mach/
an dinge die ghy hoort/ of met v oogen siet oft met
anden tast als ghy leest inder h. schrifstueren/ dat
die waerheyt ingegeuen of ingheblasen heeft en die
heylige Propheten voortgebracht hebben en so veel
martelaren met haer bloet gheapprobeert ende be-
wyscht hebben/en die eendzachtighe vergaderinghe
der goeder menschen onderteekent hebben/ welcke
schrifstuerē Christus in zijn vleesch wesende/ heeft
ons te kennen gegeuen in zijn sermoen en hy heeftet
bewesen met zijn werken/ Die miraculé getuygent
die dupuelen belijdent/en sy gelouent also/dat si van
groter ancxr beuen En want die heylige schrifstuerē
reer wel ouer eē comt met de gelijcheit des natuerē
ende in hem seluen van dier natuerē is/dat sy neemt
ende ontfanct/sy beweecht ende verandert den ghe-
men die hem seluen daer naerstich in oeffenen/ ende
want in haer alsoo grooten bewijs ende kennisse is
wat dwaesheyt ist dan int gheloof te twijfelen? Men
merct de toecomende dingen/wt datter voorzeden
is. Hoe veel/ende hoe ongelooflijcken om te spreken
hebben die Propheten te vooren geseyt van Christo
en tis also geschiet. Die inden Prophetē niet bedro-
gen en heeft/die en sal oock inden anderen woorden
niet bedriegen. En want die Propheten niet gelogen
en hebben/hoe sal Christus die Heer der Propheten
dan liegen. In diē dat ghy dat vier des geloofs ver-
weert met aldusdanige gedachten/en dat ghy vierich
lijc God bid/dat hy v sterckē en vermeerē wil inden

D iij.

ghe

Die tweede reghel

geloof/ten is niet wel moghelijck dat ghy quaet of
sondich sult blijue. Wie is also verwoyfelt die hē niet
wachten en sal van sonden/ in dien dat hy gantselije
en vast gelouet datmē roopt de eewige pijn met de-
se corte wellusticheyt: behaluen noch die alder onsa-
lichste quellinge der conscientie/de hē altyt wroecht
ende de goedertieren en rechtueerdige mensche sul-
len vercrigen dat onsterfliche leue/en hondertuou-
dige blyschap der reynder conscientie vooz alsulche
lichte ende clepne quellinge.

Die tweede reghel.

TEn tweede ist van node dat wy niet en twijfe-
len van Gods beloftenisse. Oock mede dat wy
aen sullen nemen den wech der salicheyts/niet
toeuende niet veruaert wesende/ maer met een vast
opset en met gantser herte en met eenen vastē moet
bereyt wesen aen te gaen die verhefinge des tijtlyc-
ken goets en des lichaems. Die trage mensche wil
en en wil niet/dat rijck der hemelen en wort niet ge-
geuen den tragen menschen/maer het begeert te lij-
den groote cracht ende geweld/ en die crachte doen/
sulle dat vercrigē. Als ghy v hier toe haest so en laet
u niet vertoeuen de begeerte uwer vriende/noch die
wellust der werelt/noch die sorgen des huysghesins
Die siecte der wereltlicher sorgen salmen haestich
brieken/wantmen en mach de bystant niet wtrecke.
En men sal Egypten also verlaten dat ghy ghenen
wil en hebt weder te keeren tot die vleesch potten.
Eens en haestelijc staet achter te late heel Sodoma
en ten is niet georloft om te sien. Dat wijf heeft om
gesien/en sy is verwardelt in eenen steen. En Loth
en

en heeft nergent mogen toenen: maer hem wort ge-
boden haestelijc te gaen opten berghe in dien dat hy
niet vergaen en woude/ die Propheet roept dat wy
sullen van dat middel wt Babilonien niet al-
nemet/ of toeuende reysen. Maer siet dat veel men-
schen dat vertoeuen en hy morgen en ouermorgen
verlangen/ en verlanck arbeiden si om die sonden te
schonken/ seggende. Als ic wt dese sorge ben/ of als
ic dese comenschap gedaē heb/ so wil ic my tot God
beereen/ ende ghy dwase mensche en weet niet of ghy
van dien dage sult steruen. En weet ghy niet dat wt
een sorge of comenschap/ altyt een ander sorge of co-
menschap coemt/ en dat die een sonde den anderen
aenhangt/ daerom wilt dat lieuer hyden doe/ wāt
hoe ghy dat vroeger en haestelijcker doet/ hoe dattet
lichter sal wesen te doen/ In anderē dingen is mē
meestich: maer hier in is van node grote haesticheyt
En wilt niet achten noch aensien hoe veel dat ghy
achterlaet/ seker wesende dat Christus alleē: v voor
al dat ghy verlaet/ ghenoech sal wesen/ weest nu coē
te gelouen met gantscher herten en wilt op v sel-
uen niet betrouwen/ maer wilt wtren alle sorge in
Godt/ wilt laten v seluen te soecken/ en werpt v niet
gantscher betrouwen in hem/ en hy sal v ontfanghen.
Want God seyt door dē Propheet: werpt alle v ge-
achten in den Heere hy sal v voeden en besorgē/ ooc
seyt hy. Die Heere regeert my/ my en sal niet gebre-
ken/ en hy sal my setten in een plaetse der weyden:
Op de waterē der refectiē of laeffenisse heeft hy my
gevoet/ en heeft verwandelt oft beuert: mijn siel en
wilt v seluen niet deelen in twee/ met de werelt/ en
niet Christo/ Ghy en moecht niet dienē twee Heeren
D v. daer

Die tweede reghel

Daer en is geē geselschap of gemeenschap God met
ten dupuel/ hy en ontfanct den gheuen niet die niet
beide knien hinct/ hy en spoudwet den genen niet wt
die heet of cout zijn/maer die laeu zijn. Godt is een
eenich ende reyn liefhebber der sielen. Hy wil dat al
heel besittē dat hy met zijn bloet verlost heeft hy en
wil niet ljdē dat geselschap des dupuels/ den welc-
ken hy eens met zijn doot verwonnen heeft. Twee
wegen zijnder alleen een door den dienster der begeer-
ten/ en die leyt totter doot: Die ander door steruin-
des vleesch/ en die leyt totten leuen. Waerom twij-
felt ghy? Daer en is genen derde wech/ ghy moet een
van dese twee aengaen/ of ghy wilt of niet en wilt.
Al die geen die tot Christum willen comen de moētē
gaen door den nauwen wech door welcken wepnich
menschē wandelen. Maer dese wech heeft Christus
selfs getreden/ en alle die geen die God behaget heb-
ben van dat begin der werelt hebbē dien wech oock
getredē het is van node dat ghy gecrupst sult wordē
der werelt met Christo/ wildy anders met Christo
leuen. Wat willen wy onbequame menschē met ons
seluen sinckē/ wat willen wy ons in alsulcken gro-
ten saecke latē dunckē/ die een seyt. Ic en bē geē clerc
ic ben een weerlijc man/ ic moet die werelt gebruy-
ken: die ander denct/ Al ben ick een priester/ ic en ben
geen Moninc/ laet hem sorgē en toefien: die Moninc
vindet ooc waermede dat hy hem ontschuldicht/ seg-
gende: Ic ben wel so goedē Moninc als die of die is.
Die ander seyt: Ic ben noch een jongelinc/ ic bē van
groot geslacht/ ic ben rijk/ ic ben een houelinc: off ick
ben een Prince dat God zijn Apostelen heuet gebo-
den/ dat en roert my niet. Onsalige mensche/ en be-
hoortet

hoortet v niet toe/ dat ghy sult mogē leuē in Christo
hijt ghy in die werelt/ so en sidd in Christo niet Ist
sake dat ghy hiet die werelt te wese dē hemel de aer-
te dat water en die lucht/ so en isser niemāt of hy is
in die werelt. Mer ist sake dat ghy eergiericheyt wel-
usticheyt/begeerlicheyt/onsuuerhiz/ de werelt hiet
te wese en zyt ghy also in de werelt so en zyt ghy geē
Christē mensche. Wāt Christus heeft tot alle men-
schen gesept. Die zijn crups niet op en buert en zijn
voetstappē niet na en volcht die en is hē niet waer-
dich dat vleesch te steruē met Christo en hoort v dat
niet toe te leuen na sinen geest en die werelt gecrupst
te worden/na Gods geboden te leuē/ wordē begra-
uen met Christo/weder op te staen in glorien/en be-
hoort dat niet tot v. Die ootmoedicheyt, Christi die
die armoede/die verdruckinge de versnadinge/zijn
arbejde/zijn droefnis en lijde en behoort v dit niet
toe so en behoort v zijn rijc ooc niet toe. Wat is daer
vermetelre/dā te begerē gemeē loon mettē warach-
tigen Christē mensche/en te verleggē en te werpē/in
sommige ander mensche die arbejde daermē mede
vercrjcht dat loon. Wat is daer vreemder en onbe-
stelder/dan te willen regneren met dat hooft Chri-
sto en daer niet mede te willen lijden Daerō en wilt
niet aensien wat ander luyden doen en en wilt v sel-
uen niet bedriegen v met haer te gelijcken Het is een
swaer dinck ende wepnich geestelijcke personen be-
kent/die sonde te steruen die vleeschelijcken begeertē
te steruen en de werelt te steruē. Nochtā is dit een
gemeyn professie en belijdinge alder Christen men-
sche/wāt ghy hebt dat alle inden doopsel gesworen/
welcke beloftenisse alder godlicste en geestelijste is.

Of

Die derde reghel

Of wy coningē zyn/rich of arm wy moeten vergaen
en verdoemt wesen/of wy moeten sonder wtneemin-
ge gaen desen wech tot die salicheyt sullē wy anders
wesen inwoonders des rijcs Christi Ist sake dat al-
le menschen niet en arbeide om te comē tot een vol-
comen nauolginge Christi/nochtans moete wy met
handen / ende met voeten / en met alle naersticheyt
daerom arbeiden. Want als voorgeseyt is/die men-
sche die heeft dat meeste deel des Christē leuens die
met eenen vāsten moet opgeset heeft te worden een
Christen mensche.

Die derde reghel.

En wilt v niet vernaren van dien wech des sa-
licheyts/om dat so schijnt scharp te wesen en en
weest niet droewich om dat wy moeten versake
die genoechte des werelts/en om dat wy eeuwelijck
moeten stryden met drie veruaerlijcke vyanden als
dat vleesch/die duvel/en die werelt:waerom so aen-
meret dese derde regel. Alle dat geen dat v vernaren
mach of v swaerlijcken voorstaen mach dat en wilt
niet achten/want ist sake dat ghy versmaet die yde-
le bespottinge en alle dinc naerstelijc aenmeret en
door siet so sult ghy vernemen dattet niet en is dan
die wech Christi/die daet alleen een mensch leyt tot
de salicheyt/noch geē bequamer/al en waerder ooc
geen loon Wat manier van leuen soudet ghy mogē
kiesen inde werelt daer geen oueruloedige droefnis/
en swaricheyt en is te lyden en te verdrage. Dat le-
uen der hoofstlyden wie en weet niet dattet is vol
sorgen ende pijnlijcheden Wat onsalige eegendom
moetmen daer dagelijcx lyde en met wat sochtou-
dicheyt

richheit staet te vercrigen de gratie der princen En
die iſſer die niet en weet dat die oorloghen der men-
ſchen vol verdzicts en quaet zijn. En coopmā wat
n doet hy/ of en lyt hy niet/ reysende door de Zee en
door bergen/ om te schouwē de armoede in die echte
taet hoe veel ſorgen behoore tot dat huysgeſin wat
onſalicheyt en ſorge dat in die echte ſtaet is dat we-
en die gene die dat onderſoeken. Het gemeen goet
e regeren/ hoe veel ſorgen hoe veel arbeys en wat
groter perijckel daer in is. Na wat ſtaet dat ghy ſiet
mer al is groote ſorge pijnlicheyt/ en laſt. Dat leuē
der menſchen is van hemſeluen met onſprekelyckie
ongeuallicheyt belaſt/ alſo wel dē goedē als dē qua-
den alle deſe ongeuallicheidē ſullen v comen tot ver-
dienſte indien datſe v binden in die wech Chriſti en
iſt ſake datſe v binden inde wech des vyants/ ſo ſult
ghyſe doch moeten lyden met noch meerder laſt ſon-
der eenige baet oft proſijt. Alle die geen die die we-
relt dienen die begeren ten eerſten veel jaren te leuē/
en ſi ſwerē en ſi zijn woest van ſinnē en met een twij-
felachtige hoop arbeiden ſp: om dit verganchelyck
aertſche goet te vercrigen dat niet en is/ daer en is
geen eynde der onſalicheyt/ want hoe datmē langer
arbeyt/ hoe datmē moeyliker arbeyt. En dat wter-
ſte eynde van aldusdanigē benaude en verdzietelijc-
ken leuē dat is de ewige verdoemeniſſe: gaet nu en
wilt ontfangen in dit leuen de wech der duechden ſi
ſal haer ſcherphheit terſtont verlaten/ en ſal worden
ſachter en genoechlijc int voortgaē door welke mē
gaet met de alderſekerke hoope tot dat ouerſte goet
En iſt niet de alder wterſte dwaelheyt/ lieuer te wil-
len met gelijcken arbeyt bereyden den ewigen doot
dan

Die derde reghel
dan dat onsterffelijcke leuē En dese doe seer dwaes-
lijcken/die daer verkieſen met grootē arbeſt te gaē
tot den ewigen arbeſt dan met middelbaer arbeſt
tot een onsterffliche ledicheſt. Waert by also datter
veel meer arbeſts waer inden wech des goeden le-
uens dan des wereldts nochtans ſoo ſoude de hers-
dicheſt des arbeſts ſachter worden door den hoope
des loons nemmermeer en gebreect daer de godlike
ſaluinghe die daer doet dat alle galle wort verwan-
delt in honich. In dit ſterffliche leuen volcht die een
ſorge die ander en die een droefheſt comt wt die an-
der noch daer en is geen vertoeuinghe/noch ruſt en
van buſten is arbeſt en bedructheſt en van binnen
is noch veel meerder cranckheſt en alle dese maken
bitter die ſalicheſt van welcken die quade hebben
beleden en hē ſeluen alte laet beclaecht int boeck der
wijsheſt ſeggēde: wy zijn moede gewordē inde wech
des boofheſts en der verderfniſſe/ en wy hebbē ge-
wandelt ſware wegen/ en den wech des Heeren heb-
ben wy niet bekend. Wat iſſer ſwaerder en lelijcker
dan te ſtaen onder die eygendom van Egyptē. Wat
iſſer droeuiger dan die gheuancheniſſe van Babilo-
niē. Wat iſſer onuerdrachlijcker dā onder Pharaō
en Nabuchodonosor te weſen: Hooft wat Chriſtus
hiet: beurt op v mijn ioc/ en ghi ſult ruſt vindē uoer
ſielen: want mijn iock is ſoet: ende mijn laſt is licht.
In als/daer en gebreket geen genoechlijcheſt/daer
een byge conſcientie is. Ende daer is altyt onſalic-
heſt daer eē onſalige conſcientie pijnicht. Dit moet
ghy vaſtelijc gelouen/ en iſt ſake dat ghy twijfelt: ſo
draget en neemt raet vanden genē/ die daer bekeert
zijn tot Chriſtum van dat middel van Babiloniē/
ende

in ghy sult vnnemen door haer ondersoekinghe/dat
er niet droeuiger noch moeplicher en is dan die son
ne/en niet lichter en vroljcker dan die deucht. Wilt
uerdencken/oft mi waer gelijc loon en gelijcken ar
beyt/en waert dan niet veel begeerlijcker te strijden
onder de tekenē Christi/dā onder de baniere des du
uels? En het is meer te verkiesen te werdē verdruet
met Christo/dan te leuen in alder wellust mettē du
uel. Om Christum niet achter te laeten/so wilt aen
mercken wat loon dat die alder bedzielijcke en ver
gaerlicke viant geeft en wat vganckelic loon dat hy
belooft/daer hy zijn dienaers mede bedzielt. Ende
als hy haer verganckijck goet verleent heuet/so neēt
hy dat weder alst hem beliest op datse verliesen sul
len dat geen dat sy ghewonnen hebben met meerder
zoefnis/dan zijt niet arbeyt vercregen hebben. Na
dat een coopman(ist sake dat hē dat auontuer mede
valt)door bedroch of door groten arbeyt en met vele
periculen / om te vergaderen tijtlijc goet/seer naer
lijch geweest is.wat heeft hy hēseluē anders bereyt
dā een materie des onsalighen sochuidichepts/in
ien dat hy dat behout.en het is hē grote pijn in diē
dat hy dat verliest. En ist sake dattet auontuer qua
ck gelucket wat is hem anders dan hy wort twee
mael onsalich want daer hy zijn hope ingeset hadde
en vercrjcht hy niet en ooc so ouerdenct hy niet gro
te pijn/dat hy te vergeefs gearbeyt heeft. Niemant
en arbeydt niet een vaste moet om te comen tot een
hoet leuen / oft hy en vercrjchten. Ende alsoo
als Christus niet en mach werden bedrooghen / al
so en bedzielt hy oock niet. Wilt oock ouer
dencken als ghy blicet vande wereldt tot Christum/
dat

Die derde reghel

dat ghy dan niet achter en laet dat goet dat die werelt geeft/maer dat ghyt verandert in anderē goedē die lustelijcke en beter zijn. Wie isser die daer niet en wil verwandelen siluer om gont en kieselinghen om costelijcke stenen. Wie vrienden wordē vertoorn/maer wat is dat te achte/wat ghy sult ander vrienden vindē die u vriendelijcker zijn als ghy u wellusticheyt derst/so sult ghy nochtans ander wellusticheyt gebruyckē van binnen/die welc soeter/reynder en sekerder is. Of ist sake dat ghy u tijtlyc goet vermindert so sullen u aenwassen als sulche rycdomē die de motten niet en mogē verderuen/ noch die dieuen niet mogen wech dragen. In dien dat ghy u seluen daer toe stelt veracht te wordē van de werelt/so sult ghy geprezen wordē van Christo/ ghy sult weynich menschen behagen/maer den genē de daer beter zijn dat lichaē wort mager/maer dat herte en die moet worden gevoedet. Die blancheyt en schoonheyt des lichaems verdozret/maer die schoonheyt des hertē blinct. Wilby aldus alle ding aemmerckē en doorseē so sult ghy vernemē dat de werelt niet en is/of vals goet is/daer geē baet of profijt af en comt: daer zijn zōmige goedē diemē niet begerē en mach sonder sonde/maer besittē sonder sonde: als dese des volcx vernioeden/die gemeyn gonste des volcx gratie en gebieden ouer tgemeyn volc/vriendē en eer:diemē van duercht vercrjcht. Het geschiet gemeynlijck die daer eerst soeckē dat rjck der hemelen/diē toevallen al dat ter voorschreuen is:welc God belooft en ooc gegene heeft dē coninc Salomō. Wāt dat auontuer volcht dieckwil na den genē die dat schoutwē en blien en het bliet van den genen die dat soecken. En wat datter ghes

beschiet den genen die God lief hebben/dat en mach
niet ongelukkig wesen/dē welckē dat verlies wort
verwandelt in haet/die straffingen in blijfchap: ver-
maetheyt in glorien/pijn in genoechte/droefheyt in
freticheyt/en quact in goet. Wilt ghy noch twifelen
en werch der duechden aen te nemen/ende den werch
dupuels te laten/daer alsulcke boose dingen niet by
gelijcken en zijn/gelijckerwijs: als God by dē dup-
uel/die een hope by die ander/dat eē loon by dat an-
der/die eenen arbeit by die ander/ende Godts bro-
lichheyt by des dupuels brolichheyt.

¶ Die vierde reghel.

Dat ghy niet meerder/ ende sekerder voort
ganc sult mogen comen tot Christum/so is de
se vierde regel van noode. Dat is/dat ghy ge-
heel en al v leuen sult setten in Christo / tot wie ghy
alle v wercken/al v arbeit/al v ledicheyt en onledic-
heyt sult stellen. En en wilt niet meynen dat Chri-
stus is eē pdele stemme/maer dat hy is anders niet
an liefste/simpelheyt/lijdtfaemheyt/repnlicheyt en
nietelicken also als hy geleert heeft. Die dupuel en
is anders niet te verstaen dan dat Christus lere en
gebot tegen is/ want die hēseluē geest totter deucht
die repst tot Christum/ende die gene die daer diendt
die sonde die wort des dupuels eygen/waerom dat
ooghe moet wesen simpel en onnosel en v lichaem
al dan heel licht wesen het behoort alleen tot Chri-
stum als tot een eenich alder ouerste ghoet dat ghy
niet en sult lief hebben/niet achten / niet begeeren dā
Christum of om Christum. En ghy en sult niet hatē
noch vreesen/noch vlijen/dan die selicheyt der sondē

E.

Ende

Die vierde reghel

En dā so wat dat ghy doet of ghy slaept/ of waert/ of
eet of drinct en ooc spelē/ of recreatiē/ ledicheyt (ende
noch stoutelijcker te seggen) sommighe lichte sonden
daer wy in vallen/ als wy totter duecht haesten/ het
sal v al geschien/ en wesen tot een vermeerdinge der
verdiensstē/ maer ist sake dat v oge scale is en siet el-
waerts dā tot Christū so is ooc al dat ghy doet niet
allene oniruchtbaer/ maer ooc schadelijc Want het
is sonde datmē een goet werck niet wel en doet Die
ghene haer haest om te comen totten rechten wech
des ouerstē goets/ die moet alle dat hē te vorē coemt
verwerpen of verliesen op dat die wven loop of v le-
uen behulpelijc mogen wesen/ of niet hinderen/ van
dese is drierhande maniere sommige zijn quāet/ en
also lelijc dat sy niet eerlijc noch duechdelijc en mogē
wesen/ als dese/ te wreken v ongelijc/ of quade gonst
op v euen mensche te dragen Dese zijn altyt te ver-
sinadē/ en om geenrehande profijt of pijn aen te ne-
men Want daer en is niet/ dat een goet man meer
mach quetsen/ dan die lelijcheit der sonden Hier te-
gen zijn sommige so eerlijckē en duechdelijckē so dat
sy geen sonde en mogē wesen. Als goede gonst te heb-
ben tot alle menschen/ wve vrient te helpen met eer-
lijcke redenē/ die sonden haten verblinden int goede
en in goedertieren woordē ende wercken Noch zijn
daer sommighe die houden dat middel: als stercheit/
schoonheyt/ gedaente/ cracht welspreekenheyt/
geleerteit en deser gelijcke. Van dese derde maniere
en salmen niet begerē om haer seluē oft ghy en suktse
niet aenemen dan als sy tot profijt/ ende baet mo-
gen wesen tot den wech der salicheit Dese middelē
en helpē noch en schadē dē genē niet die tot Christū
gaen

men maer men salse verkiese of versnaden na haer
 menepchlijcheit. Als geleertheit brenget meer hul-
 pe tot een goet leuen dan schoonheyt/oft cracht des
 schaems of rijcds. En hoewel alle geleertheit pro-
 nitelijc mach wesen tot Christum/nochtans bewijst
 se een veel naerder wech dan de ander van dat: en
 deser middelē so suldy waerden wat dat v nut is/
 en wat v schadelijc is. Hebt ghy die leeringe lief om
 Christū: so doet ghy wel/maer hebby die daerō lieff
 op dat ghy veel moecht wetē/ so blijft ghy staē daer
 behoort af op te climmē. Ist sake dat ghy daerom
 e leeringe begeert: op dat ghy door haer hulpe per-
 ect en claerlijc moecht sien Christū/ die daer schulen
 e is onder die hemmeliche schrifte en na dat door siē
 er schrifstueren: hebby dan liefde/ en na die kennisse
 n liefde een ander mede leert: als ghy die leeringhe
 also gebuycket so wilt v daer toe schickē. Duncket
 goet/ en tot v salicheit bequaem/ veel schrifstueren
 n hemmelijchedē te lesen/ so moechdy v seluē daer in
 effenen. Maer ist sake dat ghy vzeest datse v meer
 hade sal doen dan baet so wilt v seluen weder kerē
 ot onsen eerste reghel (dat is) dat ghy v seluen kent.
 Het is beter min te weten en meer lief te hebbē/ dan
 meer te weten en min lief te hebben. Aldus hout die
 geleertheit int middel. Noch zijn daer ander als ge-
 ontheit goet verstat wel sprekentheit/ schoonheyt/
 cracht dingniteit beueel geluc/ goede faem/ geslachs-
 en/ vriendē/ wijs/ en kinderen. Dese na dat sp v pro-
 nitelijc zijn tot die duecht daer na sult ghy die ghe-
 buyckē en of wy dese hebbē of niet wy en sullē daer
 in onse loop tot die duecht niet achterlaeten. Hebt
 ghy gelt ende staet v dat reghen om tot een goet le-
 uen

Die vierde regghel.

ken te comen soo wilt dat verdeelen en wilt v seluen
vrienden make van die schat des booshepts. Ist nu
dat ghy vrees dat verlies van een goede consciencie/
so werpt van v dat schadelicke winsel. Dit sal v lich
telijck te doen wesen in dien dat ghy v went/niet te
achten/dat geen dat van buyten is (dat is) dat geen
dat niet en behoort totten binnenste mensche. Ende
dan sal v gheschien dat ghy v seluen niet en sult ver-
heffen als ghy dese goeden hebt en ghy en sult gheen
pijne noch verdriet in v hert hebben alsoo ghyse niet
en hebt/oft als ghyse verliest/want ghy sult al v sa-
lichheyt setten alleen in Christo. Ist saecke dat ghyse
vercrjcht sonder v toe doen of arbept/so wilt so veel
te sochuldiger wesen en niet te vyper/ouerleggen-
de datse v gegeuen zijn van God tot een materie der
vermeerderinge oft volbrëginge der deuchdē/maer
sp zijn nochtans seer periculoos. Ist saecke dat ghy
quaet vermoeden hebt in v ghoet auontuer soo ver-
smaet dat/op dat ghy so veel te geringe moget comē
tot dat eeuwige goet. Wille die gene die gelt niet soch-
uldicheyt des verstants begeeren en setten daer in
die toenducht haers leuens / meymende dat sp salich
zijn also lange als sp dat hebben en die hem seluē on-
salich heten te wesen als sp dat verliesen/dese hebbe
hem seluen een eygen God versiert en gemaect. Ghy
hebt dat gelt gelyc met Christo / in dien dattet v sa-
lich oft onsalich mach maken. Al dat ick geseyt heb
van dat gelt/dat suldy ooc verstaen van die werelt-
lijcke eer/genoechten/gesontheyt/ en ooc van dat le-
uen. Met alsulcke neersticheyt moeten wy arbeidi-
gen te comen tot Christum dat wy die voorgenoem-
de dingen niet grotelijcken en sullen achten als wy
se hebben

hebben/oft als wijsse verliesen/want de tijt royt is
en als die apostel seyt. Die gene die dese werelt ge-
bruycken/dat sy wesen sullē of sy die niet en gebruyck-
en. Aldusdanigē hert en leuen der mensche sal die we-
lt begecken als sot en dul. Nochtans door dese ee-
rige sotticheyt begeert ons God salich te maken en
dat sot is door God dat is wijs door den mensche/
so aldusdanigē maniere sult ghy v wercken onder-
scheiden. Doet ghy een ambacht/ghy doet wel indiē
dat ghy dat doet sonder bedroch op dat ghy moecht
doeden v huyfgesin/waer toe doet ghy v huyfgesin/
so dat sy mogen een recht Christen leuen leyden/so
uwen arbeyt goet. Als ghy vast na die gedaente/
ist een ghoet werck/Maer waerom vast ghy/om
dat ghy den cost sult sparen/of dat ghy geestelijcker
sult schijnen so is v ooge schalc. Of vast ghy om dat
ghy niet siet en sult worden/waerom vzeest ghy siet
en/om datse v beroouen sullen van die gewoonten
des wellusticheyts so is v ooge sondich. Ghy wilt ge-
int wesen om bequaem te wesen te leeren en te stu-
deren/waerō studeert ghy/ om dat ghy eē bisschop/
omproest/deken/canonic/of een ander geestelijck
zelaet sult worden. Met wat menige begeert ghy
ese dingn tepten op dat in v seluen moget leuen en
niet in Christo/so dwaelt ghy seer/en in al v studerē
is geen verdienst. Ghy neemt spijse op dat v lich-
em sterre sal wesen/doet ghy dat om dat ghy de heyl-
ge schrift sult mogen lesen/en in heylighe wercken
maken/so doet ghy wel. Maer zijt ghy forschuldich
an gesontheyt/op dat ghy niet lelijcker en sult wor-
den/en dat ghy in wellusten niet en soudet moghen
gebruycken/so zijt ghy verre van Christo/makende
E ij. v seluers

Die vierde reghel

v seluen een ander God. ¶ Daer zijn sommige men-
schen/de sommige heyligen eerē niet sonderlinge sa-
crificien/en dienste. Die een die groet alle dage sinte
Chzistoffel/maer anders niet dan als hy zijn beelde
siet Waerom is dat. Daerom want sy vermoeden
en gelouē dat sy van dien dage niet en sullen mogen
steruē quader doot. Een ander anbidt sinte Rochus
want hy geloofst dat hy verduyē sal de quade siecte
van zijn lichaem Die ander leest sinte Barbara oft
S. Joris sonderlinge ghebedekens op dat sy niet en
sullen comen in die handen der vanden. Die ander
vast S. Appolonia/ op dat zijn tanden niet sweren
en sullen. Die ander gaet om te visiteren dat beelde
van S. Job/op dat sy geen rude noch pockē en sul-
len crjgen. Die sommighe geuen een deel van haer
winst den armen op dat haer comenschap in die zee
niet en sal vergaē. Men onsteect S. Jeroē een caerse
op dat sy haer verloren goet weder mogen crjgen.
Na dese maniere/also veel sake als wy vresen of be-
geren/so veel Goden maken wy ons seluen/ Voort
so heeft elck lant zijnen verscheden heyligh. Want
S. Pauwels is in Brancrjck/ dat is S. Jeroen in
Hollāt. Noch sinte Jacob of sint Jan en wordē niet
ouer al gelijc geert maer in de eē plaetse meer dan in
die ander/ist sake dat dese geschien om te hebben ge-
sontheit des lichaems/of om te schouwē schade des
tijtlickē goets so en zijn si niet verdienstelijckē/noch
en behorē niet tot Cristū/maer sy zijn gelijc dat qua-
de geloof der heydenen/ die hier voormaels loofden
Hercules dat thiende deel van haer goet/ op dat sy
soudē mogē rijc wordē en Esculapio enē haē op dat
si soudē gesont wordē en dē Recker eenē stier op dat
sy sou-

sonde gelut hebben ter Zee. Die namen zijn ver-
standelt maer dat eynde is alfulcke Christenen/ en
eynden gemeyn Ghy bidt Godt dat ghy niet gerin-
en sult steruen en ghy en bidt niet dat hy v beter
erstat wilt verlenē/ op dat in wat plaetse dat v die
hot ouer soude mogē comen/ dat hy v bereypt soude
mogē vindē. Ghy en denct v leuē niet te beterē En
ghy bidt Godt dat ghy niet steruē en sult wat bidt
ghy anders dā v verderffemisse Ghy bidt om gesont-
heyt/ en ghy mis bruyct v gesontheyt en wordē dā v
goede werckē niet boos en sondich Hier tegen sullen
sommige die geestelijc heten haer winninge en profijt
ggen te wesen barmherticheyt en die verleydē die
terte der onnossele menschen door sommige gebene
dinge/ dienende haren buyc en niet Christo En si
sulle ooc seggē: Wilt ghy verbiedē dat aanbiddē der
heyligē door welcke God geeert wort Die gene die
dit doen niet een simpel wanghelooft/ en ydel geeste-
licheyt/ die en sondigen also seer niet noch en zijn al-
seer niet te straffen als die geen die volghen haer
ogen baet en predikē of groot maken dat geen dat
die H. Kercke nauwelijc toelaet voor dat ouerste en
volcomenste goet/ en sy vermeerderē ouermits haer
profijt die onwetentheyt des volcs/ welck niet ghe-
heel te versnaden is/ maer ten staet niet te lijde dat
achten dat minste dat meeste te wesen/ het is loof-
jck dat ghy begeert van sinte Rochous gesont leuer
indien dat ghy dat daer toe stelt en heyligh maecht
seluen in Christo/ Maer het is veel looflijcker dat
men anders niet en bidt dan die lieffde der duech-
ten moet wassen/ ende die haet der sonden. Van te
leuen ende te steruen salmen setten in Gods handen
E iij. ende

Die vijfde reghel

ende seggen met sinte Paulwels. Of wy leuen of wy steruen/den Heere leuen en steruen wy. En dat is ee volcomenheyt/begeeren ontbonden te zijn en te wesen met Christo / en dat wy setten onse vleuchde en vrolyckheyt/in siecten/in schade/ en in ander quade auontuere/en met alsulcke maniere waerdich ende gelijc te worden onse hooft Christo waerom dattet niet alte seer te straffen en is die also doen/maer seer schadelijc daer in te bliuen/ende ick arbeide om der menschen crancheit mocht wordē toegelaten of verdragen/maer voor dese voorschreuen regel wort een beter en sekerder wech gewesen na S. Paulwels leringe. Ist saecke dat ghy stelt al v wercken en neersticheit tot dese regel/ en dat ghy niet en blijft staen in middelbare wercken/maer altijt voortgaet so lange tot dat ghy moget comen tot Christum so en suldy niet moghen dwaelen vanden wech/ noch en sult niet moghen doen in v leuen/nich lijden/of ten sal v altemael in verdienste wesen.

Die vijfde reghel.

On meer verstants van die voorschreuen regel te hebben/so is van node dese vijfde reghel/op dat ghy daer in alleen moget setten een volcomen goet leuen. Ist saecke dat ghy altijt arbeit om volcomenre te worden/en treet v seluen so verre alst mogelic is van alle dat geē dat sienlic is/die almeeft onuolmaect en middelbaer zijn/om also te comē tot dat geen dat on sienlic is als hier voor gesept is na die deplinge der menschen. Dit gebot is seer vā noodē te weten/want door haer versuymenis of onwetschap veel Christen menschen meynende dat sy goet

met zijn/maer zijn ydel en wangelcoontch/en behal-
 en den Chriſtelycken naem die sy hebben/so zijn sy
 heynich verſcheyden van die afgoderie der heydenen
 Daerom wy moeten ymagineren en ouerleggen te
 ſeſen twee werelde. Die een die alleen verſtandelijc
 is/die ander is deſe ſienlijcke werelt. Die verſtande-
 lijcke diemen heet die engeliſche werelt/ is de hemel/
 maer Godt met zijn ſalige ſielen is/ en die ſienlijcke
 is de rondtheit des hemels/met dat firmament/en
 dat daer in onthouden is. Die menſche is die derde
 werelt/deel hebbende van heyden/ſienlijc nadē lich-
 nem en onſienlijc na der ſiele. En wāt wy pelgrims
 ſijn in deſe ſienlijcke werelt/so iſt van noode dat wy
 nergens en ruſte/maer wat onſe ſinnen te hore coēt
 dat wy dat met een begnaē gelijckenisse willē ſtellen
 tot die werelt der engelen/of dat meer van node is/
 tot de werelt der ſielen. Dat gene dat die ſonne doet
 hier in deſe ſienlijcke werelt dat doet God in die ver-
 ſtandelijcke werelt en in v deel dat dien gelijc is/dat
 is/inden geeſt. Dat die mane hier doet/dat betekent
 ons inde onſienlijcke werelt die ſcharen der engelen/
 en der ſaliger ſielen diemen heet die triumpherende
 kercke en dat werckt in v die heylige geeſt. Wat die
 uerſte rechter der werelt doet/in die werelt die on-
 ſer haer is/dat doet god in v ſiel. Die ſonne gaet op
 en gaet neder/sy maect hitte/sy tempert sy leuen-
 lich maect sy voerbrenghet/sy rijp maect/sy treect nae
 maer/sy maect dunne/sy maect hert/sy maect weech
 sy maect claer weder/sy verlicht/en verblijt. Daerom
 dat ghy in deſe ſienlijcke werelt / en in v lichaē ſiet/
 wilt dat heeren tot God en tot v ſiel. En het ſal ge-
 ſchien/dat al tgene dat v te hore comet/ dat ſal v we-
 ſen een

E v.

ſen een

Die vijffte reghel.

Ven een oorzaeck des volcomē leuens. Gelyck als die sonne genoechlick is dē vleeschelijckē ooge also dick sy haer sienlijc met een nieu licht openbaert soo wilt terstont ouerdencken wat groote ghenuecht wesen moet des hemelscher schare dē welckē altyt op gaet de ewige sonne en nimmermeer neder en gaet Hoe groot is die blijchap der reynder hertē/welc Gods licht dooz schijnt/dooz die vermaninghe der sienlijcker creatueren so wilt gedenckē die woordē Pauli/die daer seyt dat van die duysternisse schijnt eē licht en dat sal lichten in v hart tot een verlichtinge der wijsheyt en der liefdē Gods/in dat aengesicht Christi Jesu. Ondersoect die V. schrift en ghy sult in veel plaetsen vindē dat de gratie des heyligē geests wort geleken by dat licht/ist sake dat v die nacht duncket duyster en droeuich te wesen soo ouerdenckt hoe die siel verduystert wesende dooz die sonden/verlaeten is van dat hemelsche licht. En ist sake dat ghy wat vandē nacht in v vint:so bidt dat v moet opgaē die zōne der rechtuerdicheyt Aldus verstaet dat die on sienlijcke dingē alsulcx zyn dat dese sienlijcke dingen by haer te gelyckē/nauwelijc schijnne en zyn/bewijsende onse oogē een cleyn ghelijckenis. Doozt/al dat geē dat lichamelijckē is dat begerē onse sinnē/of sy versinadent. Hoe veel te meer sal die geest dā lief heb bē of hatē. Een schoone gedaente des lichaems be haget dē oogē/dan wilt ooc ouerdenckē hoe eerlijc/ dat is een schoon gedaente des siels. Een mismaect aensichts is ongenoechlic/so wilt gedenckē hoe ha telijc dat is een hert besmet met sonden. Alsoo heeft ooc die siel haer schoonheyt/ daer sy Godt mede be haecht/en mismaectheyt daer sy dē duynel mede be haecht

recht. Soo is oock int lichaem ioncheyt/outheyt/
reth e/gesontheyt/die doot/dat leuen/armoede/rjck
om wellust/droefnis/orlooch/breese/spijse/ ende al
matingeuoeelt inden lichaem dat salmen oock ver-
raen in die siele. Daerom is die rechte wech om te
nemen tot een perfect ende volmaecht leuen dat
hy v seluen altemet went tottet goet ende v afstrect
an dat geen dat niet is. Want sommighe gelycken
te wesen dat hy niet en zijn als wellust / cere des we-
relts/ ende sommige vergaen ende comen haestelijc-
ke tot niet/daerom/laet ons ons seluen daertoe ghe-
uen tot dat gheen dat warachtelijck onwandelbaer
ende reyn is. Dit heeft die groote Philosoph Zo-
rates/wel geweten/die seyde/dat die siele salichlijck
verscheptwten lichaem/die eerst/dooz Philosophye
f goede leringe/ naerstelijckē die doot ouergedocht
heeft/en lange daer te voren/ dooz versmadinge der
lijclijcker goedē en liefste en begeerlijcheyt der geeste-
lijcker goedē heinselue/also gewent heeft alleens off
v wte lichaeme waer. Noch anders en is dat crups
niet tot welcke Godt ons roept/ noch anders geen
doot met welcke de Apostel Paulus seydt dat wy
nede steruen sullen met Christo. Ende ghelijck die
Prophete seyt. Want om v worden wy gedoot alle
maghe wy zijn gheacht als slachschapen Ende dat
selfde beschrijft Paulus segghende: Soeckt die din-
ghen die bouen in den hemel zijn/ ende niet die aert-
sche ende smaecht dat daer bouen is : Dat is be-
er/ dan bemoept te wesen met dese lichaemelijcke
dinghen/ ende laet ons worden als onbeuoelijck/
op dat wy soo veel te bedt moghen smaecten en-
de vernemen dat gheen dat totten Gheest behoort.
ende

Die vijfde reghel.

En hoe dat wy onwijser wordē in dat geen dat lichamelijcken is so veel meer sullen wy warachtelijck van binnen beginnen te leuen/en van buyten min leuen. Ic salt v noch opentlijcker seggen. Hoe dat ons meer bekent is dat ewich is so veel te min sal ons bewegen dat verganckelijc. Hoe dat wy meer beginnen te sien dat warachtich is soo veel te meer sullen wy berachten dat niet dan eē schimme is. Daerom sullen wi altijt dese regel voor oogen hebben dat wy niet en sullen bliuen staen in dat geen dat lichamelijck is maer wy sullen daer van opstaen en gaen altijt voort tot die liefste der geestelijcker dingen/ende beginnen te versmaeden dat sienlijck is/en begrepen dat on sienlijc is. Die siechte des lichaems sal v seer verdraechlijc wesen te lyden als ghyse ouerdenct te wesen een remedie of ghesontheit des siels. En ghy sult min sochtuuldich wesen om die gesontheit des lichaems in dien dat ghy alle uwe neersticheit daer toe stelt om te beschermen die gesontheit des siels. Die doot des lichaems maekent veruaert/hoe veel te meer staet ons te vreesen die doot des siels. Ghy veruaert v van dat sienlijck sijn dat den lichaem schadelic is hoe veel te meer sullen wy vreesen dat sijn dat die siel doot. Ghy wort veruaert en bleect vresende dat v die blijē sal staen die daer wt de wolcken blicket hoe veel te meer is te vreesen dat op ons niet en moet comen die on sienlijcke blijē des godliken toorns/seggende. Gaet ghy vermaledide in dat ewige vier. Ist sake dat v wel behaecht die schoonheit des lichaems/waer en begeert ghy niet meer de schoonheit der sielē. En wildy setten uwe liefste tot de schoonheit die ewich onvergankelijc en hemels is so sult

sult ghy matigen die liefste die lichamelic en tijdelic
/ Ghy bidt dattet regenen sal op dat v acker nadt
nach worden/het waer beter dat ghy naerstelic bas
et dat hy v hert nat maecken wilde/ op dattet niet
muruchtbaer en wort van die wassingen der deuch
en. Ghy hebt grote sorge op dat ghy die schade des
ghelijcken goets weder vercrigen en verhaelen mo
et/veel meer staet te verhaelen die schade des siels.
Ghy boozsiet v niet tijtlyc goet tegen de outheyt op
dat v lichaem geen gebrec en sal hebben ende ghy en
zaget niet noch en hebt geen sorge wat v siel sal ge
reken. Daerom sullen wy in al dat gheen dat onse
innen dagelijcx te bozen coemt/ende die onse sinnen
veranderen/als hope vreesse liefste/hact/pijn/en wel
ust/doen/als daer booz geseit is. En also moetē wy
verstaen alle schriften die tot een simpele sinne ende
niet grote verholent heyt des heymelijcker mistertē
e samen geset zijn/gelijc oft sy tsamen geset waeren
niet een lichaem en een siel. En dat heuet Godt also
genoecht/op dat ghy die simpele sin dat is/die letter
ult verfmaden/en comen tot die heymelijcke miste
rien des geestelijcheits/ Want ist sake dat ghy son
der geestelijc verstant leest dat Adams beelde gemaect
is geweest vander aerden/ en dat in hē geblaesen is
een siel en dat Eua wtgetogen is wt Adams ribbe/
en dat haer verboden was dat sy niet eten en soubē
van dat hout des leuens/of dat die serpēt heeft raet
gegeuen/of dat Godt heeft gewandelt in die locht/
of dat Adam/ en Eua schuldē/oft dat die Enghel
met eē sweert booz die duere des Paradijs bewaer
de op dat die gene die daer wtgeworpen zijn niet en
sullen mogen wederom in comen. Cortelijcken alle
die

Die vijfde regel

die historie van die makinge der werelt/ ist sake dat
ghy anders niet en soect dan sy van buypen en na de
letter luyde so zynse anders niet dan als die fabulē en
versieringen der Heydenscher Poetē en Philosophē/
En by auontuer sult ghy meer vruchte lesen in die
fabulen der Poeten met alle gloria/ dat is/ met een
duchdelijcke sinne verandert dā die vertellinge der
heyligher schriften indien dat ghy blijft staen op de
letter. Want als men leest die fabulen der Gygantē/
die metten bergē wouden opclimmen te hemel/ende
verdringende daer die goden dese en beduyt ons an-
ders niet/dan dat wy niet en sullen bechten metten
ghenen die inden hemel zyn/en oock dat wy ons ab-
stineren sullen van alfulcke schryftuerē en studeringe
die bouen v is/of daer v natuer niet toe genepcht en
is maer ghy sult v seluenstellen en tot dat geen v ges-
uen daer die natuer meest toegenepcht is (in diē dat
se godlijc/en eerlijc zyn) Als/en wilt niet hylijken off
die echten staet aennemen ist saecke dat v in reynich-
heyt te leuen uwer natueren of maniere bequamer
is En ooc en wilt v niet geuen tot die reynicheyt in
dien dat ghy bequamer zyt tot die echtschap Ist sa-
ke dat ghy leest die fabulen der vrouwe Circes dat
sy met dranche verkeerde die menschen in beelder-
hande wilde beesten/dat leert ons anders niet/ dan
gelijc menschen die daer leuen in haer wellusten/die
worden dul en dwaes met dat fenijn der werelt: en
die worden verwandelt in onredelijcke beeste. Oock
dat Tantalus ende inde helle staende in dat water
altijt dorst lijt/dat is dat alder onsalichste want so-
mige hebbē groot tijelijc goet en en deruen dat niet
gebruyken. En oock dat Sisyphus altijt ombraeyt
den

en grootē steen/dat betekent ons die sware en on-
 gelige eergiericheyt. Ist sake dat Hercules arbejdt
 ons vermane dat wy niet eerlijcken arbejdt en niet
 radige ondersoeckinge ons seluē den hemel berejdt
 illen/so leert ghy in een fabel/ dat ons de doctoren
 i meesters inder godheyt gebieden. En ist sake dat
 hy wilt lesen sonder geestelijckē verstande / datter
 vee ongebozen kinderen vortē in haers moeders
 chaē/en dat de priuilegien des eersten geboren om
 ap of byz vercoft wort/of de benedictie des vaders
 niet bedroch te ontnemē/of dat Golpad ghedoot is
 an David niet eē herders stoc/ of dat Sāpson zijn
 apz afgeschorē was/wat onderschept is daer in dā
 ft ghy leeft de fabulē der poetē en wat onderschept
 i daer in oft ghy leeft de boecken der coningen ende
 er rechters/of de historie Titus Lij. of and waer-
 ike geschiedē historiē/in diē dat ghy in een noch in
 ejdt niet aen en siet een ander verstant/want in de
 bulen en historiē vintmē veel de onse leuē seet eer-
 ick ende profitelijck zijn/ende in die Bybel zijnder
 eel die ons seer onbehoorlijck zijn in haer ghedaen-
 n/ ende oock onsen leuen seer schadelijcken/alsmen
 ie alleen na die letter verstaet als de grote moord-
 ichteit Davids/en ooc zijn ouerspel gherocht met
 iāslacht en dat Sāpson tot zijn vderfuisse bevinde
 e hemelijke byslapinghe van Lotz met zijn twee
 ochterē/en ontallijke veel diergelijcke/waerō dat
 t seer van node is en bequaē/ datmen inder schrif-
 ueren(bysonder in dat oude testament) soeckē sal de
 erholentheyt des geests/verfinadende dat bleesche-
 jek is/of de letter. Want nae dat ghy dat Hemels
 zoot(dat is die schriftuere) inden mont steket/daer
 nae

Die vijfde reghel.

na sult ghy daer smake in hebbē/ maer int öderfoek
hē des heymelijckē en geestelijckē verstant en wilt
v epgen gevoelen niet volgen/ maer ghy sult v rede-
lijc verstant daer toe schicken om dat rechtelijck te
kennen/want dat is een sonderlinghe const/welcke
ons leert Dionisius in dat boec der godlijcker nae-
men/en ooc Augustinus in dat boec van die Christe-
lijche leeringhe. Sinte Pauwels na Christum/heeft
ons aldermeest geopent sommige fonteynē der heyl-
iger schriftueren/en oock veel verborgentheden der
heymelijcker en geestelijcker verstanden/en ist sake
dat ghy niet en moghet comen tot dat verstant des
geestelijcken sins/ so moget ghy nochtans dencken
datter wat sonderlijc onder schuyt dat nochtans
beter is onbekent achter te late/dan in die letter die
daer dootslaet te rusten/en dat niet alleen in dat ou-
de Testament maer ooc in dat nieuwe/wat dat E-
uangelie heeft ooc zijn vleesch en zinnen geest/wat al
is dat cleet getogen van Moyses aensicht/nochtans
sept S. Pauwels dat hy niet en siet dan door eē spie-
gel of bysprake. En Christus sept ooc/dat vleesch en
baet niet/maer de geest is die leuēdich maect/en als
Paulus sept/so en baet dat niet/maer is ooc doot-
lijc/ist datment niet en stelt naden geest/nochtans is
dat vleesch daer mit toe/want het leyt onse crācheit
als vā trappe tot trappe tottē geest. Dat lichaē son-
der geest en mach niet int wesen bliuen/en die geest
en behoeft dat lichaem niet. En als Christus sept/so
grooten dinc is die geest dat hy alleē leuēdich maect
Daerom suldy dit hier tot uwe leere hebbē/dat ghy
in alle schriften en in al uwe wercken sult aensie de
geest/en niet dat vleesch. En in dien dat wy dat on-
der-

erfoecken/so sullen wy vinder dat dat alleen is dat
ene daer ons toe roepen bysonderlinge/ onder die
propheten/ Esayas/en onder die Apostelē. Paulus
heeft ons meest in alle zijn Epistolen te kennen gheeft
dat wy niet betrouwen en sullen inden vleesch ende
attet in die geest is/leue/vrijheyt/ licht verkiefinge
in die begeerlijcke vruchtē die hy vertelt. Hy condā-
mert en versmaet ouer al dat vleesch. Nimmerc/en
hy sult vinden dat Christus ooc dat selfde ghebiet/
s hy seyde datmē den Esel wit den putte sonde ha-
n/en in die blinde siende te makē/in die samē wij-
inge der aderen of des korens/en van dat die disci-
pulen die handen niet en wieschen indewerschappē
der sondaren/byde ghelyckenisse vande Phariseus
in den Publicaen/mit vasten in die broeders na den
vleesch/inde glorie der Jode dat hy hem seyden kin-
ren Abrahā te wesen/in die ghiften te offerē/in die
beden/in tzeede vorden der Joden/en in veel dier-
lycke plaetse versmaet hy dat vleesch ofte leuens
ets/en dat wangelooft der geene die lieuer woude
oden wesen int openbaer dan int heymelijc Ende
s hy seyde dat Samaritaensche vrouwen: Wijs ge-
oft nyp want de ure is gecomē dat ghy niet en sult
aenbidden in desen berch noch te Jerusalē/maer de
re is gecomē:en is nu dat die warachtige aenbid-
ders sullen aenbidden den Vader inden geest en in
der waerheyt/Want die vader soeckt alfulcke men-
schen die hem also aenbidden. Dien geest is God en
die hē willen aenbidden moeten aenbiddē indē geest
in die waerheyt. Dat selfde heeft ons Christus ooc
kennen gegeuen in dat werc en mirakel als hy in
bruploft dat water des couden en onsmakelijckē

F.

letters

Die vijfde regel

letters/heeft verwandelt in de wijn des geest tot eē
versmadinghe ons vleeschelijcken leuens droncken
makende onse geestelijcke siele. En en wilt dat niet
groot achten dat Christus al versmaet heeft dat
hier bukten geschreuen staet maer hy heeft ooc ver-
smaet dat eten zijns vlees/en die dranc zijns bloets
indien datmen dat niet geestelijck en ontfanct Tot
wat menschen meynt ghy/heeft Christus gheseyt.
Dat vleesch en baet niet het is die gheest die leuen-
dich maect/tot den ghenen die dat Euangelie om
haer hals hangen/of die meynen dat sy vrij zijn van
alle quaet om dat sy een gouden of coperen Cruyce
om haren hals hanghen die daer vermoeden te we-
sen geestelijcheit/maer tot den geen die hy te kennē
geeft die mysterien ende geestelijcheden hoe datmen
zijn lichaem ontfangen sal/ Is dat lichaem Christi
niet profitelijck als men dat alleen nae den vleesche
ontfanct/ia schadelijck den genen die dat niet geeste-
lijck ontfangen/wat ist dan dat wy in andere vlee-
schelijcke wercken betrouwen/of ten sy dat die geest
daer by is/ghy doet alle dage misse/ende ghy leeft v
seluen/en ghy laet v duncken dat die ghebreken wy
naesten v niet toe en hoorzen/so moget ghy vastelijck
weten dat ghy noch zyt int vleesch des sacraments.
Maer ist dien dat als ghy misse doet/vnaerstichs en
verstant daer toe geeft wat de ontfanckenisse bete-
kent te weten/v geest met de geest Christi/v lichaem
met dat lichaem Christi vereenicht te werden en te
wesen een leuendich lic der hepligher kercken en ist
sake dat ghy geen dinc lief en hebt dan in Christo en
dat ghy vermoet dat al uwe goedē den mensche ge-
meyn zijn en dat ghy v bedroeuuet in alle die schaden
uwer

Wes euen mensches so moghet ghy dan misse doen
niet een goede vruchte/wat dat is dan geestelijcken.
Ist sake dat ghy eenich sins in v Christu geuoelt/en
wat hy in v getransfigureert en verandert wort en
hy begint v selue altijt min en min te leuen/so wilt
ancbaer wesen den geeste die daer alleen leuendich
naect. Daer zijn veel menschen die plegghen te tellen
hoe veel dagen sy misse gedaen of ghehoort hebben/
aer mede meynende groot goet te doe/alleleens of
niet meer schuldich en waren Christo te dienen en
aende wt de kercke so keren sy weder tot haer oude
ewoonlijcke leuen. Is te prysen dat sy aennemen
die goedertieren wercken van buyten maer dat sy
aer in bliue/staen/dat en is niet te prysen wat ghy
noet in v volbrenge dat daer gepresenteert en bete-
ent wort/want daer wort betekent die doot Chri-
sti. Ondersoect v seluen van binnen/hoe na dat ghy
te werelt gestorne zijt. En beuint ghi dan dat noch
v zijn toornicheyt/eergiericheyt/wellust/haet off
rancheyt/al stont ghy opten Outaer misse doende/
zijt ghy nochtans verre van dat geen dat heyligh
is. Christus is gedodet om uwen wille/so wilt oock
dootslaen al v gheewoonlijcke sonden/en wilt v al
eel offeren den geuen die voor v hem selue geoffert
heeft zijnen Vader. Ist saecke dat ghy dit wel ouer-
reent en nochtans betrouet in God/so sal God haten
uwe offerhade/en v vette groue geestelijcheyt. Ghy
ijt ghedoopt/en wilt daerom niet vermoeden dat
hy een Christe mensche zijt wat v hert/en v versta-
elijcke redelijchz en sinaect niet dan die werelt. Int
wenbaer zijt en hiet ghy een Christe mensche en int
eyndelijck zijt ghy quader dan een heyde/waerom
I. ij. hebt

Die vijfde reghel

hebt ghy in v lichaem dat Sacrament Christi/ende
ghy derft en en hebt niet sinē geest Wat leyt daer an
dat v lichaē gewasschē en dat v hert blijft beulect en
nec dattet vleesch gesoutē is en thert blijft ongeson-
ten dat lichaē wort gesalst/en v hert blijft ongesalst
Maer in dien dat ghy nu zyt begrauen van binnen
met Christo en ghy denct nu met gantscher hertē te
wanderē in die nieuwichē des leuens so machmē
v kennen te wesen een Christen mensche Wat baet v
dat ghy met gewijt water nat gemaect wort in dien
dat ghy niet al heel en repnicht die binnenste vuilic-
heyt des herten. Ghy eert die hepligen/en het dunct
v goet dat ghy aentast haer reliquien of gebeenten/
maer ghy versmaet dat alderbeste dat sy achter ge-
laten hebben als haer exemplen des repnē leuens
Daer en is geen eere of offerhande dancbaerlijcker
onser lieuer vrouwen Maria dan dat ghy nauolcht
haer ootmoedicheyt. En daeren is geē geestelijcheyt
so bequaē en dancbaer den hepligē/als dat ghy ar-
beyt om te leuen na haer duechdē Wilt ghi vziende-
lijc wesen of hehagen S. Peter so nauolget zijn ge-
loof en wildy oock dancbaer wesen S. Pauwels so
nauolget zijn liefde en ghy sult meer verdienē goets
en profijts doē dan of ghy tweemaal te Rome loopt
Wilt ghy met die aldermeeste eere S. Franciscus
dienen zyt ghy houerdich zyt ghy ghierich zyt ghy
haticch wilt hem so veel te goede dienen en wilt nae
zijn exempel v hert repnigen van onsupuer begeertē
en wilt versmadē dat tijtlijc goet en weest naerstich
om een repn hert te maken:laet achter uwe haet en
hijuinge/en dwint dat quaet int goet so sal dat sint
Franciscus achten booz meerder eeren dan of ghy
hem

men hondert keersen ontstaket Ghy acht dat groot
dat ghy moget begrauē wordē in eē graeuwe cappe
dat cleet dat gelijc die doot is en sal geen profijt doe
en dien dat v leuē ongelyck is dat leuen des goeden
soeders. Hoewel dat dat exemplae vā de hele goe-
uertierenheyt wort alder best begheert van Christo
ochtās ist saeck dat v die eere Christi welbehaecht
en zyn hepligē so moet ghy arbeiden om Christum
a te volgē in zyn hepligē/ en in alle sonderlingē hepl-
gen eerstmaale in v te verwandelen sonderlinge son-
en/ en sonderlinghe duechdē aen te nemen Indien
ghy met alsulcker manieren de hepligen cert so en ist
niet te straffen dat ghy van buytē doet. Dat ghy be-
et die affche van S. Pauwels met groter eerwaer-
icheyt het en staet niet te straffen ist saeck dat hem
ekent is uwe Geestelijcheyt. In dien dat ghy eert
ijn stōme en dode affche/ en ghy vgeet/ en en achtet
niet zyn leuendige beelde datter noch sineert en leeft
en zyn schriften/ verkeert is uwe geestelijcheyt Ghy
enbidt dat gebeente van S. Pauwels datter leydt
en die Casse en ghy en aenbidt niet zyn hert dat ver-
olen is in zijne schriftē En ghy acht groot een stuc
ijns lichaems datmen door een glas mach sien en
ghy en achtet niet die gheheele siele Pauli die daer
penlijc blijft in zyn schriften. Ghy eert die affchen
er hepligen die somtijt gesont maken die lichamen
van haerder crancheit en ghy en acht niet die hepli-
ge schrift/ daer by gesont worden die crancheit der
ielen Die Christenen verwonderē van de miracu-
en die haer geschiet zyn hoe veel te meer behoorense
e achten en te omvangen haer schriftuere op dat die
reue die gautsch en heel in God betrouwen hē oock
F ij. bouē

Die vijfde reghel

bouen alle dinc leeren lief hebben Ghy eert dat beelt
des aensichts Christi/ dat van steen/ oft van hout
ghemaect/ of gheuerwet is. Veel meer beter is dat
ghy eert dat beeldt zijner herten dat niet conste des
heyligē geests in dat Euangelie wtgesproken wort.
Want gheen Schilder met een pinscele en figure of
gedaente des lichaems also maken mach als in dat
gebet een peghelijck beelde des herten verschijnt in
Christo. En want hy is die alderouerste eenuoudich-
heyt en waerheyt/so en mach daer niet wesen eenich
onghelijcheyt tusschen dat godthijcke herte en zijne
woorden en daer en is niet gelijcker den vader dan
de soon/des vaders woort/datter comet wt dat bin-
nenste zijns herten. Also oock en is niet ghelijcker
Christo dan dat woort Christi/datter comt van dat
binnenste zijns alderheylighste herte. En dit beelt en
acht ghy noch en aenbidt ghy niet noch ghy en siet
daer na niet om met barmhertigen oogē/ noch ghy
en nemet niet ter hertē. Ghi hebt inde v. scrijtuere
also machtige en heylige Reliquien Christi/ en dese
vgeet ghy: soeckende de meer breekt zijn. Erwaer-
delijcken aensiet ghy die roe of dat lynē cleet datmē
Christus aengedaen heeft/ en al dromende leest ghy
die worden Christi. Ghy achtet seer goet/ dat ghy in
v hups hebt een stuerkē van dat v. crups nochtans
en ist daer niet by te gelijcken/ als ghy moget dragē
die verholē geestelijcheyt des cruyces verholē in
v herte. Ist sake dat dese maken een geestelijc men-
sche wat isser dan gheestelijcker dan die Joden: die
welcke alderbooste en quaetste menschen hebbē met
haren oogen gesien Jesū noch leuende in zijn vleesch
en hebben hem met haren ooren gheloozt: ende met
haer

haer handen aengetast. Als daer die salicheyt in sou-
de wesen: so en soude daer niemāt saliger wesen dan
Iudas die daer Gods mont gecust heeft En aldus
verstaet ghy nu wel/ dat dat vleesch sonder gheest
niet en baet noch profijt en heeft/ en het en soude oec
Maria der moeder Gods niet gebaet hebben dat sy
Christum van haer eygen vleesch gebaert hadde ten
waer sake dat sy ontfangen hadde zynen geest met
haren geest. Dit is seer groot: maer hoorz. dat noch
meer is also lange als de Apostelen gebuycken die
lichamelijcke tegenwoordicheyt Christi/ so waren si
noch cranch en en conden niet verstaen dat swaer
was Wie soude anders wat begeeren tot een volco-
men salicheyt: dan alsulcx een dagelijcx gheselschap
Christi/ nochtans na so veel miraculen/ en na die le-
linge zijns Godtlijcken monts en na datter so veel
ander doot verweckt waren so heeft hy noch ghe-
traft haer ongeloof in die leste ure als hy ten hemel
oude varen Wat was die sake anders dat haer te-
gen was/ dan dat vleesch Christi/ ende dat is dat hy
eynde/ ten waer sake dat ic van hier gae den heylige
gheest en sal niet comen/ het is van node dat ick gae
En baet die lichamelijcke tegenwoordicheyt Christi
niet totter salicheyt/ waerom sullen wy also vermes-
sel wesen dat wy setten dat volcomenste goet in ee-
nighe lichamelijcke dinghen. Die geen die dat mey-
nen veel te wesen/ hoorz wat S. Pauwels seyt/ dat
versmadende. Al hebben wy Christū gekent in zijn
vleesch/ daerō en kennen wy hem nu also niet Daerō
en kende hy hem niet meer na den vleesch: want hy
had hē buordert tot beter gauē des H. geest niemāt
en wil int gnade nemen die veelheydt der woorden

F iij.

ende

Die vijfde reghel.

en der autoriteytē/want het is om tbeste gedaen en
niet sonder grote sake/wantmē selierlycken beuinc
dat dese dwalinge is een gemeyn quaet en verderf-
nisse van die gantse Christenheyt en hoe datse gelij-
ker en na by is dat volcomen goet hoe datse meer
schade en hinder doet wāt daer en zijn geen schade-
lijcker sonden dan die nauolgen/en ghelyck zijn die
duechden Geen sonden en wordē niet meerder swa-
richheit gestraft/dan die seer gelijc zijn die duechden
Dat onwetende/gemeyn volc meynit dattet de gee-
stelijcheit te na en schadelijc is als men aldusdange-
sedē en manierē straft Alle die werelt sal dat weder
roepen en die roepende predikaerts sullen daer tegē
blaffen die dat geern also saghen want sy en aensien
Christum niet/maer sy aensien haer eygen baet/om
welcke ongeleerde ydel geestelijcheit/ en beueynsde
heyllicheit/dat ny van node is dickwil te tuyghen
dat ic niet en mispryke die lichamelijcke Sacrificiē
der Christen menschen noch die werckē der simpel-
der lieden of mensche bysonderlinge die de heylighe
kercke toelaet/want sy somtijt wijsen en helpen den
mensche tot dat warachtige goet en sy zijn vā node
die daer noch jonc zijn in Christo/also lange tot dat
sy groter wordē en wassen in een volcomē mā noch-
tans en moet ghy geen weersin hebben inden onuol-
maecte dingen op dat die geen die daer noch cranch
zijn geen quaet exempel van v en nemen dat geē dat
ghy doet en is niet te straffen in dien dat dat eynde
niet sondich en is/ende dat ghy daer niet in en blijft
staen. Wantmē behoort van trappe te trappe op te
climnē tot dat geen dat naest die salicheit is Maer
die gene zijn seer te straffen die Christū eeren in sien-
lycke

die dingē om te verrijgē dat sienlijc is/ en die haer
 hochste geestelijcheit daer in settē/en die hemselfuē
 mer in behagen/en ander mensche veroordelen En
 en leste wordē sy dōme mensche/en en connē niet in
 mer vsteruē/en wordē al geheel afgekeert vā Chri-
 want die sienlijcke dingē zijn ingeset/anders ner
 om dan dat wy door haer mogē comē tot dat
 ene dat onsielijc is. En diese anders gehuypt die
 doet anders niet dan dat hy af gaet van die wet
 des Euanghelijs / die daer Gheestelijck is/ ende
 alt weder inde Jootsche wet/En hy auontuer/soo
 in min perijckels in groote openbaer sondē te leuen/
 in in dese beuerysde geestelijcheit Die openbaer
 indē zijn seer groot/maer die ydele geestelijcheit is
 el quader te genesen Wat groter arbeit heeft die
 apostel S. Pauwels hierō gedaē op dat hy die Jo-
 ni mochte brengen van die betrouwinge haerder
 verclē tot die geestelijcke werckē. En tot dese dwa-
 inge en is niet alleē gecomē dat simpel/en gemeyn
 elc/maer ooc dat meeste getal der priesteren en der
 leerdē en die hebbē so grote dwalinge in haer on-
 rsaten gesaeyt/dat sy alleē dat geestelijc leuē belij-
 metten vā en met dienste van buytē. Want daer
 het geschreue: Indie dat dat sout verniet is of zijn
 acht verliest:waermede salmen dan souten?Het is
 hande datmen vertellen moet hoe datter veel van
 esen niet grote ydelheyt onderhouden sommige sa-
 nificien/ceremonien/en statuytē vande mensche in-
 set/in welckē sy betrouwen niet grote ydelheyt en
 niet grote vermetelheyt oordelē sy ander liede en sy
 willen hemselfuē beschermē niet veel woorden en
 niet alfulckie wercken meynen sy dat Godt haer de
 f v. hemel

Die vijfste reghel.

Hemel schuldich is ende in dien dat sy grooter van
macht worden/ so dunct haer dat sy sinte Paulus
of sinte Anthomius gelijk zijn, en niet opschortinge
der wijnbrauwen willen sy alle menschen oordelen
ende meppen dattet niet goet of recht en is dan dat
sy doen/ Ende als sy in dese statuten ende insettinge
oudt worden/ so sult ghy sien dat sy niet en hebben
van Christo maer zyn beestelijc en besmet met som-
mighe dromighe sonden int bewijzen der menschen
kijfachtich en nauwelijck haer seluen vdragende/ in
die liefde cout in toornicheyt vierich en bernende in
hertnechicheyt/ inden tonge feninich onuerwinlijck
in haet ende nijt te volbrengen/ om een cleyn dinck
dat niet en is/ bereyt te verhten en sy zijn also verre
en vzeint van die volcomenheyt Christi dat sy oec
niet en hebben die duechden die de Heydenen heb-
ben ghehadt door die redelijcheyt oft van natuers
wegen of door gewoonte des leuens/ en door de ge-
bode der Philosophie: Maer sy zijn oneerlijc/ onhan-
delijck/ kijfachtich der welluste begeerlijck in Gods
woorden walghende niemant goet doende/ van an-
deren quaet vermoeden hebbende/ in haer selue sme-
kende. En ghy die aldusdanigen leuen leyt of geleyt
hebt/waer toe zjdy gecomen/ niet den grooten ar-
beyden van veel Jaren/ en ghy laet v seluen dunckē
dat ghy die alderbeste zijt en ghy zijt die alder boo-
ste/ en voor een Christen mensche zijt ghy geworden
een Jode/ dienende alleen die stomme elementen op
dat ghy eere en glorie moget hebben niet int heyme-
lijck by Godt maer int openbaer voor die mensche.
En indien dat ghy inden geest gewandelt hebt ende
niet in dat vleesch/waer zyn die vruchten des geestes
waer

wer is die liefde: waer is die blijfchap des herten?
wer is die breede van allen menschen? waer is licht-
famenheyt/lanckmoedicheyt/goetheyt/ barmhertiche-
yt/sachtmoedicheyt/geloue/bequaemheyt onder
dingen des vleeschs/repnlicheyt/waer is dat beelt
Christi in uwe wercken? ende ghy segt/ ick en ben
den hoeriager/geen dief/gheen kerckrouer/ en ick
vrededat gene daer ic professie ingedaen heb. Wat is
het anders dan of ghy seyt. Ic en ben niet als ander
menschen/ghelijck roouers/ouerspeelders/ ende ick
wiste tweemaal in een weke Het is veel beter te we-
zen een sonder die ootmoedich is/ en aenroep die
godlike barmherticheyt dan als sulcke maniere der
rechtvaardigen die haer goede wercken vertellen.
Ic segt my doch: hebt ghy inde professie ghelooft dat
ghy niet doen en sult dat ghy hierboormaels in dat
hopsel geswoeren hebt als dat ghi sult wesen een Chri-
stene dat is geestelijc en geen Jode? By sondin-
gen ghy die daerom die insettingen der menschen ouer-
treedt die geboden gods/wat meynt ghy dat die Chris-
tenheyt anders is dan een geestelijc leuen. Hooft wat
Paulus seyt tot den Romeynen. Hier en is nu geen
dier der verdoemenis den genen die daer zijn in Je-
su Christo/ die daer niet en wandelen na den vleesche
sint die wet des geests en des leuens in Jesu Chri-
ste heeft my verlost van die wet der sonde en der doot
want datter was onmogelijc der wet/die gecranct
was door dat vleesch/God sendende zinnen sone in
gelijckenis des vleeschs der sonden/en van de son-
de heeft hy verdoemt die sonde in den vleesche op dat
de rechtvaardigmakinghe der wet soude veruult
worden in ons/wy die niet en wandelen na den vleesche
maer

Die vijfde reghel.

maer na de geest/want die daer zijn indē vleeche die
smakē die dingen die daer zijn des vleesch/ die daer
zijn vandē geeste de vneemē dat dinc des geests/wāt
die wijsheyt des vlees is de doot/en die wijsheyt des
geests is dat leuē en vrede/die wijsheyt des vlees is
een viant gods/wāt si en is niet onderdanich de wet
gods noch sy en vmach niet/wāt die daer indē vlee-
sche zijn die en mogē god niet behagē Hoe mocht hy
dat volcomelijcker en opentlijcker seggē. Maer die
menschen meymen dat hē dat niet aen en gaet/cloech
wesende in haer sondē te besmekē en een anders son-
de te straffen En daer S. Pauwels seyt van te wan-
delē nadē vlees/dat voe gē sy tot de hoeriageren en
ouerspeelds en dat hy seyt vā de wijsheyt des vlees
de daer is een vyant gods dat werpen sy indē genē
de waerlycke constē hebbē geleert En in beyde ver-
blydē sy hē als dat sy geen ouerspeelders en zijn/en
dat sy in alle schyztuere heerlyc ongeleert zijn. Hoe
indē geest te leuē en dromen sy anders niet te wesen
dan te doen als sy doē waertsake dat sy so naer stich
ondersochtē die tonge en dat hert van S. Pauwels
als sy crachtelijc vsmadē dat Cicero geschreue heeft
si soudē sekerlyc verstaē dat de apostel hiet dat vlees
te wesen dat sienlyc is en die geest dat on sienlyc is
wāt hy leert ouer al dattet van node is dattet geen
dat sienlyckē is sal dienē dat on sienlyckē is en niet
contrariē/als die on sienlycke en fullē niet dienen de
sienlycke maer ghy maect vkeert Christū tot de sien-
lycke dingē welcke behorē tot Christū. Begeert ghy
nu getupchuisse dat die betekenisse des vleesch niet
alleen behoort tot onsupuerheyt en wellusticheyt so
wilt verstaē wat die Apostel schryft dē Collossensen
Niemand

hemāt en laet v bedriegē in lose ootmoedicheyt en
in de geestelijcheyt der engelen die hy niet gesien en
heft/wandelende te vergeefs/opgeblasen in die fin
ticheyt zijns vlees/ en niet houdende dat hooft dat
Christus/wat welc hooft dat geheel lichaē hy toe
hopinge en tsamē voeginge is geschiet en ghetim
mert en wasset in een vermeerderinge gods. En op
bt ghy niet twijfelē en sult of hy spreect vandē ge
m die daer gebruyckē sommige lichamelicke cere
moniē en die hatē en tegen seggen zōmige de in gee
stelijcke dingē neerstich zijn/wilt vstaē wat daer na
elicht. Ist sake dat ghi gestorue zijt met Christo vā
elementē der werelts wat oordeelt ghy noch als
liende inde werelt Van dese ons noch meer afroe
nde die Apostel Paulus seyt Ist sake dat ghy zijt
ingestaē met Christo so soect de dingen die daer vā
uē zijn daer Christus sittende is tot de rechterhāt
ods/smaect de dingē die daer van bouē zijn en niet
de daer zijn opter aerde. Daerna ons geuende ghe
de des geestelijckē leuens en vmaent ons niet dat
hy alsulcke ceremoniē sullē gebruyckē of dat wy al
s gecleet sullē wordē/noch dat wy sulcke of alsulcke
sle sullē eten noch so veel Psalmē of Water noster
lesē of te singē. Hoozt wat hy voort gebiet. Dodet
ue leden die daer zijn opter aerde als oncrupsheyt/
reynicheyt/wellust bōse begeringe en gierichz die
er is eē dienst der afgodē/Noch een weynich daer
n seyt hy Nu settet van v alle dese als toornicheyt/
waerdicheyt/en boosheyt. Noch seyt hy:trekt wt
e oude mensche met zijn wercken/en treckt aen de
ieuwe die daer wert vernieuwet inde betekenisse
ods/na dat beelde des genē die hē geschapē heeft.
Nu

Die vijfde reghel.

Nu verstaet dit wel. Wie is die oude mensche sekerlyc die aertsche Abā die daer is aertsch vande aerde en wiens conuersatie is inder aerden en niet inden hemel/ Nu wilt verstaen als mē seyt die aerde/so betekent dat al dat sienlyc is/en daerom tytlyc/ Wat betekent ons die nieuwe mensche sekerlyck die daer is hemels vande hemel. Den hemel betekent ons al dat geen dat onzienlyck is en daerom eewich. En en laet ons niet op de Jootsche manier om God te versoenen/gebruycken/sommige seker obseruatie of gewoonlike sacrificie/alleens oft waren conste en ceremonien die de touenaers gebruycken/en also ons seluen god niet verdientlyc maken Daerō leert ons Paulus dat onse wercken sullē god aengenaē en bequaē wesen/en in die wercken alle profijt en baet te wesen die daer zijn alder naest/en die worden getogten tot die liefde Wāt hy seyt/bouē alle dinc hebt die liefde/die daer is een bant der volcomenheyt en die brede Christi/die moet werde verhoget in ulwer herten in welken breede ghy zyt gheroepen in een lichaem. Noch sal ic beter bescheyt ende onderwijsingē geuen daer sinte Paulus schryuende die Galaten/noemt dickwil dat vleesch en die geest dē welken hy niet alleen van die wellust roept tot een repleuen/maer hy arbedt om haer weder of te treken van die Jootsche wet/en van die betrouwingē haer der werckē in welc hy verlept waren vande valsche apostelē. Dit zijn die werckē des vleesch en door sie wel wat sonde hy vertelt/seggende. Die werckē des vleesch zijn openbaer/die daer zijn/ ouerspel onreynicheyt/onschamelheyt/dienst der afgoden/roueribiautschap/haet/crygh/toozn/twedracht/dwaling

in

in geloof/dootslach/ dronckenschap/ brassinghe/ en
ongelycke. Noch seyt hy daer na Ist dat wy leuen
inden geest/laet ons wandelen nadē geest. Daerna
wilt hy dat quaet dat den geest tegenstaet en we-
erspannich is seggende. Wy en sullen niet worden
meerlyc der ydelre dingen/noch die een den ander
agende/malcander hatende. Die boom wort v be-
reit door haer vruchten/hoe veel vastens/hoe veel
nakinghe/hoe veel swijgens/hoe veel ghebedekens
resen/en van dier gelycke onderhoudinghe/ die en
vergeet ghy niet/en onderhoutse. Ick en geloof niet
in het wercken des geests zijn/ten waer dat ick sal
in die vruchten des geests Waerom en sal ick niet
moeten seggen/dat ghy noch inden vleesch sijt
want na de wtwendige oeffeninge deser dinge sal ic
niet beuinden in die wercke des vleesch/als ommen-
delijcke haet/toornicheyt en wreetheydt en ontal-
like toeneyginge te kijne/rasende in vermaledijnghe
oventlyc fenijn des achterclaps/opgeblasē met een
ruen en een wtgerectē hals/en besmet geloof/ydel-
heit/versieringe der logenē/en pluymstrijckē. Ghy
o deelt v broeders in spijse of in dranch/of in habi-
tinde sinte Pauwels oordeelt v wt uwe wercken.
Dat meynt ghy dat v schept vande vleeschelijcke
onreelthicheyt/als alsulcke lichte dinghen doende
achtans blijft in die ghewoonte uwer sonden. Ist
ut also dat hy leelijck sondicht/die om dat zijn erf-
ue genomen is oft om dat zijn vader gequetst en
gewont is/om inden raet te comen/of om te comē
me gratie des Princes aemteent toornichz/viant-
schap/veruolginge/xc/maer ghy noch leelijcker die
vro dat geē dat niet is (dat schade om te seggē is)
maer

Die vijfde reghel
maer veel bitterhepts en wreect alle clepne dingen.
Een sake die daer lichter is om te sondigē en vliche
die sonde niet maer sy vermeertse wat onderschept
is daer tusschē om hoe veel dat ghi sondicht als ghy
met gelijcker begeerten sondicht dat onderschept is
daer tussē dat diē geē die de alderquaetste en booste
is hē lichtelijcker afkeert vā dat duechdelijc en eer-
lijc is. Ic en spreke vande wilde monike niet vrients-
leuen en maniere alle die werelt haet ende versmaet
maer van diē: die dat gemēn volck niet achtet als
mensche/maer als Engelen. En al heb ic zōnige nu-
vertoozt/nochtās niet met dese woordē/ die alleen
straffē de sonde en niet dē menschen. In dien dat sy
goede mannen zijn:so mogen sy hē verblijden dat sy
van yemant ymaent wordē tot dat geē dat behoort
totter salicheyt. En ick weet oec wel datter seer veel
zijn onder hemlieden/die door hulpe des verstants
en der schriftueren gesmaect hebben die heymelijcke
mysterien des v. geests/maer als Luitus seyt/so is
en geschiet by my dat meeste getal verwinet dat best
nu voort in dien datmen die waerheyt moet seggen
en belijden/ en sien wy niet dat die alder strengst
worden der moniken setten haer religie of geestelijc-
heyt almeest in Ceremonien/oft gewoontijcke Sa-
crificien/oft in veel psalmen te lesen oft in arbejd
des lichaems. En is sake dat yemant haer wel wil
ondersoekē/en dat sy vraget en vermaent van di
geestelijcke dingē/ghy sult dan daer weynich vind
of sy en wandelen inden vleesche/En hier van comt
die crancheyt des hertē en des moets dat sy vrese
dat geen vrese en is/en sy zijn traech en onbequaer
daer dat aldermeeste perijckel is. Hier af comtet de
sy alti

altijt ionc blijuē in Christo/ en sy gebruyckē ende
lijten alder meeste die dinghen die in hem seluen niet
en vergetende die dinghen die alleen genoech zijn
altijt onder de wet oft ghebieders leuende/ en nem-
mermeer begheerende te comen tot die vryheyt des
geests/ noch/ opwaassende tot die breezheyt der lief-
den. Als die Apostel Paulus roept tot die van Ga-
liten. Staet en en wilt niet weder worden onder
den wet/ onder dat ioc des eygendoms/ En ooc op een
ander stede. Die wet was onse leyder ende bewijser
tot Christum/ op dat wy worden rechtuerdich ge-
maect wt den geloue/ en nae dattet geloue gecomen
sijn en zijn wy niet meer onder den leyder/ want ghy
sijt alle gader kinderen Gods/ door dat geloue dat
in Christo Jesu. Noch seyt hy Als wy noch
sijn waren doen waren wy dienende/ onder de ele-
menten deser werelt/ daerna als gecomen is de vol-
telt des tijts seynde God zijnen soon ghemaect wt
vrouwen/ gemaect onder die wet op dat hy ver-
lossen soude die daer warē onder die wet en op dat
hy ontfangen soude die wtuerkiesinge der kinderē
want ghy zijt kinderen gods/ God heeft geseynt de
geest zijns soons in uwer hertē roepende vader va-
der/ daerom en ist nu geē knecht maer een soon/ ghy
sijt geroepen in die vryheyt/ en wilt niet geuen uwe
vryheyt in die oorsake des vleesch maer dient mal-
cander door die liefde des gheests want alle die wet
hoort veruult in een woort/ ghy sult lief hebben uwe
meesten als v seluen. Ist dat ghy malcander biydt en
haet/ siet wel toe dat ghy van malcanderen niet en
hoort verslondē. Noch seyt hy schrijuende tott ē Ro-
mepnen. Ghy en hebt niet ontfangen den geest des
diensts

Die vijfde reghel
dienſtachticheyt wederom te vzen maer ghy hebt
ontfangen den geest der verkieſinghe der kinderen
gods in welke wy roepen vader vader. En ooc tot
Timotheum. Oeffent v ſeluen tot die goedertieren-
heyt/want de lichamelijcke oeffeninghe is tot we-
nich nut/maer die goedertierenheyt is nut tot allen
dingen. En ooc ſeyt hy totten Corinthien. Die Hee-
re is een geest want waer die geest is daer is die vry-
heyt. Maer waerom willen wy een oft veel plaetsen
verhalen/wat ſinte Pauwels al heel in zynre Epi-
ſtolen anders niet wil hy te kennen geuen dan dat
men verſmaden ſal dat vleesch/dat daer kijnſachtich
is/ende hy wil ons ſetten inde geest/ die daer is een
Heere der liefden ende der vryheyt/ onuerſcheyden
mede geſellen zyn sy onder malcander dat vleesch/
eygendom/onruſte/kijninghe. Maer de geest geeft
brede en vryheyt. Deſe dinghen geeft ons Paulus
ouer al te kennen/mogen wy beter meester des gee-
ſtelijcheits vinder met wien al die heylige ſchriſtuen
ouer een coemt. Dat was dat ouerſte ghebodt in
Moyses wet en dat verhaelt en volmaect Chriſtus
in inder Euangelien. En daerom is hy aldermeeſt
ghebozen en gheſtoruen op dat hy ons ſoude leeren
niet die Jootſche wet te volghen/maer alleen lief te
hebben. Na dat auontmael hoe ſorchtuoudelijcken
en niet wat groter begeerte heeft hi gebodē zyn apo-
ſtolen van die liefde te onderhouden onder malcāde
en niet van ſpijſe of dranc wat leert ons/ja dat mee-
is/bidt ons die alder geestelijckeſte Apostel Joanne
anders dan dat wy malcander ſullen liefhebbē ſint
Pauwels tot veel plaetsen prijſende de liefde/ end
ſchrijuende tot die van Corinthen voort ende prij-

In die liefde/ door miraculen/ prophecien en tonghe
 Engelen En wilt my nu niet seggē datter liefde
 wickwii inde kerc te wesen/ op knien te vallen vooz
 beelden der heylighen/ of keerskens op te steken/
 te lesen en te verhalen ghetelde gebedekens God
 heeft dese niet van node. Hoozt wat Paulus heet
 in liefde te wesen. Te leeren en stichten uwē naesten
 menschen te leiden en te houden als leden eens
 lichaems/ te begeeren alle menschē een in Christo te
 wesen van de winninge of baet uwes eue mensches
 merblijden oft v baet waer/ en van de schande u
 mensches euen mensches droenich te wesen of medelijden
 te hebben oft v schaede waer sachtmoedelijc
 te straffen die daer dwalen/ de onwetende te le
 die daer vallen weder op te heffen/ die verwor
 is te troosten/ die daer arbeet te helpen den ar
 of behoefrigen te hulpe te comen. In als/ alle v
 t en v werken/ alle v zorghe daer toe te schicken
 dat ghy vele menschen te hulpe moget comen in
 Cristo en also als Christus hem seluē niet gebozē is
 h geleest heeft/ noch ghestoruen is maer hy heeft
 seluen altemael ghegeuen om onse profijt en sa
 tept also sullen wy te hulpe comen die profijt en
 dat ons euen mensches en niet ons eyghen. Waert
 men aldus leefde so en waer daer geen genoech
 mer noch lichter leuen dan dat leuen der menschē
 in cloosters zijn en wy siē dat also niet en is so ist
 droenich en swaer leuē vol wesende met de toor
 superstition en beueynsde geestelijcheit niet vrij
 ende van eenige sonden der lecke oft der gemeyn
 menschen ende noch in sommiche veel meer be
 nt Waert dat nu Augustinus leefde ende saghe

Die vijfde reghel.

die manieren en seden der geenre die nu aldermeest
glozieren van zijn insettinge des leuens sekerlyc hy
en soude haer niet eens kennen/ en hy soude roepen
dat hem geen ding min en soude behaghen dan dese
maniere om te leuen/ en hy soude oec roepen dat hy
ingeset heeft oordenen of een maniere om wel te le
uen nae die regel en leere der Apostelen/ en met na
die superstetien en ydelre geestelijcheyt der Joden
Ic hoor wel wat my sommighe (die weynich beten
zijn) hier op willen segghen/ en antwoorden. In di
aldercleynste dingen is te waken op datmen niet en
valt in meerder sonden. Ic hoort en consenteert in
dien dat ghy daer niet lange in en blijft en an han
also in die minste dat ghy al gheheel valt van die a
der meeste Dese minste te doen is salichlyck ma
daer te bliuen is schadelijck S. Pauluels en gebi
v niet te gebruycken die elemente maer hy wilt da
die geen die vry zijn in Christo niet dienē noch eys
sullen wesen die elementen Hy en verdoemt niet d
wet der wercken in dien datmense rechtelijck gh
bruyckt. Wy auentuer ghy en sult niet goet wese
sonder die minste nochtans en sullen sy v niet sal
maken. Sy leyde v tot een goet leuen en dat ghy
daer toe gebruycket Maer ist sake dat ghijse begi
te gebruycken en blijft daer in staen so verdrifuen
alle v goede leuen Die Apostel versmaet Abraham
wercken die die aldermeeste gheweest zijn/ als a
menschen wel wetē en ghy betrouwt in uwe we
ken God die versmaet die offerhanden/ vierdage
en hoochtijden zijns volcs die hy haer seluen had
beuolen te doen. En ghy sult so stout wesen dat g
uwe obseruatien/ en onderhoudingen wilt gelijck

iet die geboden des godlijckē wets. Hoozt hoe dat
god versmaet en walcht van desen wercken door
en propheet Esayas Waerō brengt ghy voor mijn
vlijht uwer offeren/ ic ben vol ghebrande offeren
der schapen/ en dat merck der better beesten en dat
met der caluererē en lammeren/ en bocken en heb
niet gewilt. Als ghy quaemt voor mijn aensichte
vepschte dese dingen van uwe handē op dat ghy
indet wandelē in mijn heylige huys En wilt voort
niet meer te vergeefs offeren uwe offerhanden des
veroor/ offerhande die my onwaert is die feest
niewer maenden die sabbatē en de ander feest
en gē en wil. ic niet meer lijden D vergaderingē zijn
recht uwe calende en uwe feestelijcke dagen heeft
mijn siel gehaet/ sy zijn my geworden swaer Het is
arbejt dat icse verdraghen heb en als ghy uwe
handen wsteken sult so sal ic mijn oogen van v kee-
en/ en wanneer ghy v gebedt vermenichuoudicht
en sal ich dat niet hoozen En ist also niet/ als hy
telt die onderhoudinge en gewoonte der sacri-
en en die menichuoudige ghebeden der Jooden/ so
et hyt of hijsse metten vinger bewijsde van dē ge-
en die haer geestelijchejt stellen en setten in dat ge-
ader Psalmen of veel ghebedekens te lesen/ aen-
rct hoe wonderlijc dat die Propheet wtspreekt
religie ende geestelijchejt der Joden/ en die god-
te walgingen en verdrzet also dat hijsse met zijn
en noch met zijn oogen niet en mocht verdragen
dat sacrificien waren dit sekerlijc het warē die hy
te met alsulcker eerwaerdichejt hadde gebodē te
merhouden en die onderhoudē warē so lange tijt
so grote geestelijchejt van die heylige coningen
Gij. ende

Die vijfde reghel.

en propheten. Dese heeft God versmaet in die blijcke wet dats int oude testamēt en ghy betrouwen in dit nieuwe testament/dat is in die geestelike wet in uwe sacrificien ende onderhoudingen. Nu hoort Godt door den selfden Propheet sonder u houden roepen/en gebiet dat hy zijn stēme verhoort sal als een bapyn/en als dat gheen dat een schen straffinge/waerdich is seggende: Sy soeckē my van dage tot dage en sy willen mijn weghen weten volck dat gerechticheyt gedaen heeft/en dat God oordeel niet gelaten en heeft sy bidden my om delen der gerechticheyt en sy willen God genaken seggen waerom hebbē wy geuast en ghi en hebt niet aengesien/wy hebbē onse sielē verootmoedigh en ghy en hebt dat niet gheweten Siet inden dā uwe vastens so wert v epgen wille gheuonden ghy maent v schuldenaren. Siet tot strydinghen scheldinge vast ghy/en ghy slaet booslijck met v buyste. En wilt niet vasten also ghy tot desen dā toe gedaē hebt op dat uwe roep gehoozt mach den inden hogen. Is dit die vasten die ick vercrede heb dat de mensche zijn siele pijnighet heel den ick door en pijniget zijn hooft als een Cykel omsulden en niet een sack en asschen onder te stropen? dit ghy heeten vasten en een bequamen dach dē. Wat sullen wy seggen dit te wesen Verdoemt dat hy selfs geboden had. Neen hy/maer God te bliuē int vleesch der wet/en te betrouwen in geē dat niet is. Nu voort bewijst hy ons wat hy ten ben wil dat wy doen sullen seggende. Wassen weest reyn/en haelt af dat quaet uwer gedachtnis minne pogē. Als ghy hoort dat hy seyt vā dat

te gedachten/en seyt dan hy niet opentlijck vande
reft en vā die binnenste mensche? die oogē des Herē
sien niet int openbaer maer int hemnelijck/ noch
en ordeelt niet na dat ghesichte der ooghen/noch
en straft niet na den gehoor der oore. Hy en kent
de dwase maechden niet die van buypen verchiert
en en van binne ydel. Hy en kent den gene niet die
met die lippen seggende Heere Heere. Daerna ver-
maent ons God door dē Propheet dat die gewoon-
des geestelijcken leuens also niet gelegen en is in
ceremonien of int wercken van buypen/ als hy is in
te liefde onses euen mensches seggende. Soect ghe-
richticheyt/coemt te hulpe den bedructē/ doet recht
lesen/beschermt die weduwē. En diergelycke heeft
y oock op een ander plaetse geseyt van dat vasten/
igende. Dit is die vasten die ick wtuercoren heb-
t. Ontbint die banden des booshepts ontbint die
indekens die daer verdrucken. Laetse vrygaen
te daer vercrantc zijn/en bzeket al hare last Breect
te hungerigen v broot/en den behoeftrighen en die
leemide leyt in v huys. Als ghy eenen naeckten siet
cleet hem en en versmaet niet v bleesch. Wat sal
an doen een Christen mensche sal hy versumpē die
geboden der hepligher Kercken/ ende sal hy ver-
naden die insettinghen onser Voorvaders/ ende
hy verachten die goede ghewoonten. Ist saecke
at hy noch cranck is so moet hijse houden als seer
in node/ende is hy sterck en volmaect/ so sal hijse
nch veel te meer houden/ op dat hy niet en schan-
diseert noch quaet exempel geeft zijn broeder/ die
her noch onvolmaect is/ ende slaet hem doot daer
hy Christus voor ghestoquen is/dese sienlijcke wercken

G iij.

en

Die vijfde reghel

en moet ghy niet achterlaten/maer het is van nobel
te doen de onfienlijcke. Die vleeschelijcke wercken
en worden niet versmaet maer die onfienlijcke wor
den voorgeset/noch die sienliche eere Gods en wor
niet veracht/maer God en wort niet versoent dan
met dat onfienlijcke goede leuen God is een gheest
en wort gebuyget en beweecht en door offerhande
die geestelijck zijn Het is schandelijck dat een Chy
sten mensche niet weten en sal dat die Heydenisch
Doet Cato wel wiste/seggende Godt is een gheest
als ons seggen die schriften der Poeten/desen salm
sonderlinghe eeren met een reyn hert Laet ons niet
versmaden desen Leeraer al is hy een heyden gh
weest/want dese sententie en sin is seer groot en
dese Ghy meynt dat Godt beweghet wort met d
dootslaē van eenē stier en vandē rooc des wieroc
of hy een lichaē waer/ hy is een geest die alderclae
ste en eenuoudichste Waerom datmē hem moet e
ren aldermeest met eē reyn herte of geest ghy mey
dat ghy offerhande doet als ghy een keersse opf
ket Nochtans hoort ghy wel dat David die Ps
pheet seyt. Dat Gods offerhande is een bedrukt
een ootmoedige geest. En ist sake dat hy versma
dat bloet der ghepten en der calueren/ hy en sal n
versmaden een bedrukt noch een ootmoedich he
Doet ghy yet om der menschen oogen te volden
te behagen/veel te meer wilt naerstich wesen te
dat die oogen Gods begeeren. Dat lichaē wort
bedekt met een geestelijcke cappe wat ist/indien dat
hert draget wereltlycke cleederen. En al wort
mensche bedekt van buyten met een wit cleet/dan
is niet ten waer sake dat die cleederen des binnen

m

menſche wit zijn als ſnee. Ghy hout van buyten ſci-
 entie oft wijninghe/ maer meer wilt ſorghen dattet
 ert van wereltlijcke ſaken en becōmerniſſen by en
 dich is Ghy buyget uwe knien des lichaems inde
 ercke: ten baet v niet/ indien dat ghy hoouaerdich
 ft hertnechich zijt in den tempel uwer herten Ghy
 ert dat hout des crupces/ wilt meer eere die geeſte-
 lich bekenteniſſe des crupces Ghy vaſtet en wacht
 et v van dat geen dat den menſche niet en beſmet/
 n ghy en onthout noch en wacht v niet van onſup-
 er woorden die v en ooc eens anders ſiel beſmette.
 Dat lichaem wort die ſpijſe onthouden/ en die ſiel
 oort verſlonden en geuult met den draſ der ſwijnē
 Ghy verciert dat ſteenen hups/ en hout die heplige
 laetſe in grooter geeſtelijcheit: wat batet v indien
 at uwen tempel der herten (wiens wegen Ezechiel
 heeft doorgegrauē) is beſmet en onteert met de on-
 pkelijcke buygheden der Egyptē. Ghy hout feest-
 ach van buyten en van binnen iſt al in rumoer/ en
 met eenen oploop der ſondē al verſtoort. Dat lichaē
 n is niet oncuſch/ maer ghy zijt gierich/ en ſo is v
 hert ooc oncuſch Ghy ſinget met uwe lithamelijc-
 ze tonge/ maer van binnē (hoort wat die geeſt ſept)
 Mette monde ghebenedijt ghy/ en metter hert ver-
 maledijt ghy Ghy wort beſloten in een nauwe telle
 en ghy loopt woefst met v gedachten door die gant-
 ſe werelt. Ghy hoort van buyten dat woort Gods/
 maer wilt lieuer hoozen van binnen wat die Pro-
 pheet ſept Ten ſp ſake dat ghy niet en hoort van bin-
 nen ſo ſal v ſiel wenen. Wat leeſtmen int Euangelie
 Op dat die ſiende niet en ſullen ſien/ en die daer ho-
 rende zijn niet en ſullen hoozen. Noch ſept die Pro-
 phet:

G v.

phet:

Die vijfde reghel.

pheet. Ghy sult hoozen met v oze en ghy en sult niet
verneemen. Daerom zijn sy salich die van binne ho-
ren dat woort Gods/en salich zijn sy die den Heere
spreect van binne zijn woort en haer sielen sullen sa-
lich worden. Die dochter des conincs/dat is/die wt
uetrozen edele siele wort gebode door David alsulc-
den oore toe te houdē wiens schoonheyt is van bin-
nē in die gulde boordē. Voort/wat batet dat quaet
niet te doe/welc ghy metten begeertē des vleesch lief-
hebt. Wat batet van buptē goet te doen dē genē die
van binne verkeert is. Wat ist dat ghy mettē lichaē
repst te Jerusalē/en ghy blijft van binne Zodoma/
Egypten/en Bablon. Het is niet groot te achten
dat ghy betredē hebt die voetstappen Christi met u-
wen vleeschelijcken voeten/in dien dat ghy niet na
volget met alle begeerten des herten die voetstappē
Christi. Dunctet v groot dat ghy dat H. graf ghe-
raect hebt/hoe veel te meer en grooter sal wesen dat
men volbringet die geestelijcke betekenis des grafs
Ghy belijt en segt uwe sondē voor den Priester/ een
mensche wesende/siet toe dat ghijse belijt voor God
want voor hem uwe sonden te belijden en is anders
niet dan die te haten. Nemet ghy dat alle v schulde
der sonden af wert ghewassen door wassen seghelen
oft door wat gelts/ of met een Bedevaert te gaen
so dwaelt ghy doch heel van die werck. Van binnen
is die wonde ghemaect/waerom dattet van noode
is van binnen te nemen die dranck der Medicijnen
Ghy hebt uwe begeerten gheuolcht/ lief te hebben
dat ghy schuldich waert te haten/ende ghy hebt ge-
haet dat ghy lief soudt hebben. Dat soet heeft v bit-
ter geweest/ende dat bitter soet. Wat leyt daer aen
wat

Wat ghy van buyten doet. Maer ist saecke dat ghy
erwandelt v leuen/ende dat ghy te voozen vernem-
e dat begint ghy nu te haten ende te blien/ in dien
tattet v begeeren soet is dat te voozen bitter was
so suldy dan ten laetsten vernemē een teken des ge-
ontheyts Maria Magdalena heeft grootelijck lief-
ghedadt ende haer zijn veel sonden vergeuen En hoe
dat ghy meer sult lief hebben hoe dat ghy meer ha-
ren sult die sonden/ want nae die haete der sonden
volcht die liefde des volmaecten goetheyt als een
schape dat lichaem. Ick wil lieuer ende het is beter
dat ghy eens alle v sondighe manieren ende wer-
cken van binnen waerachtelijck haet/ dan dat ghy
thienmael daer mishaghen afhebbet met woorden
voor den priester. Ende dat wy vertelt hebben som-
mighe dinghen nae de loopinghe der sienlijcker we-
relt int oude ende nieuwe testament/ in alle gebodē
der hepligher kercken/ ende oock in v seluen en alle
menschen wercken/ van buyten is dat vleessche en
van binnen die geest/ In welcke ist sake dat wy goe-
de ordinantie houdē/ ende dat wy geen hope en stel-
len in dat geen dat sienlijcken is ende dat wy altyt
toesicht hebben totten gheest/ ende tot al dat gheen
dat der liefden aengaet/so en sullen wy niet bliuen
droeuich ende altyt kinderē/ noch als die Propheet
sept als drome gebeenten die gheen geest en hebben
als wonderlijck kjuich/ haetich/ murmureerende
maer ghy sult west hooch in Cnristo breeet inde lief-
de/sterck en stantachtich in boozspoet/ ende weder-
spoet in die alderminste consenterende/en tot die al-
der ouerste arbejdende/vol vrolijchepts/vol weten-
heyt ende wijshepdt/ die welcke wie datse van hem
werpt

Die vijfde reghel.

werpt die wort oock verwerpen vanden Heere der
wijsheyt want na die onweteneheyt is altyt mede
onwillicheyt om te leeren en die is alleen principa-
lijck een sake dat wy tot geen heimisse mogen come.
Als Esayas seyt: Laet ons betrouwen in dat niet is
en laet ons spreken ydelheyt. Laet ons ontfanghen
arbeyt/en laet ons voortbrengghen boosheyt/en laet
ons altyt beuende en cleyuinoedich dienen die joot-
sche ceremonien Van desen seyt oock Paulus. Ick
geef haer een ghetuygenisse dat sy hebben die liefde
Gods/maer niet na die weteneheyt Wat en wisten
sy niet sekerlijck/dattet eynde der wet Christus is/
want Christus is de geest en die liefde Noch opent-
lijcker beschrijft Esayas die onsalighe en onnutte
eygendom int vleesch seggende: Daerom is mijn volc
genanchelijc gelept/want sy en hebben niet ghehad
wetenschap/en die edelingen zijn gestorue van hon-
gher en die veelheyt is verdoocht ouermits dorst.
Ten is niet seer te verwonderen dat dat ghemeyn
volc dient de elementen deser werelt als ongheleert
want sy en weten niet meer dammen hem en leert.
Maer het is veel meer te verwonderen dat die geen
die als ouerste zijn der Christen geestelijcheits me-
de inde selfde vangenisse van hunger steruen/en van
dorst verdorren. Daerom vergaen sy van hunger/
want sy en hebben van Christo niet geleert te breke
die gersten broden sy omlecke die corst die noch hert
is/en sy en comen dat merch daer niet wt crighen.
Daerom verdorren sy ouermits dorste/want sy en
hebben van Moyses niet geleert dat water wt den
geestelijken steen te slaen/noch sy en hebben niet ge-
put van die vloeden:die daer bloeyen van dat lichaem
Christi

Christi die daer leuende wateren zijn: Dit is geseyt vanden geeste/niet vanden vleessche. Waer om mijn lieue broeder wilt v niet wel bewegen met droeuige arbeide maer met een middelbaer oeffeninghe/ op dat ghy groot en wel groepen moecht voortgaende in Christo/aenmerckende desen regel. En wilt niet niet de onreynen beesten opter aerden cruppen/maer wilt met v vlogelen die daer altemet wassen door de doofde opstijgen als met sommige trappen op de leest der Jacob van dat lichaem totten geest/van de werelt die sienlijc is tot die onsielijcke/van die letter tot een geestelijck verstant/van die sienlijcke tot die verstandelijcke van datter te samen geset is tot die vernuoudicheyt. En als ghy dan so na by comet so wil altemet by v comen die Heere Christus. Ende ist sike dat ghy arbeidet na alle v macht om op te staen van die duysternisse en rumoer/en ontstellicheyt of intrust mwer sinen so sal v Christus te ghemoet comen wt zijn onspreekelijcke licht en ondenckelijcke stilte of stilheyt/ door wien niet alleen der sinne op loop/en verwoetheyt/maer oock alle verbeeldingen der schadelijcker dingen sullen swijgen.

Die sesste reghel.

Ende want my schrijuende een ander reghel in herte coemt/ so wil ick nu setten die sesste regel/ die die voorschreuen seer ghelijck is/en die alle menschen van noode is tot die salicheyt/en die van wensich menschen geacht wort Als te weten dese. Dat herte datter begeert te comen tot Christu/dat moet heel anders geuoelen dan dat vermoede en opinien
deg

Die Seste reghel.

des gemeyn volcx is. En datmen nergens vā penāt
sal begheeren een exempel des volcomen goetheits
dan alleen van Christo. Op is onse eenige toelucht
en so wie dat van hem gaet die schept van dat recht
is ende loopt wt den wech. En als Plato seer wel
geuoelt/en verlaet die menschen vastelijck te mogē
beschermen die duecht/die zijn hert niet gheuesticht
en is met sekere ende vaste opinien des goets ende
des quaets. Ende hoe veel te quader ist/datmen int
herte al heel sette valsche opinien van dat gheen dat
totter salicheit hoort. Waerom dat wy moeten ten
eersten sozhuoudelijck toesien dat die bewaerders
en leerders die daer repn moeten wesen van alle lee-
lijcheit der sonden (ghelijck die alderheplichste en se-
kerste wet) in haer hert schijue en pzentē die alder
beste opinien/wat datmen vlien sal en wat datmen
begeeren sal. Want dat gheen datter gheuesticht is
int hert met ghedachten / dat thoont hy van bup-
ten met die wercken. Waerom behooren die Christē
menschen sonderlinge sozghē te hebben/ dat die kin-
deren van ioncx op onder die handen der gheleer-
der/alsulcke opinien in haer herte gheuesticht wor-
den die Christo aengenaem en waerdich zijn: Want
geen dinck en isser vaster en hogher int herte/ dan
datmen van ionghes op went en aenmeemt. Verre
en seer verre moetē zijn die Liedekens van die ooz-
kens der iongen/ die die Christen menschen binnen
en bupkens hups singhen/die leelijcker zijn dan die
hepdenen souden willen hoozen: En laet die kinderē
oot niet hoozen dat die moed weent om eenige scha-
de van tijtlijck goet/of als sy haer suster ende goede
vriendt verliest/dat sy haer seluen dan onsalich ende
verlaten

relaeten roept. Ende laetse oock niet hoorzen dat
ner Vader verweten wort dat hy zijn schande niet
gewroken en heeft/ off dat hy niet ghenoech tijt-
ick goet ghewonnen ende verghadert heeft. Ende
at daerom want die natuerlijcke snimen ende tver-
ant der menschen zijn seertoe genecht tot sonden/
neemt aen terstont een schadelijck exempel/ ghe-
ick dat stroo dat vier. Wy moeten in alle outhep-
en naerstich wesen om te verdrjuen ende wt te
rijen wt onse herten/ met die wortelen al de dwa-
lige des ghemeyn volcx/ ende saepen in de plaetse
lighe opinien/ ende die sullen alsoo sterck in hem
orden datmen se niet gheen dinck en sal moghen
drjuen. Ende al die geen die dit doet die sal die
recht volgen/ willichlijck/ sonder eenighen arbe pt/
sal medelijden hebben metten genen die anders
he/ en sal haer niet nauolgen. Waerō Socratus
wt/ die duecht niet anders te wesen dan wetenheyt
kennisse wat datmen schouwen/ en wat datmen
geeren sal. Noch seyt hy op een ander plaetse dat
te wetenheyt in alle duechde so veel goets doet als
at die sonde nergens af en comen dan van valsche
minien. Wāt die ghene die Christū lief heeft/ en die
ene die lief heuet wellusticheyt/ gelt en valsche eere
it is hem beyde soet. Die eene volcht dat goet dat
hoon is/ maer die andere valt/ en dwaelt door on-
etenheyt/ voor dat soet nemende dat alder bitter-
e is voor dat bitterste vlyende dat alder soetste is
ide volgen oock voor dat gene dat goet ende win-
inghe is/ dat gene dat opentlijck schade/ ende ver-
is is/ voor die schade vreesende dat een eenige win-
inghe is/ dat schoon achten dat geen dat leelijck is
ende

Die Seste reghel.

en dat schade te vermoeden dat alleen duechdelijck
en eerlijc is. En ist sake dat pement wel beradē we-
sende verstaet alleen die duecht te wesen dat alder-
beste/alder schoonste/alder eerlijcste/alder nuttichste
en hier tegen ouerlept dat die lelichept der sonden is
een eenich quaden pijn/stinckende schaemte schande
dese suldy ouerleggen/niet met die ghemeyn opinie
der menschen/maer met die natuere der dingen En
ren mach niet geschien dattet hert dat so wel beradē
is/lange niet sonden besmet sal bliuē. Dat ghemeyn
volck is de alderbooste leeraer om wel te leuen en te
geuoelen. Het is so verre ghecomen onder die men-
schen/dat den meesten loop dat alder quaerste beha-
get Wacht v te dencken/dat doen alle menschen/en
aldus hebben onse vaderen en vooruaders geleest/
of in die meyninge is die Philosoph den doctoor in
der Godheyt/of soo leuen die groote Heeren/of dat
heest die Prince of Coninck ingheset/of dat doen de
Bisschoppen en Prelaten nochtans en zijn die tge-
meyn volc niet. En laet v niet bewegen die groote
namen ick en achte noch dat ghemeyn volc niet na de
stede of plaetse/maer na der herten Dat is ghemeyn
volck/so wie in dese spelonck der aerden geuangen
is met haer beegeerten en achten die verbeeldinghe
deser werelt voor dat alder warachtichste Ende ist
niet seer verkeert en bijster datter luttel of niemant
en arbept te brengen of te buyghen die wercken der
menschen tot Christum/maer Christū tot dat leuē
der menschen. Daerom en wilt v niet laten duncken
recht en goet te wesen dat v ouerste ende dat meeste
deel der menschen doet/maer dat alleen recht te we-
sen dat ouer een coemt met die regel Christi. Noch
dat

er meer is ghy moet geheel quaet vermoeden heba-
ren in dat gheene dat veele menschen behaghet.
It is een cleyne vergaderinge en sal altyt cleyne bli-
uen die dat rechte en eemoudigen Christen geloof/
ommoede en die warachticheyt ter herten gaet. Sp
re cleyne/maer salich/want dien alleen behoort dat
ercke der Hemelen. Pauwe is die wech der duechde
omwozt van wepnich menschen betredē/maer daer
is anders gheenen wech die tot dat leuen leydt.
En wijs Timmerman die neemt een exemplaar
en dat alderschoonste en beste werck. En die schil-
ders en setten niet voor haer dan die beste figurē en
aels. Onse exemplaar is Christus in wien alle zijn
adie redenen en manieren om salich te leuē. Desen
meten wy sonder eenige wtneeminghe nauolghen.
Doozt sult ghy v dan spiegelen in dat leuen der goe-
de en perfecten menschen en aenmercken hoe dat
het leuen ouer een comt met dat leuē Christi. Van
het gemeyn volck der Christenen wilt vermoeden/
otter niet arger noch quader en is / noch oock by
re hepdenen/so verre als dat strekt tot quade opte-
ren en maniere. Doozt van dat geloof/wat sy daer
n gheuoelen/daer moghen sy selfs toe sien. Dit is
et alder sekerste/dattet geloof sonder wercken/die
eloof waerdich zijn/niet alleen geen baet oft hulp
doet/maer het sal ons comen tot vermeerderinge
te verdoemenis/wilt die oude historien ouerlesen
n wilt die gelijcken by die manieren en wercken te
sien tijden. Wanneer is die sedicheyt/en bequaem-
t meer versmaet geweest wāneer de zijn rjcdō-
nen hoe datmense oock vercrjget in alsulcke waer-
en geweest en in wat werelt heuet warachtelijcker
gheweest

Die Seste reghel

gheweest dat Horatius seyt Dat dat gelt is een con-
 ninginne/sp geeft ons eē hup/vrouwe met der mor-
 gen gaue/geloof/vrienden/ groote geslachten/ ende
 gedaente ofte moet. Wāneer heeft die onsupuerheyt
 meer ontbonden geweest/wanneer heeft verachtin-
 ge/en ouerspel breeder en wijder haer geopenbaert
 en min gepijnicht of minder schande gheweest ende
 als de Princen en Heeren in aldusdanige sondē val-
 len en doen so laet hem een pegelijck duncken dattet
 also behoort en eerlijc is om te doen al dat geen dat
 men int hof der Princen doet. Van outs plegghen sy
 die achter die ploech ginghen te beschimpen ende te
 begecken die liefhebbers der lichter vrouwen en de
 houaerdigen en gietgen en haer gelijcken also dat
 men van alsulcke personen in batementen speelde
 openbaer makende die sonderlinge sonden vooz dat
 gemeyn volck welcke sonden nu worden gheprezen
 vanden hoslieden. Hoe veel exempelen leestmē van
 die heydenen die na dat sy dat gemeyn goet orbaer-
 lijcken geregeert haddē/dat si geen gelt of goet daer
 af begeert en hebben maer alleen een eerlijcke ende
 goede opinie ofte naem en sy hebben ooc liefgehadt
 dat gheloof bouen dat gelt/ en die repnicheyt bouen
 dat leuen/en die hem niet en verhouaerdichden in
 voorspoet noch en bedroefden in teghenspoet en die
 eerlijcke periculen geset hebben vooz die wellustic-
 heden/en die alleen te vreden hebbē geweest metter
 consciencie der rechtuaerdicheyt niet begerende/of
 eere/of schatte/of ander profiten der goeder auon-
 tueren En ouerslaende Photionis heplicheyt/ Fa-
 brian des rijcke mans vercoz armoede de stantach-
 ticheyt Camilli/de repnicheyt Pitagore/en Socras-
 ces

te omuerwonnen ophoudinge der sondē en Catho-
 nic volcomenheyt so mogē wy ons wel schamē dat
 wy alsulcke ontalliche veel duechden lesen inde oude
 warachtige croniken der Grieken S. Augusti-
 nus int boeck zijner biechten belijt van hēseluē dat
 sage eer dat hy Christū kende hadde hy versmaet
 dat gelt/en die ere der werelt voor niet geacht/noch
 dat ydelre gloriē en worde hy niet beweget en noch
 dat Jongeling wesende hadde hy die welluste seer
 bewongen. Wie vindet hyden ten dage aldusda-
 nie exempelen/alsodanigen moet/en hert onder de
 ydelpdē of edelingen/of onder die priesters/of ooc
 mer die monickē en ander religiosen En als daer
 want waer die also leuen woude die soude bespot
 onbegert worden gelijc die esel onder die apen/ende
 in allen menschen soude hy wordē geheten dwaes
 wesen/en een plomp hypocrijt/ onwetende melā-
 nicus/en dū en men en soude hē niet achten als
 een mensche. Aldus eeren wy Christen mensche die
 van Christi en bewisende en wtsprekense also datter
 dat leelicker noch versmadelijcker oft dat meer is
 dat schadelijcker van dat gemeyn volc geacht wort
 dan met gantser herten te wesen een Christen men-
 sche. Anders niet/dan of Christus te vergeefs ghe-
 rest had opter aerde of dattet nu is een ande Chri-
 stheyt dan van outs/ of datse tot allen menschen
 niet euen gelijc en behoorde. Van aldusdanige men-
 schen en opinie wil ic dat ghy al heel anders geuoelt
 ghoudet en schouwet en wil setten in die gemeyn-
 heyt Christi alle dat loon der tijtlijcker dingen Wie
 mer die van grooten geslachte geboren wort (datse
 althept heeten) en en vermoet hem niet beter te we-
 sen

Die Seste reghel

fen dan dat ghemeyn volck en sp achten dat als een sonderlinge groot goet. En laet v oock niet bewege als ghy hoort van die wijse mannen deser werelt/ dat men se heet stadige eerlijcke mannen/ en met regimenten ge-eert wesende en dat sp met ghetoghen wijnbrauwen vertellen die grade haerder edelheyt of stammen Oft als ghy siet datter yemant he verhouaerdicht van die ghemaelde beelde en wapenen zijns vooruaders ende oude vaders/ also dat se nauwelijck achten eenige mensche haer gelijk te wesen Welcke dwalinge seer begeckende/ wilt ouerleggen dat warachtich is en dat die eenighe en die ouerste edelheyt is te wesen wedergeboze in Christo/ en onse lichaem ghemeyn te wesen met zijn lichaem/ ende een gheest te worden met God/ laet die ander wesen Coninc kinderen maer laet v dat aldermeest wesen dat ghy zijt en heet te wesen een kint Gods Laet se haer behagen hebben dat se wandelen/ en conuerseren in die Houen der Princen maer wilt ghy verkiezen met Dauid versnaden te wesen in dat huys Gods wilt oock aenmercken dat Christus vercozen heeft die cranche dwasen ende onedele na die werelt: In Adam worden wy altesamen onedel ghebozen ende wy zijn altesamen edel in Christo. Het is een warachtige edelheyt te versnaden die ydel edelheyt/ en het is warachtige edelheyt te wesen een dienaar Christi En den genen wilt houden voor v beste vooruaders welcke duechden dat ghy nauolcht Hooft wat seyd die alder wijste onderscheyder des edelhepts Christus totten Joden die hem vermetende waren dat si geconien waren van Abrahams geslachte/ die niet alleen edel was noch alle rijck/ noch alleen verwin

nen

ander coningē maer oock gepresen en geloofst wort
 en God om zijn Godlike deuchde wie soude mo-
 gen seggen dat alsulcke man niet edel en waer ende
 al glorie waerdich Hoort wat sy hebben ghehoort
 in Christo Ghy zijt wt uwen vader die duvel en
 doet die wercken ws Vaders/ En oec Paulus
 volgende Christū seyt. Niet al die gene de daer wt
 besnijdinge zijn vā Israēl zijn Israēliten/noch
 daer zijn van dat saet Abrahā/ zijn kinderen A-
 brāhe. Het is een schandelijcke onedelheyt te dienen
 monde en niet te hebben eenige maechschap noch
 gemeenschap met Christo die daer niemant bekent
 en de daer doen die wille zijns vaders/die daer in
 hemel is. Hy is leelijck onedel en seer onrecht die
 hemel tot een vader heeft die heeft hē tot een vader
 zijn wercken doen of Christus heeft gheloghen/
 der die waerheyt en can noch en mach niet liegen
 die ouerste edeldom is/ te wesen een kint een erff-
 naem Gods/en een broeder en mede erfghenaem
 Christi. Daer wapenen en tekenen wat sy haer wil-
 of wat sy haer betekenen daer mogē sy voor so-
 en. Maer die wapenen en tekenen der Christen
 menschen zijn alle menschen gemeyn/nochtans zijn
 alder edelste dat cruys/ die doornē croone de na-
 den die speer/die wonden des herten daer hē sinte
 wuwels in verblift en glorieert hy hem te dragen
 zijn lichaem/Daerom soo wil ick dat ghy al heel
 anders wilt gevoelen/van die edelheyt dan dat ghe-
 men volck gevoelt. Want die ghene die veel gouts
 cruys vergaderen de seyt mē gemeynlijck rijck en
 sich te wesen maer wilt ghy dencken ghenoech sa-
 te zijn/pinner alleē salich te zijn die daer Chri-
 stum

Die Seste reghel.

Iesum die dat alderouerste goet is besittet en die daer
gherocht heeft de costelycke margaryt des goeden
herten/om dat verlies zijns goet en oock zijns lie-
haems/en die geuonden heeft die schat der wijsheyt
die costelykste is boue alle rijckdommen/ ende oock
die gene die daer coopt vander alder rijcksten Chri-
sto vierich en gheproeft gout/ op dat hy rijck mach
worden. Wat is dat die menichte der mensche gro-
ter achten/dan gout/costelycke gesteenten/huyfraet
en lant Met een valsche naem zijn dat rijckdomme/en
met eenen warachtige naem doornē die daer te niet
brengen dat saet des godlycke woorts na die para-
bole des Euangeliums en het zijn ooc lasten/ so wie
daer mede beswaert zijn die en mogen niet volghen
door den engen wech den naecten Iesum noch hy en
mogen niet ingaen door die ootmoedighe en cleyue
doze int rijck der hemelen. En wilt niet dencken dat
ghy een haer beter zijt in dien dat ghy groote rijck-
dom hebt/maer dat ghy meer gebonden/belaet ende
behindert zijt. Die heeftse oueruloedich genoeg die
hy sterckelijck weder mach staen/ en versnaden En
den genen is genoeg voorsien/die Christus belooft
heuet dat hem niet ghebreken en sal / ende hy en sal
ghenen hunger lijden/ die daer smaect heeft int he-
mels broot des Godlijcken woorts/ende hy en sal
oock niet naert wesen die Christum warachtelijck
aengetogen heeft En so wilt dat alleen schade ach-
ten dat ghy dwaelt van die volcomen goetheyt en
aenhanget die sonden Ende denct een groote baten
proeft te wesen/als dat hert met voortgangen der
duechden altyt beter wort En wilt ooc niet dencke
dat v pet gebreken sal in dien dat ghy besittet Chri-
stum

men/in welcke alle dingen zijn. Wat ist dat die on-
 nige menschen heeten wellusticheyt/ sekerlyck ten
 niet anders dan zijn name is. Een openbaer dul-
 tot/en onsinlicheyt/soet fenijnt en smakende ver-
 snis. Die blijshap der reynder conscientien/dat
 een warachtige en eenige genoechlijcheyt. Ende
 alderleckerste spijsse ende gerechten zijn die stude-
 inge/ende ouerlegginge der heyliger schriftueren/
 ende die aldergenoechlijcke liederkens zijn die Psal-
 men des heyligen geest/en dat alder vrolijcke ghe-
 schap is die gemeynheyt alder heylighen/ende die
 eerste genoechte is dat gebruycke Gods. Nu wilt
 omigen uwen oogen/uwe ooren/ende uwen mont
 Christus sal u beginnen soet te wordē/en als ghy
 gesmaect hebt al waren dan alle die wellustic-
 den tsamen gesmolten van alle menschen die daer
 hebben geweest en noch zijn/so soudē sy u nochtā
 nalghinge duncken te wesen vooz Christo Ten is
 soet so soet datter wel smaect/maer dat een ghesont
 mensche wel smaket/want ist sake dat die ghene die
 feyres of coortse heeft dat water duncket te we-
 en wijn/niemant en sal dat heeten te wesen wellu-
 sticheyt/maer siecke En ghy dwaelt seer ist dat ghy
 niet en geloofst dat die goede menschen veel genoech-
 icker zijn haer tranē dan die quade haer lachen en
 worden. Ende dat haer vasten soeter is dan den an-
 ren platrisen/velt hoederen/vesaense hymen/ende
 ngers/ende oock haer soober ende matelijcke Ta-
 kens/met kolen/erweten en bonen toebereyt veel
 ickerlijcker te wesen dan dese haer costelijcke/hoo-
 merdige en verdrietige gherechten. Die warachtig-
 e welluste is om die liefde Christi te laeten alle

H iij.

dinc

Die Seste reghel.

dinck en niet forchuoudich te wesen in die valsche
wellusten. Wilt aensien hoe dat de werelt nu ter tijt
misbruyct die vocabulen en die namen der liefden/
en des haets/want als een iongelinck die onsinlich
is in vleeschelijcke liefde een ionge maecht begeert/
dat heet dat gemeyn volck liefde nochtans en isser
geen warachtiger haet/want die warachtige liefde
begeert ooc met zijn eygen schade eens anders pro-
fyt te raden/maer die Jongelinck en siet niet voor-
der dan daer zijn welluste toe streckt/daerom en heeft
hy haer niet lief/maer hieseluen/hoewel dat hy noch
tans hieseluen niet recht lief en heuet want daer
niemant een ander mach lief hebben/dan die hies-
seluen eerst rechtelijcken lief heeft/ende niemant en
mach een ander haten dan die hieselue eerst hatet.
Nochtans wel liefde hebben is somtijts wel haten/
en recht te haten is lief te hebben. Daerom die om
so cleyen bate laghen leyt een ionge meysken met
smecken en met gauen/op dat ghy haer benemen
mach dat alder beste dat sy heeft/als haer schaemte
onnosselheyt/reynicheyt/een goet herte/haer faem/
en eer/wat duncket v is dat liefhebben/sekerlijck
daer en is gene haet boser en wreder dan desen haet
En als die onbequame ouders toelaten die sonden
haerder kinderen/so seymen gemeynlijck/hoe seer
lief hebben sy haer kinderen/maer inder waerheyt
haeten sy die seer wreedelijck/want als sy volghen
haer begeerten/so vergeten sy die salicheyt haerder
kinderen. Wat mach die alder hatichste duuel meer
van ons begeeren/dan dat wy ongestraft sondigen-
de loopen tot die eeuwige pijn. Men heet et een sacht
meester en een barmhertige Prince/die sommighe
quade

made septe toelatē of gonnē/op datse so veel te vyer
ogen misdoen/hoe si min daerom geynucht wor-
den. Waer toe anders drieget Godt door den Pro-
phet den genen die hy hout en neemt onwaerdich
gewesen zijne barmherticheyt/seggende. Ic en sal
niet versoecken uwe dochteren als sy oncuyslijck le-
uen/en op v zoons wijuen als sy in ouerspel leuen/
hoort nu wat Dauid heeft berooft daer hy seyt. Ic
en versoecken haer boosheden in een roede/ ende in
lingen haer sonden/maer ic en sal niet verstroyen
mijn haer mijn barmherticheyt. Nu siet ghy dat in
Christo wordē alle dingen bekent/en haer vocabulē
namen worden verandert Die hēseluen booslijck
heeft/die haet hemseluen seer. Die in hemseluen
booslijck barmhertich is die is die alder weestste
del te sorgen is vergeten/veel te wonden ofte quet-
ten is voorstaen of baet doen. Wel te verliesen is be-
huden/en ghy sult selue v sorghe wesen in dien dat
hy versmaet die begeerlijcheden des vleesches. Ist
sake dat ghy weest zijt in die sonde so suldy helpē dē
mensche met weldaet. Ist sake dat ghy dootslaet dē
ondigen mensche: dat zijn die sonden so behout ghy
den mensche. Ist sake dat ghy dootslaet en verliest
dat de mensche gemaect heeft/so behout ghy dat geē
dat God gemaect heeft. Ondersoect nu wat dat ge-
meyn volc al dwalende meynt te wese macht/cranc-
heyt/stercheyt ende onweteneheyt. Sy heten den ge-
meyn machtich te wesen/die slaet/ oft quaet doet als
hy wilt. Het is seer hatelijcke macht te mogen scha-
den of quaet doen/wantdat is hem gemeyn metten
menigen beesten/en oock metten diuuel/als quaet
geuen God is alleen warachtelijck machtich/die
niet

H v.

niet

Die Seste reghel.

niet schadighen mach/al woude hy/ noch en wil al
mach hy want zijn natuer is wel doen. Maer die
hier machtich is/hoe doet hy den menschen quaet/
hy sal nemen haer gheit/hy sal tlichaem slaen/en hy
sal haer leuen nemen Ist sake dat hy dat doet eenen
goeden mensche/so heeft hy gegeue quaet voor goet
en doet hy dat ee quaet mensche/so heeft hy gedient
die oorzaken/en heeft dat recht volbracht/maer die
quade mensche is hemselfen schadelijck. Wāt daer
en wort niemant schade gedaen noch gequetst dan
van hemselfen Niemant en bereypt een ander quaet
te doen/ten sy sake dat hy hemselfe eerst veel swaer-
der quaet doet. Ist sake dat ghy my schade wilt doe
in mijn gelt/soo hebt ghy verloozen die liefde en zijt
selfs geuallen in de aldermeeste schade. Ghy en mo-
get my niet wonden/oft ghy en hebt eerst ontfangē
veel veruaerlijcke wonden. Ghy en moecht my niet
benemen dat leuen des lichaems oft ghy moet eerst
seluer v siel doden. En sinte Paulus cranck wesen-
de om onrecht te doen/en alder sterckste om te ver-
dragen/heeft hemselfen daer in verheuen en vrolijc
verblijdet alle dingen te vermogen in Christo. En
sterck en moedich noemt men gemeenlijck die gene
die daer wzeet is maer heel almachtich is hy van
moede die van alle lichte iniurie en onrecht gequetst
wort met toornicheyt/en die bespottinge niet bespot-
tinge/en quaet niet quaet wederom loont. En isser
niemant die onrecht ongelijck verswijget/en lijde
dat willichlijcken/so heten sy hem onwetende cleyn-
moedich/en saecht. Wat isser vzeemē dan die groot
heyt des mans/dan/als dat herte beroert wordet
ouermits een cleyn woort/en also niet en moghen
ver-

versnaden eens ander sothept/ en dat ghy meent v
en mensche te wesen dan als ghy quaet met quaet
sint. Hoe veel te stercker ist met een hoge en vaste
met alle onrecht mogen vergeten en daeren bouen
get voor quaet te geuen. Ick en segge niet dat hy
sterck is die stout is teghen zijn vbandt al ouer die
rueren clint/ die versnaet zijn lijf/ ende stelt zijn
hoft tot alle periculen dat is alle bloetgierige men
men gemeyn. Maer die sterck is/ en grootmoedich
te zijn moet can verwinen en wt gantscher herte
en goet goumen oft willen die hem quaet willen/ en
tel te verdienen die misdient hebben/ en goet te bid
en die quaet wenschet. Nu laet ons voort onder
decken wat die werelt heet te wesen glorie of eere
shande en schaemte Wort ghy geprezen oft geloost
so wilt aenmercken waerom dattet is/ ende van
wien dattet is. Ist sake dattet is van sonden en van
ondige menschen so is dese glorie valsche en is wa
achtighe schande. Wort ghy bespot ende belachet
so wilt oock dencken waerom en van wien Ist sake
dattet om onnoselhept/ of om eenighe duecht ende
at van die quade mensche/ so en is dat geen schan
de maer waerachtighe eere en glorie. Al ist dat die
gantsche werelt dat versnaet/ nochtans moet dat
glorioos en eerlijck wesen dat Christus gheseyt en
he approbeert heeft en alle menschen toelaten ende
roepen och och ten mach niet goet wesen dat Godt
nishaet. Sy heeten gemeynlijc wijshept cloelijck
wat tijelijck goet te vermeerderen/ en alst vercregen
is dat vast/ en wel te bewaren/ en toecomende tijde
te voorzien Wy hooren ouer al dat die mensche met
maerftichept segghen/ dat is een goet man/ verstan
del

Die Seste regel

del en wel beraden voorzichtig in dat geen dat hem
wellustich mach maken. Daer volcht die werelt de
raet des duuels die daer selue loghenachtich is en
zijn vader/ want waer toe seyd van die waerheyt
Christus O sotte van deser nacht sullen begeere van
u uwe siel. Wy hadt zijn schueren vol vergadert met
cozen wy had al zijn solderen gevult met victualie en
wy had verholen binne zijn huys veel gelts/ en hem
dochte dat hem niet gebreken en mochte (als noch
dat meeste ghetal der menschen doet) en op die ver-
gaderde schat ruste wy als een arm bewaerder/ ende
zijn goet niet gebruyckende nochtans seyt he Christus
een sot te wesen/ want wat isser sotter/ en ont-
sinniger dan altyt te begeeren die schapen/ ende dat
geen dat warachtich is verliesen dat welcke niet al-
leen te belachen en is onder die gewoonten en were-
ken der Christen menschen maer seer te beweenen.
Wat isser onredelijcker dan altyt so voorzichtig te
wesen in dit leuen met alsulcke sochoudicheyt dat
niet en is dan een schape/ en gheen voorzichtigheyt
te doen in dat toecemende leuen dat wy inder ewig-
heyt in alle ongeuallicheyt moeten leyden/ ten sy dat
wy niet groter sozgen voorzien/ Hooft noch ander
dwalinge. Wy heeten den gheenen een cloeck en een
ondersocht man te wesen de alletydige/ rumoer/ en
al wetet datter in die werelt geschiet/ wat auontuer
daer is in alle comenschap/ wat die Heeren/ ende
Princen willen doen/ wat datter nieuws te comen is
wat datter nieuws opgestaen is in Prancryck/ en op
wat manier dat die Tartaren en Russen leuen wat
raet die Princen houden Cortelickē van alle dat die
menschen doen dat weten sy te beclappē/ en alsulcke
menschen

menschen seymen wijs te wesen. Wat isser onuer-
andelijcker ende diemen min mach weten dan die
erre van v geschien en dat v niet aen en gaet dat te
undersoecken en te willen wetē/ en dat geen dat ghy
tijt in v herte behoort te hebbē en dat v alleen aen
niet/daer niet eens op te dencken Ghy vertelt nuwe
dingen en rumoeren wilt lieuer vertellen wat op
spinghe in uwer herten zijn als toornicheyt/haet/
insupuerheyt/eergiericheyt/hoe dat ghy dese onder-
brocht hebt/en wat hope der victorien datter is/
en hoe grooten deel des strijts datter veriaecht is/
ende hoe v redelijcheyt bereyt is tegen die sondē Ist
sake dat ghy in dese tijdinge wakiet en naer stich zyt
het v ooren/en oogen so sal ick v heeten cloeck/en
undersocht te wesen Hy en smaect niet die hem seluē
niet en smaect Ist saecke dat ghy niet dese maniere
undersoekt alle der menschen sorghen/blijschappen
hoop/vreese en naersticheyt ghy sult vinden datse al
al dwalingen zijn/ Want sy segghen goet te wesen
maet/soet makende suer/suer soet/licht die duyster-
is/en die duyfternis licht/aldus is dat meeste ge-
al der menschen maer ghy moet dit altesamen ver-
naden/op dat ghy haer niet gelijk en wort/ ende
ghy sult haer ontfermen begerende alijt datse v ge-
lick mogen worden En als Augustijmus sept. Het
betamelijck datmen beweenen sal die noch te be-
totten zijn en te bespotten die te bewenen zijn/ En
sult niet int quade v gelijck makē dese werelt/maer
sult vernemen in die nieuheit uwer sinen/ op dat
ghy sult moghen weten/ niet dat die menschen scer-
hten maer dat die wille Gods is/die daer is goet
selbehagende ende volmaecte. Ghy set v seluen in
groot

Sommige opinien

groot perijckel en ghy begint te vallen in dien daer ghy begint aen te sien wat dat merste getal der menschen doet/en aen te nemē dat sy gevoelen. Wilt ghy wesen een kind des leuens en des lichts/ soo laet die dooden begraue haer dode/en laet die blinde en die leyders der blinden te samen vallen indē put. Wacht v naerstelijc dat ghy niet eens uwe oogen der herte af en heert van uwen exemplaer Christo/en volgen de de leydinge der waerheyt/so en sult ghy niet dwa len/en wandelen na dat lichte en sult v niet storen in die dupsternisse En ist sake dat ghy niet aldusdani gē voorschijnende licht onderschept dat valsche goet van dat warachtige goet/en dat warachtighe van dat valsche goet/so sult ghy v daer vooz veruaren/en niet nauolgen de blintheyt des veelhepts die tot die alder ydelste bespottinge der dingen/en na de beweginge der begeerten/als toornicheyt/haet/liefde hope/wese/blijshap/op en nederdalende/nemmer meer/en rustet. En die Brachmans/ Stoici en ander Philosophen/pleghen haer setten met alle haer crachte te beschermen/en vooz te staen/hoe wel dat sy nochtans van alle menschen bespot ende veracht worden Hoe veel te meer sult ghy stoutelijcken ende vast in v herte setten die wet ws Heeren Christi/en daer v op/ende vast in bliuen staen.

¶ Sommighe leeringe opinien nut wesen sende eenen Christen mensche.

Let altijt by v wesen dese Leeringhe des waer rachtighen Christenhepts. Als dat geen Christen Mensch sal meynen hemselfen te wesen ghebozen/off dat hy hemselfen alleen wil leuen. Maer wat

Wat hy heuet ende wat datter is dat en sal hy hem-
seluen niet toeschrijven/ of gheuen/maer hy sal daer
Godt van dancken/en sal vermoeden alle zijn goe-
den alle menschen gemeyn te wesen. Want die Chris-
telijcke liefde en kiendt gheen eyghendom/ ende hy
moet lief hebben die ghoede menschen in Christo/en-
de die quade om Christum/die aldereerst lief heeft
ghehadt ons/noch wesende zijn vyanden/ende heeft
hemseluen al heel ouergegeuen om ons te verlossen
Ende hy ontfanct die goede menschen/ want hy
goet zijn/ende die quade op dat hijse beter sal maec-
ken. Ende men sal gheenen mensche haten/ niet an-
ders dan ghelijck een ghetrouwe mederijn meester
haet die cranchept ende alsoo sal hy oock haeten die
sonden. Ende hoe dat die siecte des eenen menschen
grooter is/soo veel meer sochtuoudicheyt sal daer
toe doen de repne liefde. Ist een ouerspeelder/ist een
kerck dief/ist een Turck soo wilt vermaledijen/en
versnaden dat ouerspel ende niet den mensche/ende
versnaden die dieuerie oft kerckschendinge en niet
den mensche/ slaet doot die Turkschap ende niet
den mensche. Hy sal doen zijn naersticheyt op dat die
boosheyt vergaet die hy hemseluen alle ghemaect
heeft/maer laet behouden blijven den mensche die
Godt heeft ghemaect: Woort dat hy alle menschen
goet ende wel doet/en dat hy niet schadelicken en is
den genen die dat verdient hebben en doet bystant
den genen diet niet verdient en hebbē. In alle voor-
spoet zijns euen menschen sal hy hem verblijden als
in zijns selfs/en sal droeuich wesen van alle teghen-
spoet als zijns selfs. Dat is dat Paulus ghebiet te
weenen metten genē die daer weenen/en vrolych te
wesen

Sommige opinien

wesen metten genen die vrolijck zijn: Noch dat meer
en swaerder is/hp sal hem meer bedroeven vā eens
anders quaet dan van zijn eygen/en blijder zijn van
dat goet zijns broeders dan zijns selfs. Tē behoort
niet een Christen mensche te dencken. Wat heb ick
met hem te doen hoe dat hp is/ic en kenne hem niet
hp is my vzeemt/en onbekent/hi en heeft mijn noyt
goet ghedaen/hp heeft mijn wel quaet ghedaen/en
hp heeft my noyt gebaet. Van dese en deser gelijcke
en wilt niet ouerleggen/maer wilt dencken wat ver
dienste dat v Christus verleent heeft die van zijn
groote goet en weldaet die hp ons gedaen heeft niet
en begeert eenich loon voor hem/ maer dat wy dat
doen en lonen sullen in ons euen mensche. Siet toe
wat v eue mensche behoeft/en wat ghi geue moecht
en denckt alleen Het is mijn mede broed in Godt/en
mede erfgenaem in Christo/ende zijns lichaems een
lidt/en met zijn bloet verlost/en mede geselle des ge
meyn geloofs/en tot die selfde gratie ende salicheyt
des toecomende leuens geroepe/als die Apostel seyt
Een lichaem en een geest/so als ghy geroepen zijt in
een hope ws roepers/ een Heer ende een geloof/een
doopsel/een Godt en Vader alre dingen/die daer is
bouen al en door alle/ende in ons allen/Hoe mach
hp vzeemt wesen daer so menichuuldige banden der
eenicheyts tusschen is. Onder die Heydenen is veel
geacht tot vrientschap dat sy seggē/het is onse me
debürger/onse swager onse maechschap/of als men
gemienlick seyt/hp is my dienstachtich/het is mijns
vaders vrient Hp heeftet wel verdient/hp is bequaē
hp is van eerlijcken Onders gebooren/hp is rijck/
of dier gelijcke/Ende ist niet in Christo soo ist niet
hout

Hout dit alleen voor oogen ende het sal genoegh zijn
Tis mijn vleesch/tis mijn mede broeder in Christo
Alle dat geen dat men een lidt doet/dat voeltmē en
vloeyt in dat gantsche lichaem/en voort int hooft.
En wy zijn altesamen leden/en die leden tsamē han-
gende die makē een lichaem/en des lichaems hooft
is Christus/en dat hooft Christi is Godt ende wat
daer een sonderlinge lidt geschiet/of wel oft qualijck
dat geschiet v/dat gheschiet alle leden/dat gheschiet
Christo/en dat geschiet God. Alle dese zijn een God
Christus: dat lichaem/en die leden. Het en heeft geē
stede onder die Christen dat men seyt/gelijck met ge-
lijck/ende dat oock ongelycheit is een moeder des
haets. Waer toe zijn die namen also seer onghelijck
daer alsulcke eenicheyde is ten behoort niet totter
Christenheyt dat men gemeynlyck seyt datter altyt
een haet is tusschen een hofman en een burgher/een
lantman/en een steets man/een edelinck/en een van
den ghemeenen volcke/burghemeester/en een slecht
burger/een lombaert en een duytsche/een frāchops
en een engelsche/een gelders en een cleefse/een stichs
man/en een hollander/de geleerde en ongeleerde/een
clerck en een leech/een priester/en een moninck/een
obseruant en een collect/eē carmelijt en een jacopijn
Waer is die liefde die oock zijn viant lief heeft/wan-
neer een verwandelinghe van eenen naem/of wan-
neer een verwe van een cleet een weynich ongelyc of
verschenden is/of dat gordel/of die schoenen of an-
der gesmare of dwaserie/maken die een den ander
hatich. Daerom laet ons haten dese kintsche logenē
en dat wy ons wennen en voor ooghen hebben dat
warachtich is/welck Paulus seyt tot veel plaetsen/
A dat

Sommighe opinien

dat wy allegader zijn int hooft Christo eens lichaems leden metten seluen geest als een mensche geworden ist dat wy also in hem leuen/dat wy niet en hatē die leden die meer saliger zijn/en dat wy te hulpe comē die leden die crancher zijn/op dat wy verstaen dat wy selue ontfangen weldaet als wy doen onse euen mensch eenich goet of weldaet/en dat ons quaet gedaen is/als onse broeder beschadighet is. Noch niemant en sal hem seluen soecken/maer een pegelijck na zijn vermogen/van dat ghene dat hy van Godt ontfangen heeft/dat hy dat geue int gemeyne/alsoo dat alle dat geen dat gecomē is van dat hooft Christo/wederoemt daert van daen gecomen is. Dit is dat ons Paulus beschrijft tot den Corinthyen seggende. Dat lichaem is een/en heeft veel leden/maer alle die leden:zijn leden eens lichaems hoewel dat ter veel zijn/nochtans sy zijn een lichaem also oock Christus/want wy zijn alle door eenē geest gedoopt in een lichaem/het zijn Joden of heyden/knechten/of vrije/en alle hebben wy gedroncken in eenē geeste want dat lichaem is niet een lit maer veel ledē/wāt of die voet sprake/ick en ben niet die hant/ic en ben maer vanden lichaē/is hy daerō niet vanden lichaē en of dat ooz sprake ic en ben niet die ooge/ick en bē niet vanden lichaem/is dat daerom niet vandē lichaē/oft dat gantsche lichaem waer dat ooge/waer is dan dat gehoor oft al heel waer dat gehoor/waer ware dan dat riecken. Maer nu heeft Godt gheset die leden/een pegelijck aenden lichaē/also hy woude En oft sy al warē een lidt hoe waert dan dat lichaē maer nu zijn daer veel leden/en maer een lichaem/want dat ooge en mach niet spreken totter hant/ick

en

Men behoeft niet uwe wercken of dat hooft totten boe-
ken ghy zyt my niet nootrustich. Maer veel meer/de
leeden des lichaems/ die daer schijnen te wesen die
trancste/die zijn meer vā node en die wy meynē die
onedelste leden des lichaems te wesen desen gheuen
wy oueruloedige eere/en die daer zijn oneerbaer le-
den die hebbē die oueruloedichste eerbaerheyt/maer
onse eerbaer leden en behoeuens niet/ maer Godt
heeft getenipteert den lichaem den welcken gebzack
die oueruloedige eere/op dat niet en sy tweedzacht
inden lichaem/maer dat die leden zijn sozchuoudich
sonder malcanderen in dat selue want ghy zyt dat
lichaē Christi/en leden van dat lidt. Deser ghelijck
schryft hy ooc totten Romeynen Want also wy heb-
ben veel leden in een lichaem/maer alle leden hebbē
niet een werck/also zijn wy vele een lichaē in Christo/
maer een pegelijck zijn een des anderen lidt/hebben
verschepdelijcke gauen nader genaden de ons is ge-
geuen/Noch schryft die totten Ephesiē. Wāt doen
de die waerheyt in die liefde soo wassen wy in hem
die daer is dat hooft Christus wt welke dat ghe-
heele lichaem is te samen gheuoet gete gesterckt
door een vergaderinghe des dienstichepts na werck-
singhe eens pegelijck lits in een mate in welke hy
door die vermeerdinge te samen gheuoecht heeft/ tot
een stichtinghe zijns lichaems inde liefde/ ende op
een ander stede ghebidt hy dat wy malcanderen
die eene des anders Lasten sullen draghen want
wy zijn met malcanderen leeden/ Siet hier of sy
oock den lichaem hooren/ die ghy tot veel plaetsen
hoort segghen het is mijn ghoet/ Het is my ouer-
midts ernisse aenghecomen ick besittet met recht

A ij.

ende

Sommighe opinien

ende niet met bedroch/waerom en mach ic dat niet
gebruycken en misbruycke na mijn eygen wil/waer
om sal ict den genen geue die ic niet schuldich en ben
ick brenge dat door/ic verteert/en is mijn en dat ic
wech brenge wat heeft daer een ander mede te doen
W mede lidt vergaet en rifest van hongher/en ghy
eet seer costelijck en leckerlyc v broeder beuet naert
en ghy hebt so veel cleederen dat ghy nau die mottē
daer wt moecht keeren/ghy verspeelt op eenē nacht
duysent gulden ter wijlen dat een arm maghet ver-
liest haer eere en wort geschent/door nootdrustichz/
ende daer vergaet een siele daer God door gestorue
is/en ghy segt wat leyt my daer aen/ick doe dat ick
te doen heb nochtans meynt ghy met aldusdanighe
manieren en wercken te wesen een Christē mensche
ghy die niet waerdich en zyt te wesen een mensche.
En ghy sit in een gheselschap/en ghy hoozt van die
een of ander achterclappinge daer penants naem
oft faem mede onteert wort/en ghy swijget of lacht
mede met die achterclapper/en ghi segt ick soude hē
gestraft hebben hadt dat my of den mijnen aenghe-
gaen datter gesept wort ick en heb geen doen met dē
genen die daer beclapt worden. Daerō is v deel niet
met dat lichaem ist sake dat ghy niet en zyt niet dat
lidt/noch oock metten hoofde ist dat ghy niet en zyt
van dat lichaem Christi. En sy seggen oec wy moe-
ten wel gewelt met gewelt wederstaen Ic en strasse
niet noch en segge niet tegē tgene dat die keiserliche
rechten toelaten/maer dat verwondert my dat dese
woorden gecomen zyn in die werelt en gewoonten
der Christen menschen ick hebbe penant schade ge-
daen maer ick worde daer toegebrocht ic heb lieuer
een

en ander schade te doen dan ick self soude lijden. Al
ist dat die menschelijke rechten dese en deser gelijck
niet en pijnigen/wat sal onse Keyser Christus doen
ist dat ghy zyn wet niet en hout die hy heeft ingeset
en beschreuen zyn door sinte Matheus. Ic en segge
niet alleen weder te staen dat quaet / maer isser
niemant die v slaet aen die rechter wange/biet oock
die ander en die met v wil lijuen int recht:en uwen
oock wech wil nemen/so laet hem ooc uwen mantel.
En ist dat v niemant dwinget te gaen dupsent treden
o gaet met hem noch twee dupsent. Hebt lief uwe
vanden/en doet wel die v haeten/en bidt voor den
genen die v veruolghen en onrecht doen op dat ghy
noecht wesen kinderen ws vaders die daer is inde
hemel/die zyn sonne laet schijnen op den goeden en
quaden/en hy laet regenen op die rechtveerdighe en
onrechtveerdighe. En ghy antwoort weder/Christus
heeft dat tot my niet gesept/hy heeft dat gesept totte
apostolen die perfect en volmaect zyn En hebt ghy
niet gehoozt/en verstaen dat hy septe op dat ghy sult
nogen wesen kinderen ws vaders/Ist dat ghy niet
en wilt wesen een kind Gods/so en hoozt dese wet
niet tot v/want hy en is niet goet die niet en wil we
en perfect en volmaect. En wilt oock verstaen/ist
dat ghy geen loon begeert/so en is dat ghebot voor
niet/want daer volget na/ist dat ghy lief hebt den
ren die v lief hebben/wat loon sult ghy hebben ge
lijck oft hy seggen woude/geen loon/want den gene
wel te doen die v wel gedaen heeft en is geen duecht
naer niet te doen is groote misdaet/want niemant
en is die ander wat schuldich daer die een doet ghe
lijck die ander. Hoozt wat die groote Doctoer der

I ij.

Chri

Sommighe opinien
Christelijcker rechten Paulus seyt/sprekhet wel van
den genen die v veruolgē spreect wel en en wilt niet
qualijck spreken en en wilt niemant weder ghenen
quaet voor quaet/en ist sake dattet wesen mach soo
veel als in v is/soo hebt met alle menschen vrede v
schuē niet beschermende mijn alderlieffte maer geeft
den toorn een stede/want daer is geschreuen Geest
my die wrake en ick salt weder geuen seyt die Heere
maer ist sake dat v vyant hongert/spijst hē/ ist dat
hy dorst/geeft hē dranc/want dat doende so sult ghy
vergaderē die rolen des viers op zijn hooft En wilt
niet verwonnen werden van dat quaet/maer ver-
wint dat quaet int goet. Hier op segt ghy dan/wat
soude/daer na anders comen dan dat ick met mijn
sachtmoedicheyt soude voede en vermeren zijn spij-
ticheyt en als ick heb verdraghen dat oude onrecht
dat ick hē soude verweken en nodigen tot nieu on-
recht te doe. Ist sake dat ghy moecht blien oft schu-
wen dat quaet sonder uwe schaede dat en verbiet v
niemant/maer ist dat ghy niet blien of schouwen en
moecht wacht v te segghen datter beter is quaet te
doen dan te lijden En ist dat ghy moecht soo verbe-
tert hē/of met veel weldaden doende of met saecht-
moedicheyt verwinende/en en helpt dat niet/so is
set beter dat hy niet meer en misdoo/ende verloozen
blijft/dan ghy beyde te samē/en het is beter dat ghy
rijck wordet met dat loon des verduldicheyts/ dat
wederom met quaet te lonen beyde quaet te word
Daerō laet v dat wesen een wet en een Christelijck
insettinge/met alle menschen te vechten in liefde/
sachtmoedicheyt en in weldaden/ en den minsten t
wijckē in kijuen/in haet/in achterclap/in spitlicher
ent

en in onrecht. Hier op segt ghy weder/hy en is niet
waerdich datmen hem sal goet dpen/of wat van hē
te verdragen. Op dat ghy v seluen sult mogē waer-
dich maecken soo is Christus weerdich door wiens
gratie en wille dattet geschiet/So segt ghy mede Ic
en wil niemant quetsen of quaet doe/ noch ic en wil
niet lijden dat ick gequetst worde. Nochtans als v
nisdāen is/wilt die schulde vergeuen wt gantscher
herten/v wachtende datter niet en is dat yemant v
oude moghen vergeuen ende wilt naerstich zijn int
chouwen uwer schulden als ghy gheerne vergeuet
een ander zijn schult. Ende hoe dat ghy grooter zijt
so veel te meer wilt v euen Christen mensche toege-
uen/op dat ghy alle menschen moecht dienen in die
iefde. Ist dat ghy van edelen gheslachten zijt so sul-
len die werckē die Christo waerdich zijn v niet ver-
drijsen/maer sy sullen verheffen en eerlijck ma-
ken die edeldom ws gheslachts. Ist dat ghy gheleert
zijt/so veel te bequamer sult ghy mogen verdragen
ende verbeteren die onweteneit der onghelerder.
Ende hoe dat ghy meer van Godt ontfangen hebt
hoe dat ghy v broeder meer schuldich zijt. Zijt ghy
rijck/wilt ghedencken dat ghy zijt een Schaftenaer
van uwen goeden ende gheen Heere of eygenaer/en
niet wel toe hoe dat ghy dat ghemeyn goet handelt.
Ghy vermoet en meynt dattet besitten ende eygen-
dom der tijtlijcker ghoeden alleen verboden is den
Monincken ende den Religiosen/ende dat die willi-
ghe armoede/haer alleen ingheset is/ ghy dwaelt/
want alle byde behooren sy tot alle Christen men-
schen. Die Wedt der menschen pijnicht datter pe-
mandt steelt ende wech draecht dat hem niet en is/
I iij. ende

Sommighe opinien
ende sy en pijnicht niet dat ghy onthoudet die noot-
drusticheyt en gebreken ws broeders zyt des seker/
bede salt Christus pijnigen Ist saecke dat ghy e en
raetsman zyt/laet v die eere niet wreeder en wreem
der maken/maer die last forchoudiger Ende ghy
segt ooc/ic en heb geen geestelijckē last/ic en bē geen
pastoor/deecken/of bisschop/ dat is v toe te gheuen/
maer en zyt ghy niet een Christen mensche/ siet wel
hoor wien dat ghy toebehoort al en hebt ghy gheen
geestelijken last/Ende Christus is gecomen in die
werelt in alsulcke groote versmaetheyt/dat de men-
schen meynen en vermoeden dattet seer eerlijckē en
conincklijcken is met Christo geen doen of gemeyn-
schap te hebben/en wie dat hem naerder en meerder
lief heeft/hoe dat hy meer te versmadē is. En hoort
ghy niet alle dage dat gemeyn volck en leken als sy
toornich zyn/dat sy niet groote spijt verwijten die
namen van een Clerck/Priester/ ende moninck als-
sulcken moet en manieren of sy seggen en verwijten
soudē/ghy zyt een ouerspeelder/dobbelaer/een kerc
dief/ my verwondert waerom dat sy niet mede en
verwijten dat sy dat doopsel ontfangen hebbē/ ende
als die Turcken en Saracenen verwijten ons den
bynāe Christi. Maer waert dat sy seydē een quaet
clerck/een onwaerdich priester/ en een weerlijc mo-
ninck/so waren sy te liden aenmerckende die quade
seden en wercken der mensche/ en niet versmadende
die professie of belijden der duecht en der geestelijc-
heyt. Also zijnder oock veel die haer beroemen ende
hoor eer houden hoe veel maechden dat sy onteert
en gheschoffeert hebben/hoe veel goets dat sy in die
porloge genomen en gerooft hebbē en hoe veel gelts
dat

dat sy niet dobbelen gewonnen/ en verlozen hebben
en veel alfulcke ghelijcke boosheden nochtans also
wesende en weten sy niet spijtelijcker en versmader-
lijcker/ yemant te verwijte/ dan dat hy een moninc
of pape is. Maer dese en hebben niet Christo gheen
doen/ dan dat sy Christen heten alleen/ metten naem
tot haer verdoemenis Ende daer en is geen ander
Godt en Heere der Bisschoppē en Prelaten of van
Burgemeesteren en Raetsheeren/ beyde zijn sy stadt
houders Gods/ en beyde sullen sy hem daer af redē
geuen. En ist dat ghy een raetsheer zijt en elwaerts
toesicht hebt dan tot Christo/ al en heet dat gemeyn
volck v een Simon magnus/ of vercoper der geeste-
lijcheit/ nochtans sal v Christus voor alfulcke pijn-
gen. En ist dat ghy eenige heerschappie of digniteyt
begeert niet om profijt des ghemeynen goets/ maer
om v eygen baet oft om wrake te doen/ soo is uwe
heerschappie een moorderie voor God/ En als ghy
berooft zyt/ so vervolget ghy die rouers/ niet alleen
op dat ghy v goet moecht weder crjgen/ maer oock
om dat hy by hem heeft dat v niet toe behoort/ Ja
vraege wat onderscheit is tusschen v en die rouers
is/ dan sy zijn rouers der roopluden ende ghy een
rouer der roueren. In als ten waer dat ghy niet al-
fulcke meningen zijt raetsman of burgemeester dat
ghy niet om verlies van v goet/ noch oock om dat
verlies van uwe lijue/ maer alleen wilt beschermen
en voorstaen die rechtuaerdicheit so en sal Christus
niet toestaen uwe administratie ongepijnt. Ende
na die sententie van Plato so en isser niemant waer
dich om inden raet te sitten/ die gheerne inden raedt
is. Ist dat ghy een prince zijt/ wacht v dat die quade
A v. ende

Sonnige opinien

ende fennige tongen der pluymstrijckers v niet en
bedriegen/ seggende ghy zyt een Heer/ ghy zyt boue
de wet/ ghy zyt vry/ alle dinck is v rechtuerdich/
ghy moghet doen dat v lustet/ en het en roert v niet
dat gemeynlyck die Priesters predicken Maer wilt
neerstelijcken ouerlegghen en aenmercken dat wa-
rachlich is een Heer van alle dinck Iesum Christu
welck ghy aldermeest moet gelijk wesen want ghy
zyn stadthouder zyt/ ende ghy moet aldermeest zyn
leeringhe volghen: want hy strengelijcker van v re-
den sal eyschen dan van een ander/ en wilt niet ver-
moeden dattet al recht is dat ghy wilt/ maer dat
ghy dat alleen wilt dat recht is In als daer en is
geen dinck eerlijcker en glozioser den Coningen en
Princen/ dan na te volgen aldernaeste dat leuen/ en
die wercken des alder ouerste Coninc Iesu Christi
de daer heeft geweest en is die aldermeeste en beste
hy heeft versaeft zyn rijck te wesen van dese werelt/
nochtans was hy Heere des Hemels en der aerden
Maer die princen der Heydenen die hebbē heerschap-
pe ouer haer ondersaten/ Maer een Christen prince
en gebuyet geē macht in zyn ondersatē maer liefde
en die alder meest is die denct hem te wesen dalder
minste/ en haer alder dienaer en geen Heere. Waerō
ick my seer verwonder van die eergierige namē der
macht en heerlijcheyts also dat se gecomē zyn tot de
Pausen en Bisschoppen/ en ooc dat die Doctoren die
men heet inder godheyt hē niet en schamen so onwe-
telijcken en eergierichlijcken begerende van: dat ge-
meyn volc te worden ghenaemt onse meester/ want
Christus beyde verboden heeft zyn Apostelen/ dat sy
niet en sonden toelaten dat men se Heere oft meester
soude

houde heeten want daer niet meer is dan een Heer/
en een meester die dat hooft is van ons allen Iesus
Christus Apostel/Bisschop/Pastoor/dit zijn alreesa-
men namen van diensten en niet van heerschappien
Paus en Abt zijn by namen der liefden en niet der
macht. Waerom wil ic aldus diepe voortgaen in de
grootte Zee der dwalinge der mensche. In wat sta-
ten der menschen een warachtich geestelick mensche
in siet so vint hy veel dat hy mach bespotten/en veel
meer dat hy mach bewenen oock sal hy vinden die
alder verkeerste archste opinien die al heel ongelijc
en tegen die leeringe Christi zijn en dat meeste deel
deser quader opinien comē daer wt/wat inde Chri-
stenheyt gebrocht en toegelatē is een nieuwe werelt
ende datmen leest die oude Leeraers ende Doctoren
van die werelt/dat sy seggē en hecē v de daer we-
nich geleert zijn die leken/en schrijuen alleen tot den
genen die noch monicken noch religiosen en zijn die
werelt wort genoemt int Euangelie/by die Aposte-
len/by S. Augustijn/ by S. Hieronimus/ die daer
breemt zijn van tgelooft Christi/vpanden des cruys
Christi/en blasphemēders in Godt. En aldus da-
rich zijn sy die daer zijn tegen morgen sochuwondich
want sy hem niet en betrouwen in Christo/ sy ar-
hepden en bechten om Rijckdommen/ om eere/ om
wellust/ende door verblintheit ende verdwysterin-
ghe der sienlijcker ende gheuoelijcker dinghen an-
nemen sy die valsche ghoeden voor de warachtighe
goeden /want die werelt en bekendt Christum niet
de daer is dat eenige ende warachtighe licht Dit is
die werelt/de al gheheel ghestelt wesende int quaet
hem seluen lief heeft/ hem seluen leeft en die hem sel-
uen

Sommige opinien

uen soert want hy Christum niet aenneemt die daer
is die warachtige liefde. Vā deser werelt heeft Chri-
stus geraden en afgekeert/niet alleen zijn Apostelen
maer soek allen den genen die hy wil brenghen tot-
ter salicheyt en oordeelt hem waerdich te wesen dat
eewich leuen die de werelt ende al datter in is ver-
smaet. Met wat manieren mengen wy dese werelt
met die Christenheyt daer in alle schriftueren Gods
so verdoemt wort metter Christenheyt/en waerom
willen wy met ons ende onse sonden smeucken door
den ydelen naem/die werelt Dese dwalinge verme-
ren sommige leeraers ende doctoren die dat woort
gods veranderen (als Paulus seyt) en die daer trec-
ken die godtlijcke schriftuere na die loop der werelt
en manieren der tijden als veel bequamer en meer
van node is/en behoort te wesen/dat die seden ende
wercken des werelts verbeterd en gestelt soude wor-
den na die regulen der heyliger schriftueren/ Daer
en is geen schadelijcker maniere van pluymstrijcke
en om ons seluen te bedriegen/ dan als wy door die
woorden des Euangelij en der propheten met on-
se sonden smeucken/ als een Prince hoort lesen. Alle
macht is van Godt so verhoueerdicht hy hem ter-
stont daer in. Waerom maect v die heylighe schrift
niet sochtuoudiger dan houaerdiger/ghy weet ende
denct wel dat Godt v dat rijck te regeeren heeft ge-
geuen/maer ghy en pepst en ouerlegt niet wat redē
hy van v eysschen sal hoe ghi geregeert hebt. En ghy
rijcke menschen ghy hoort dattet verboden is alle
Christen menschen/dat si niet en sullen hebben twee
rocken maer die Prediker of doctoer inder godheyt
beduyt v de ander rock te wese watter meer is dan
die

die natuere behoeft en van noode is/en alle dat ghy
tot v begeerlijcheit ende sinnelijcheit hout. Hier op
antwoort dā die vzeke en gierige. Het is waer maer
my gebreect noch vele/dit hout die vleeschelijcke en
beestelicke mensche voor recht en van die liefde cout
wesende so seyt hy dat dit die ordinatie en gewoonte
vanden lande is en en denkt niet dat die liefde is dat
ghy sult setten v gelt voor een ander/ v leue voor een
ander/ v fame voor een ander. Hier op so seyt hy we
der ic en sal niet geuen op dat ick selue geen gebreck
en lijde/ ick en sal zyn fame niet beschermen/ op dat
daer geen vleckē en come in mijn fame/ Ic sal mijn
broeder in last en perijckel laten bliuen op dat ick
daer selue niet en come cortelick/ ick sal alheel so my
seluen leuen op dat ick geen schade en sal mogen lij
den om eens anders profijt/ eer oft saem. Wy leeren
oock van sommige heplighe mannen in dien dat sy
wat gedaen hebben/ dat ons niet en is na te volgen
dat wy dat alleen sullen nemē in exempel en spiegel
ons leuens die ouerspeelders en dootslayers de ont
schulbigen hem niet dat exempel Dauids Die gie
rige excuseren hem metten rijcken Abraham. Prin
ren die gewoonlijcken zyn ionckvrouwen en maech
den tot schande te brengen die settē voor haer Salo
mons coninginnen en boelen. Die daer haer buyck
God is/ hebben Noe voor oogen. Die daer in onsu
uerheyt leuen niet haer magen ende nichten die be
smecken haer seluen met Loth. Waerom keeren wy
ons oogen van Christo tot die sonden der hepligher
mannen/ ic darf seggen dat een Christē mensche niet
en sal nauolgen alwaert oock geschreuen inde boec
ken der Propheeten en der Apostelen dat niet ouer
een

Sonnige opinien

een en comt met die leeringhe Christi Belieft v na te volgen die heylige sondaers/ic en segge daer niet tegens/indie dat ghy al heel haer nauolcht. Wilt ghy Dauid nauolgen in ouerspel/so wilt hē mede nauolgen in zijn penitentie En hebt ghy Magdalenam die sonderse nageuolghet wilt oock als sy/ veel lief hebben/veel meenen/ende v neder worpen voor die voeten Christi. Hebt ghy die heylige kerc veruolget met S. Pauwels leeft also dat ghy bereypt zijt uwen hals te strecken voor die rechtueerdicheit. Hebt ghy valschlyc geswozen met S. Peeter so wilt oock dat crupce met hem niet vzesen. Ende Godt laet groote mannen in sonden vallen/ op dat wy niet en sullen wanhopen als wy in sonden gevallen hebben. Ende als wy mede met haer gesondicht hebben soo sullen wy ons ooc bekeeren en beterē met haer/ alle dwaelingen schouwende. Int corte gesept. Al dat niet nae te volgen en is/dat vergaeren wy voor ons/ ende al dat goet dat sy gedaen hebben/dat vergeten en vernielen wy gelijk die spinnen die dat senijn allen wespugen/en dat ons salich sonde moen zijn verkeerē wy int quaet Wat hebt ghy te doen met den rycken Abrahā bysonder ghy wiens gelt v God is. Dat hy boot vruchtbaerlicheyt der aerden en beesten ryck is geweest dat God hem voorspoet heeft verleent in tijtliche goeden/dat was noch in die oude vleeschelijcke wet:ende meyndt ghy o Christen mensche dat daerom v geoorloft is ryckdommen te vergaderen door recht ende onrecht/of op dat ghyse in v sinlicheyt qualijcken verteren moecht/ of dat quader is op dat ghyse in uwen hupse bewaren moecht Abrahā besittende veel ghoets en heeft daer zijn herte en

En begeerte niet op geset/dat is wel te verstaen daer
wt/want terstont doe hē God had geboden dat hy
nijnen eenigen soon doden en offeren soude/heeft hy
bereypt geweest Hoe veel te meer heeft hy versmaet
sijn beesten/die door Gods gebot zijnen eenigē soon
also versmade: Maer ghy die anders niet en dencht
en dromet/dan om tijtlyc goet en om een cleyn win-
ninge v broeder bedrieget/ende Christum vergheet/
meynt ghy dat ghy Abraham gelijk zijt. Die onnos-
sel maechdekens: Loths dochteren/als sy sagē dat
het lant al om verbrant en vnielt was meynende al
die werelt te wesen vergaen gelijc als si voor oogen
sagen/so meynden sy oock dat geen mensche en leef-
den dan si niet met een onreyn/en leelijcken opset en
traet/maer met een barmhertighen moet hebben sy
heymelijcken ontstolen dat bewijsen haers vaders/
op dat menschelijcke geslachte daer by behoudē son-
de mogen bliuen. Bysonder in die tijt doe dat ghe-
bot noch macht hadde en van waerden was/wasset
en vermenichuoudiget/en ghy zijt also stont te ghe-
lijcken uwe wonderlijcke en onwtsprekelijcke lelic-
heyt by haerder daet Immer ist dat ghy leeft in u-
wen huwelijcken staet meer na uwen welluste dan
om kinderen daer van te krijgen so en twijfel ic niet
haer by wesen haers vaders voor te setten/ende be-
ter te houden/dan uwe echtschap. Dauid na dat hy
so veel heerlijcke exempelē der goedertierenheyt vol-
bracht hadde is hy eens in ouerspel gevallen/en dat
by geual. Meynt ghy dattet v daerom geoorloft is
alle v leuen in eens anderen en in vzeinde slaep-
meren te leggen: Sinte Peeter heeft eens Christum
versaecht om de vzeese des doots/om wiens wille
hy

Sommige opinien

hy noch soude die martelie lyden en steruen/ salt hi
 daerom geoorloft wesen in alle saken te sweeren sin-
 te Pauwels heeft onwetende ghesondicht/ niet wt
 quade begeerten/maer wt dwalinge/en also vzeech
 als hy vermaent worde heeft hy opgehouden/ende
 ghy wijs wesende wetende/ende siende/wort out in
 quade wercken Sinte Matheus door een woort ge-
 boden wesende/heeft niet ghetoest al heel die tollē
 achter te laten/en ghy die dat gelt lief hebt en mogē
 hi daer niet af en reken so veel exempelen der hepli-
 gen noch die Euangelien die ghy so dicwyl gehoort
 hebt Dese bisschoppen seggen/sinte Augustijn heeft
 twee boelen gehad/het is waer/maer hy noch we-
 sende een heiden/wp opgeuoet in die Christenheyt/
 hy noch een iongelinck wesende/en wp oude en grijs-
 se Ist niet een schoone ghelijckenisse/ want hy noch
 ionck en heiden wesende/op dat hy niet belast ende
 gebonden soude wesen met der swaerheyt der echt-
 schap/heeft een boelschap gehoudē in die stede eens
 hupsvrouwe/welcke hy oock geloof hielt al haddet
 zijn hupsvrouwe gheweest/sullen wp Christen oude
 priesters/en bisschoppen ons laten drincken dat wp
 daer mede ontschuldicht zijn vā alle onse onreptic-
 heyt en vā alle manieren der onsupperheyt/Het is
 al verloren in die Christenheyt na dien dat die ge-
 woonte gecomen is/dat wp onse sondē bedecken en
 toegenen met namen der duechden/ende nadien dat
 wp meer wijs en cloeck geworden zijn om onse son-
 den te beschermen ende te excuseren dan naerstich
 om onse sonden te beteren. En alder meest/ in dien
 dat wp leeren onse quade opinien te bestigen ende te
 stercken met die heplige schrift/waerom mijn alder
 liefste

lieſſte broeder wilt in als verſmaden dat ghemeyn
volck met haer quade opinien en wercken/ en wilt
alheel en met een repn hert aennemē die rechte Chri
ſten wet/ en wat v boozcoemt wilt al verſmadē om
die liefde der goeder tierenhept. Ende Chriſtus is v
leerraer genoeg om wel en recht te gheuoelen en ſa
lich te leuē. En al vermoet/ en acht die werelt aldus
danigen leuē te weſen een openbaer ſoetichept/ noch
tans dooz dit leuen heeft God belieft alle menſche
ſalich te maken/ en te behouden die in hem gelouen.
En ſalich is die dwafe die daer wijs is in Chriſto/
en onſalich is die wijs die Chriſtū niet en kent/ En
also als ic wil dat ghy al heel anders ſult gheuoelen
dan dat ghemeyn volck/ also en wil ick niet dat ghy
alle anders werckē en gevoelē ſult ſtraffē/ alle men
ſchen hatelijckē tegenweſende/ en haer leuen beroe
pende want daer wt soude v mogen comē twee qua
de te ſamen/ dat een is dat ghy comen ſout in alder
menſche haet. Dat ander/ na dat ghy gehaet waert
van alle menſchen dat ghy dan niemant profyte of
nate ſout mogen doen. Wilt v alheel toeuegghen tot
alle menſchen/ op dat ghyſe al in Chriſto ſoudet mo
gen winnen. En wilt gemeenlyck alle dinck weſen
alle menſchen/ op dat ghyſe moget winnen en crygē
tot Chriſtū. En ſo verre alſt mogelijc is alſt niet te
genſtaet de goedertierenhept/ ſoo leent v ſeluen van
nuptē alle menſche/ nochtans dat alrijt yaſt blijuet
itten binnen in v hert dat onbewegelijc booznemen
en van bupen ſuldy nodigē uwen broeder met ſine
linge met lieflichept en met vriendelijchept ende en
ult niemant veruaren met hardichept te comen tot
Chriſtum. En weet ghy wat van een geestelijc leuē
Ik. oft

De seuende reghel.

oft van die sonden te schouwen/ dat en sult ghy niet
niet woerden woorden wtroepen/ maer niet v goe-
de wercken bewijzen/ en wederom en salmen de crac-
heyt des gemeyn volcx niet toegeuen alsoo dat ghy
de waerheyt niet stoutelijcken soudet deruen bescer-
men. Het saechtmoedicheyt zyn die menschen te
verbeteren ende niet te bedrieghen.

Die seuende reghel.

Al ist sake dat wy door crancheit en ioncheit
onser herten en verstant niet mogē comen tot
aldusdanigen geestelijcken leuen. Nochtans en sullē
wy niet traechlijcker arbeiden/ op dat wy ten min-
sten mogen bliuen staen in die wercken die dat gee-
stelijcke leuen aldernaest zyn. Het is den warachtig-
en en naesten wech om te comen totter salicheit/
dat wy ons niet ganser herten stellen tot dat lof en
begeerten der hemelscher dingen en als een lichaem
mede brengt zyn schape of schaduwē/ also sal de lief-
te Christi en die liefde der ewiger en eerlijcker din-
gen van natuers wegen mede brengen verdziet der
verganckelijcker dingen en der sonden/ want dat eē
volcht altyt den anderen/ en dat een wast of vergaet
met den ander/ hoe dat ghy meer voortganc hebt in
de liefde Christi/ hoe dat ghy die werelt meer sult ha-
ten/ en hoe dat ghy meer begeert de onsenlijcke din-
gen hoe dat v snoder sullen worden dese sienlijcke en
verganckelijcke dinghen / waerom dattet ons van
node is dat wy sullen arbeiden om te comen tot dat
goet datter alderbest is. En ist dat wy onse best doe
ende nochtans daer niet toe en moghen comen/ soo
sullen wy nochtans ons alderbest doen / ende ons
wachten

wachten van groote sonden met eenige menschelic-
ke wijsheyt/ende houdē ons alheel (so verre als ons
moghelijcken is) tot die godtlijcke barmherticheyt.
Want als een lichaē die gesontheyt naerder is dat
door cranchept verteert en ledich is van alle quade
humoren en siecten also is dat herte der mensche be-
quamer om te ontfangen die godlijcke ghenade alst
niet besmet en is niet swaere sonden al ist noch ydel
van die warachtige duecht. Ist sake dat wy noch so
crant zijn dat wy niet en mogen nauolgen die Apo-
stelen/martelaren/ofst die maechden/ nochtans laet
ons niet also leuen dat de onghelooouige ende heyde-
nen ons te bouen ghaen in deuchden/ als daer veel
onder haer ghewe est hebben. Al en kenden sy Godt
niet daer sy haer voor schamen mochten/ende en ge-
loofden oec niet een helle te wesen daer sy voor vze-
sen mochten/nochtans hebben sy geschouwet ende
oec een ander mede geraeden die sonden te blien om
haer lelijckheyt ende mismaecthepts wille/also dat
ter veel van hem lieuer hebben willen verliesen haer
faem / goet ende leuen dan te laeten die duecht ende
dat eerlijck is/ want sy achten die sonde by haer sel-
uen also groot quaet datmense niet doe en sal/noch
om baet noch om schade. Doorwaer so mach hē een
Christen mensche wel schamen/want al ist dat hem
niet en veruaert die rechtuaerdicheydt Godts ende
oock niet beweecht en wordt door die weldaeden
Godts noch door de hoope des onsterflijckhepds/
noch door vrees der ewigher pinen/ noch door die
ingeboren leelijckheyt der sonden welcke alleen die
heydenen van sonden gehouden heeft so laet v bewe-
gen en veruaren dupsent schaeden en periculen die

Ii ij.

eenen

Die seutende regghel

eenen sondigen mensche aenhangen en nauolge hier
in dit leuen/als quade saem/verlies des goets/ar-
moede/versmaetheyt der goeder menschen/benaut-
heyt des herten/onrusticheyt en dat alder onsalich-
ste als pijn en quellinge der conscientien/de welcke
al zijn daer veel diese nu niet en gevoele/oft verblint
wesende doch plompicheyt doch dommicheyt der out-
heyt verbaest wesende in die wellust der sonden noch
tans sullen zijt hier namaels verneme/en hoe later
so meer onsaliger sullen sy dat gevoelen/waerom dat-
tet seer van noode is datmen die iongen scharpelyc
sal vermanen en leeren aldusdanich te wesen die na-
tuere der sonden/en dat sy lieuer sullen ghelouen so
veel leeraers en heylige manne dan dat onsalichlyc
te ondersoecken oec is haer te raden dat sy haer leue
niet en besmetten met sonden eer dat sy wel weten
wat dit leuen is. Is Christus v so snode en veracht
die v so swaerlijcken en dierbaerlycke verlost heeft/
so wilt te minsten v afhouden en tempteren van die
lelycheyt der sonden om v eygen nut en profijt. En
hoewel dat seer periculoois is te roeven en te bliue
staen in aldusdanigen leuen/nochtans die gheen die
niet en mach comen tot die volmaecte duechde dien
ist noch beter te bliue staen in de natuerlycke duech-
den dan te vallen in alderhande selicheyt der sonden
Niet dat daer in is die rechte wech der salichz maer
van desen leuen is die naeste ganck of trappe om te
comen totter salicheyt. Hieren tusschen salme noch-
tans God hertelijcken bidden dat hy hem wil ghe-
waerdighen ende ons ontfermen aen te nemē en te
brenghen tot dat geen dat ons saliger en beter is.

Die

Die achste reghel.

Ist sake dat v die temptatie en berovinghe swaer
lijcken beroert en aencomt/so en wilt daerom ter
stont v seluen niet misshagen en verstaen/alleens
oft God na v niet en vracnde nochen achte/om dat
ghy wepnich goedertieren en niet volmaect en zijt.
Laet v dat niet lastich wesen en veruarē/maer wilt
God daer af grotelijcken dancken dat hy v acht en
leert als een toecomende erfgenaem/en castijt v als
sijn lieffte soon en hy v ondersoecht als een vrient.
Daer en is geen meerder tekē dat een mensche ver-
worpen is van die barmherticheyt Godts dan als
hy niet belast en aengeuochten en wort met temp-
tatie. Laet v ter herten gaen dat S. Pouwels die
daer waerdich was te comen inden derden Hemel/
nochtans getempteert is vanden Enghel Sathan.
Laet v voor comen den heplighen Propheet Job.
Sinte Hieronimus/S. Benedictus/S. Franciscus
en behalue dese noch ontalliche veel van onse Voor-
vaders en heplige mannen/die daer al getempteert
hebben geweest met grote sonden. Ist sake dat v lij-
den met veel mensche en met alfulche hepligemannē
gemeyn is/waerom wilt ghy den moet ouergeuen/
wilt veel lieuer arbeide op dat ghi met haer moechte
erwinne/en God die en sal v niet verlatē/maer hy
sal v geue door die temtatie alfulche moet en voor-
poet dat ghyse lichtelijckē sult lyde en verwinnen.

Die negende reghel.

Gelijck die ondersochte Capiteynen in die oor-
loge seherpe wake houden als alle dinc in vrede
ist bystant is/also moet ghy v hert altyt bereypt heb-
ben

It ij.

ben

Die thiende reghel.

ben/wakende en voorzichtig wesen tege alle afuechtunge des viants/want hy en rust nē mermeer oft hy en gaet om soeckende die hy verslinden mach En met geē dinc en is hy lichtelicker en volmaecter te verwinne dā dat ghy altijt berept zijt also broech als hy v aemecht en dat ghy hē dan sterckelijc wederstaet/en zijn feijnich hooft vernielt/en in stuckē wijst. Ende die alderbeste raet is den ionghen kinderen van Babilonien / dat also broech als sy geboden zijn dat zijn die sondē dootslaen tegen den steen die daer Christus is / eer dat sy grooter ende ouder worden.

Die thiende reghel.

De becozinghe des Dupuels wort aldermeest verdueren met dese maniere. Als dat ghy met ganser herten wilt van hem v seluen afkeeren ende hem verspouwen/of dat ghy hertelicken Godt om gracie bidt/of dat ghy v seluen geeft tot eenige heylighe occupatie oft becommeninghe oft dat ghy den bedriegher antwoort met woorden wt de heylighe schrift/als hier bouen vermaent is. En het sal wter maeten seer wel helpen teghen alle maenieren der temptacien dat ghy berept hebt sommighe autoriteiten oft goede punctkens wt der heyliger schrift/by sonder alsulcke met welcke dat ghy gheuelt dat v herte aldermeest mede becommert wort.

Die elfste reghel.

De goede menschen zijn belast / sonderlinghe met twee periculen. Dat eerste is dat sy naerstich toe moeten sien dat sy in die temptacien niet verwont

verwonnen en worden. Dat ander is/ als sy ver-
wonnen hebben dat sy dan haer niet en verheffen in
die gheestelijcke blijfchap ende vertroostinge: Ende
op dat ghy altijt vry sult moghen wesen/ niet alleen
van die sorghe des nachts/maer oock van die mid-
dachs Dupuel/so wilt aldus doen/als v die viandt
verweckt ende berdoert tot sonden/ soo en suldy niet
mensien v crancheit maer ghy sult dencken dat ghy
alle dinc vermoecht/ende machtich zijt door dat by
staen Christi/die niet alleen zijn Apostelē/maer ooc
ende alle zijn leden/iae oock alder sondichste men-
sche heeft toe gesept. Vertrout/ want ick heb die we-
relt verwonne. Daer na/ als ghy die viant verwon-
nen hebt/of als ghy gheuelt dat v hert verbzeucht
is met heymelijcke vertroostinge so moet ghy v seer
naerstelijc wachten dat ghy dat uwen ver diensten
niet toe en schrijft / maer wilt daer af hartelijcken
dancken alleen die goedertierenheyt Gods. Ghy
sult v oock bedwingen met Sint Paulus die daer
sept/wat hebt ghy dat ghy niet ontfangen en hebt/
ende hebt ghy dat ontfangen/wat glozeert ghy als
of ghy dat niet ontfangen en hadt: Aldus tegen de-
se twee quade periculen sullen dese remedien wesen.
Anden eersten dat ghy inden strijt geen betrouwen
settet in v eygen deuchden/ maer dat ghy bliet tot v
hooft Christum. Ende dat ghy alleen in zijn goeder
tierenheyt settet alle uwen hoope om v viandt te
verwinnen. Ten anderen/ dat ghy wilt terstondt
Godt dancken in alle gheestelijcke vertroostinghe
van zijne weldaeden/ bekennde ootmoedelijc-
ken dat hy v daer toe onwaerdich ghecozen heeft.

It iij.

Die

Die twaessste en derthiende reghel

Die xij. reghel.

Als ghy strijt met den vanden laet v niet ge-
noech wesen dat ghy zijn slagen schouwvet oft
dat ghy hē verdoijft maer ghy sult nemen zijn
eygen pylen en schieten hē daer mede/ en ghy sult hē
niet zijn eygen swaert vermoorden. En dat sal also
geschien ist dat hy v niet en brenget tot dat quaet en
sonde daer hy v mede becoort/ en ist dat ghy daer wt
neemt een oorsake om meerder deucht te doen/ende
voorsichtich sijt dat ghy door zijn becoortinghe niet ar-
ger en wort maer beter. Becoort hy v niet onstuers-
heyt so bekent v cranchheyt/ en wacht v mede van
somnige toegelaten genoechte becomert v dan wat
meer niet vierige en reyne gedachten. Wort ghy be-
coort tot die begeerlicheyt en ghiericheyt so wilt te
meer aelmoessen geue Becoort hy v niet vdelglozie
so veel te meer vernedert v seluen in alle dingen. In
dien dat ghy aldus doet/ so sal v becooringhe veran-
dert worden in een vernieuwinghe ws heylige voors-
nemens en in vermeerderinge der deucht Daer en
is genen beteren ract en manier om onse vbandt te
verwinne/ en hy sal hē schamen v weder aen te vech-
ten want also hy hem verblijt dat hy v meer quaets
doet doen/so sal hy sorgen/ dat hy v gheuen sal een
oorsake om meer goets te doen.

Die xij. reghel.

Altijt sult ghy strijden met alsulcke opset ende
hope dat dit die leste strijt sal wesen indie dat
ghy verwint/want het mach geschien dat die
godlijcke goedertierticheyt v sal te loon geuen voors-
uuen arbeijt/ dat die vbandt die eens verwonnen/ en
tonder

ender gebrocht is v nemmermeer beuechten en sal
 mant men leeft datter veel heylige personen also ge-
 niet is/als Origenes oec geloofte seggende. Als een
 christe mensche verwinnt/so wordē vermindert die
 waren der byandē/ēn als hy eens sterckelijckē ver-
 teuen is/dat hy nemmermeer toegelaten en wort
 in die mensche weder aen te verchte. Daerom wilt
 u niet vermoeden en hoopen na dien strijt een eeuwigē
 vrede. En als ghy hebt verwonnen so wilt v weder
 tredē recht of ghy terstont weder indē strijt sout-
 tē. Wat men moet na die eene becozinge altijt een
 ander verwachten/waerom dat ghy nemmermeer
 u moet asleggē v wapenē/noch buytē die slachoor-
 en staē/ēn wy moetē altijt vaste wake houden also
 ge als wy in dit lichaē moetē stryde/ēn wy moetē
 dit woort des Propheetes altijt in onse hertē dragē
 te daer seyt. Ich sal staen op mijn wake oft hoede.

Die ruij. reghel/

Met grote naersticheyt moeten wy ons wach-
 ten dat wy geen sondē en verachten recht off
 sp licht en cleyu waren/want geen byant en
 trwint geringer en meer/dan die niet gheacht en
 versmaet wort/waer in dat veel menschen bedrogē
 worden/want sy bedriegen huer seluen als sy eenige
 tēde doen of toelatē/die si na haers sels meyninge
 lyten een dagelijcke sonde te wesen/ēn eens anders
 inden en gebreken/die verspreken sy seer swaerlijc
 in Dat meeste deel der menschen/ die dat gemeyn-
 le heet goede onstraffelijcke mannen die haten en
 mishaget diefste/rouerie/dootslach/ēn ouerspel/mer
 in simpel onsupuerheyt/ēn matige ghewoonte der
 Ik v. wellust

Die seftchienste reghel.

wellust/als een lichte sonde/en schouwvê sp nergens
Die een is in alle deuchdē onstraffelickē/maer ge-
nepget tot veel drinckē en onnaticij gulsich/de an-
der en can zijn tonge niet wel bedwingē/ die ander
is ydel en vermetel. Ist sake dat wy met dese manie-
ren ons seluen besmekē / so sal ons duncken dat wy
geen sondē en hebben/also coēt dat de gene die noch
behaechlicheit hebbē in eenige sondē/dat sp geene-
hande deuchdē volcomelicken en besitten/maer het
zijn niet anders dan beeldingē der deuchden diemē
vander natuerē of van opvoeding/of van gewoon-
te/of vā onse natuerlijke verstants wegen hebben.
Die met eē Christeliche haet versmaet die sondē die
is van node of te stellen alle sondē/en wiens hert die
warachtige liefde becōmert heeft/die sal versmaden
en veruolgē alle de scharen der sonden en en sal niet
met hē seluen smeken ooc in dagelicke sondē/op dat
hy niet en valle altemet van die minste tot die mee-
ste. En als hy traech is in de cleyne sondē af te leggē
dat hy dan niet en valt in de grootste. En al ist sake
dat ghy alle die schaeren der sonden niet en moecht
verdyuen/nochtans sult ghy dat quaet verminder-
en/ende die goede wercken vermeerren.

Die vijftiende reghel.

In dien dat v die sonden veruaren oft den arbeit
die ghy moet lyden inden strijdt der temptaaci-
en/soo sal v dit een remedie zijn. En wilt de pijnlic-
heit des strijts niet mengen met wellust der sonden/
maer wilt gelijk en tsamen setten dese tegenwoor-
dige bitterheyt des strijts/met die toecomen de bit-
terheyt der sonden/die daer nauolcht den genen die
veruaren

verwonnen wort / en wilt oec gelijc eenen die tegē
 wordige soeticheyt en wellust der sonden die v aen
 ut met die toecomende soeticheyt der victorien / en
 vzeetsaemheyt der herten / welck altyt nauolcht
 v ghene die daer strengelijc gestreden hebben / ende
 v stout sult ghy sien wat bose ende quade gelijcke-
 es dat dit is. Want daer wort menich onwoorsich-
 v mensche bedrogghen die de bitterheyt des strijts
 v enget met welluste der sonden en en voorsien niet
 v dat daer na volgen sal / want die verwonnen wort
 v te volget nae veel swaerder en lāger quellinge ende
 v dan daer aenstaende was den genē die verwin-
 v den strijt. Ende also mede de verwinmer nauolcht
 v sel langer en meerder ghenoecht dan die verwon-
 v en wort als hy die sonden volbrenghet / ende diese
 v hyde ondersocht heeft die heeft dat lichtelijcken te
 v verdeelen Ten behoort een waerachtich Christen
 v mensche also onwetende niet te wesen / nae dien dat
 v dagelijcx verwonnen wort inde temptacie / ende
 v oec somtijts arbeit om te verwinnen / oft hy en on-
 v dersoect wacket is die temptatie te verwinnen. En
 v oec dat die verwinninge dicker gheschiet : hoe dat
 v victorie soeter sal wesen.

Die xvi. reghel.

Als v geschiet dat ghy een dootwōde ontfanct
 v indē strijt / so wacht v dat ghy uwē schilt niet
 v wech en werpt / noch v wapenen achter en laet ghe-
 v ende v seluen den vpant verwinnen / want ic ver-
 v moede dattet veel mensche also geschiet / wiens her-
 v en moet van natueren seer cranck en wijslijck is
 v Want als sy eens verwonnen zijn soo laten sy dat
 v strijden

Die festschiende reghel.

strijden en sy geuen hem seluen tot alle quade begeer-
lijcheyden/en sy en dencken niet dat sy die slaueyde
ooc willen verwinne. Seer periculoos is dese cley-
moedicheyt al is sy somtijt geueecht met goede sin-
nen/nochtans bringt sy een mensche tot dat alder
quaetste/dat is tot desperatie oft wanhope Tegen
dit quaet suldy v hert wapenen met desen regel Als
ghy geuallē zyt in eenige sonde/so en suldy niet mis-
moedich wesen/maer ghy sult nauolgen die vrome
me ridders/welche veel achten die schaete des schan-
delijcheyts/en die smerte der wonden en doet haer
niet wech vliē maer die ontfeket en geeft haer meer
moets om strengelijcker te strijden/ so sullen wy ooc
doen als wy ons ontgaen hebben in een doot sonde/
en sullen ons haesten om tot ons seluē weder te co-
men/en die schanden der sonden verbeteren met een
nieuwē moet der deuchde. Ghy sult lichtelijcker ge-
nesen worden van een sonde dan van veel ende oock
mede lichtelijcker van een versse wōde dan van een
oude veruulde wōde. Sterct v met dat woordē
dat Demostenes die Philosoph plach voor hem te
nemen/Een vliende man en die sal wederā vechten
Overdenct hoe die Propheet David/ die Coninck
Salomon/sint Peter die Prince der kerckē de apo-
stel S. Paulus welcke alsulcke lichten der heylig-
heyt waren in wat sonde dat sy nochtans geuallen
zijn welcke by auontuere Godt heeft daerom laten
vallen op dat als ghy geuallen zyt dat ghy dan niet
nismoedich worden en sout/ daerom wilt v weder
opzechten terstont en met een groote moet wilt we-
der comen inden strijt so veel te meer cloecker ende
beeter wesende Het geschiet wel dat den goedē men-
schen

en groote dootlycke sonden comen tot meerder
 verdiensten/ als sy hertelijcker lief hebben die daer
 lijcken ghedwaelt hebben.

De xviij. reghel.

Elijck de anuechtinge der duucle zijn meniger
 U ley/also zijn daer veel profitelycke remedie te
 m. Maer eē remedie is die alderbeste en machrich-
 tegen alle tegenspoet en tegen alle manieren der
 temptatiē dat is dat crups Christi/welcke alle dwa-
 lde en sondige menschen een exempel is/en die ar-
 bidende een vercoelinge/en die strydende een wa-
 antuych Dit is een eenighe pyl diemen wtschieten
 tegen alle becozinge des viants/hier in moet ghy
 beluen oeffenē. Niet also als dat gemeyn volc doet.
 minste lesen dagelijcx die passie Christi oft sy aen-
 wren die gedaente des crupes of sy seghenen al dat
 heel lichaem met duyfent tekenen/of sy bewaren
 haer huys een sturcken van dat heylige crups off
 wonderlinge vzen ouerdencken sy dat lyde Christi
 hebben medelijden en wenen nade menschelijcke
 geerten als tot een rechtueerdich mensche die on-
 merdige dingen geledē heeft Dit en is niet die wa-
 achtighe vrucht des crups/maer anders niet dan
 elck der sielen voor die ghene die noch ionck ende
 jonck zijn in Christo/Maer wilt ghy opstijgen op
 den Palmboom en nemen daer af die warachtige
 dacht. Dit zijn die principale/en sonderlinge vruc-
 ti/ist sake dat wy sozchoudich zijn de leden gelijc
 te make/dat hooft/dat is onse leden of ons seluē na-
 os vermogē gelijc te maken Christo met dat doot-
 e onser quader begeerte. Dit en sal ons niet bitter
 wesen

Die achtiende reghel.

wes en maer seer begeerlijcken en genoechlijcken ist
sake dat die geest Christi in ons leeft. Wie heeft hē
warachtelijcken lief dan die hem aldergelijckste is.
Maer om dat ghy niet meerder vzecht sult mogen
ouerdencken en ouerleggen die heymelijcke geeste-
lijckheyt des crups/so salt v van noode wesen te be-
repedē een nieuwe maniere en een goedertierē const
om te stryde/en daerin naerstich te wordē/en onder-
socht/en alst van noode is dat dan alle dinck berept
is. En dese maniere is aldus danich/dat ghi uwe be-
geertē te steruē/altijt wilt voegē een deel des crups
Christi. Daer en is geen becoringe noch tegenspoet/
of een pegelijc heeft zijn sonderlinge remedien in dat
crups. Ghelijckerwijs als v aensoert die eergieric-
heyt der werelt/en als v begint te verdrietē dat ghy
ouermits v goede leuen bespot en versmaet wort/so
ouerdenct dat ghy zijt dat minste lide/en hoe groot
dat v hooft Christus is/en hoe seer dat hy hem sel-
uen verwoyden/en verootmoedicht heeft om uwen
wille in dat cruce. Als v anuecht de sonde des haets
so wilt ouerdencken hoe goedertierlijcken dat hy hē
heeft gegeuen tot onse behoef/en hoe goet dat hy ge-
weest is oock den alderbooste mensche Als ghy aen-
genoechten wort met gulsicheyt/so wilt ouerdenckē
dat hy niet edic/en galle ghelaest wort Als ghy be-
roert wort met wellust/so weest gedachtich hoe dat
alle dat leuen ons hooft Christi is gheweest sonder
eenige wellust en vol verdriets en pijnlijckheyt. Als v
beroert toornicheyt/so laet v booz oogen comen hoe
dat hy als een lam dat gheschozen en geslage wert/
heeft ghesweghen/ende en heeft zijnen mont niet op-
ghedaen. Ist sake dat v verdriet die armoede ende
de

giericheyt v beweget/ so wilt ghedencken dat die
 almachtige Heer also arm voor v is geworden dat
 v niet en hadde daer hy zijn hooft op ruste mochte
 indien dat ghy aldus doet in alle v becozinghen/so
 sal v niet alleen scharp en verdrietelijck wesen
 dat ghy v sulijcheyt v begeerten ghewelt doet ende
 mer doodet maer het sal v oock seer soet en genoech
 elck wesen/want dan sult ghy verstaen en begrijpen
 dat ghy niet alfulcke maniere v sult gelijk maken
 met v hooft Christo/ en soo sult ghy hem grootelijc
 en dancke voor zijn onwespreekelijcke pijn/die hy
 in uwen wille geleden heeft.

Den viij. reghel.

Al is dese voorschreuen reghel die alderbeste
 voor den genen die iut middel voort ghegaen
 zijn in die wech des leuens/ nochtans sal dese seer
 oorsijtelijcken wesen den ghenen die noch cranche-
 lijck zijn in Christo. Als v begeerten v toeneygen tot
 oosheyt/so wilt terstont voor v ooghen des herten
 nemen hoe lelijc hoe vermaledijdt/hoe dootlijck dat
 die sonde is/en daer weder teghen/hoe groot dat is
 die waerdicheyt des mensches. In dese snode en ver-
 cranchelijcke hanteringe deser werelt zijn wy cloeck
 en in dat geen daer ons aldermeeste macht aen leyt
 daer in geue wy ons selue ouer met een hantche de
 diuuel ouermits onse consent/ en wy en achten niet
 wat wy van alfulck schepper geschapen zijn en in al-
 fulck grote staet geset zijn/en niet also groten loon
 blost zijn en tot wat groter salicheyt dat wy geroe-
 men zijn. **E**n wilt ooc ouerdencken den mensche te
 wesen dat alder edelste dier om wiens wille alleen
 Godt

Die neghenthiende reghel.

God heuet geschapen en gemaect die wonderlijcke
timmeringe der werelt/en dencken hē oock te wesen
een mede burger der engelen/een kint Gods/en een
erfgenaem des onsterflijchepts/een lidt Christi/een
lidt der heyliger kercken. En onse lichaem te wesen
een tempel des h. gheests en onse herte te wesen een
beelde en een verborgenthept des godlijchepts. En
daer tegen wilt aenmercken die sonde te wesen een
ald quactste siecte en vleckē der sielen en des lichaems
Dese beyde beginnē weder te bloepen door onnosel-
hept en beyde verdorren sy inde werelt door die lee-
lichept der sonden. Die sonde is dootlijck sijn des
alder vuylste serpents een heerlijchept des duyuels
en een eygendom die daer niet alleen is die alder le-
lijste/maer die alder onsalichste. Als ghy dese en de-
ser gelijcke by v seluen ouerlegghet so wilt v wel be-
repedē/of wel geradē is dat hi door alsulcke bedriech-
lijke corte en feninige cleyn wellust der sondē valt
vā alsulcke eerwaerdichept/in alsulcke onwaerdic-
hept/waer wt ghy by v seluē niet en moecht opstaē.

Die xix. reghel.

Daer na wilt onderschepden die twee Heerē die
in haer seluen sijn alderonghelijckste / dat is
God en die duyuel/wat als ghy sonde doet so maect
ghy v God te vyant/en ghy segt den duytel v Heer te
wesen. Door onnoselhept/en danckbaerhept worde
ghy geset int getal der vrienden Gods en wort ver-
tozen in dat recht en erffenisse der kinderen Gods
maer door die sonde wort ghy eē kint en knecht des
duyels God is die eenige fonteyn en form en gedaē-
te des alderouerste schoonhepds/ des alder ouerste
ghe-

in dechlicheit en des alder ouerste goets/die hēsel-
 in alle goede menschen gemeyn maect/Die dupuel
 een vader alder boosheyt/des aldermeeste lelijck-
 heyt/en des alder wterste onsalicheit. Daerom wilt
 uerdencken die weldadē Christi en de quade daden
 in wercken des dupuels. Eoc wilt ouerdenckē met
 dat grooter goetheit dat Godt v geschapen heeft/
 met wat barmherticheit dat hy v verlost heeft met
 dat mildicheit dz hy v heeft begaest met wat sacht-
 moedicheit dat hy v lijt die daer noch alle dage son-
 get/met wat blyschap dat hy v ontfanget als ghy
 bekeert. Tegen alle dese doet die dupuel contrarie
 want met wat groter haet heeft hy v eer lagen ghe-
 spdt om v onsalicheydt door onse eerste ouders/in
 wat benauthent heeft hy v gebzacht en hy en arbeit
 gaelict niet dā dat hy mach trecken dat geheel mē-
 schelijck e gheslacht inde ewighe verdoemenis. Als
 hy dit al wel breedt ouergelept hebt so wilt aldus
 u seluen denckē. Sal ic vergeten minnē oorsprong
 en alfulcke grote weldaden Gods/om alfulckē clep-
 pen beethen des valsche wellust/sal ic alder ondanc-
 baerste mensche af gaen van alfulcken edelē leuē/en
 wel verdiende vader sal ick my eygen maken onder
 die alder lelicste en wreetste heere. Ende ic sal God
 dat niet gheuen dat ick wel eenen mensche soude ge-
 uen/die dat aen my verdient hadde / en sal ick niet
 houwen den dupuel die wel schouwen can eē men-
 che die my begeert quaet te doen.

Die twintichste regel.

En also als die heeren ongelijck zijn/so is dat
 loon niet te min ongelijck/wat isser ongelijcker
 dan

L.

dan

Die twintichste reghel

dan die ewige doot en dat onsterflijcke leuen/ dan
te gebruycken sonder eynde dat ouerste goet/ in dat
geselschap der hemelsche burgeren/ oft datmē wort
gepijnicht sonder eynde met dat alder wterste quaet
in dat alder onsalichste geselschap der verdoemder
menschen Ende die hier aen twyfelt die en is alleen
geē Christen mensche/maer hy en is ooc geē mensce
en die hier op niet en acht of en denct die is dwaeser
en duller dā die dwaesheyt selfs. Noch behalue dese
hebbē die warachtige goedertierenheyt en die boos-
heyt in dese leuen ongelijcke vruchten/want wt die
goedertierenheyt coemt die vrije vreedsaemheyt der
conscientien/en salige blyschap des repnē hertē wie
dattet eens geproeft en gesmaect heeft/ geen dinc en
is so costel/so schoō of so wellustich vā alle genuech-
ten der werelt/dat hy daer mede soude willen ver-
wisselen en daerom geuē. Hier tegen denct hoe veel
ontallijcke en ontsprekelycke lijdens/druc/en quaet
datter is in der werelt Noch daer bouē die alder on-
salichste pijn en knaginge der quader conscientien.
Dit is die vrijheyt en hondertuoudighe vrucht des
geestelijckē blyschaps die Christus beloofst heeft int
Euangelie/als eenē Gods penning der ewiger sa-
licheyt Dit zijn die wonderlijcke gauen daer hē die
Apostel af verwondert de geē ooge gesien/noch ooc
gehoozt en heeft/noch en is ooc niet gecomē int her-
te der menschen dat God bereyt heeft den genē die
hē lief hebben/ oock in dit sterflijcke leuen/want die
knagende worm der quader menschen en sterft niet
en hier in dit leuen lyde sy eensdeels haer helle noch
daer is anders geen vlamme noch vier/ int welcke
die rijcke man daer Godt af seyt in zijn Euangelie/
noch

ander pijn der hellen/ daer die Doeten veel af
gheue hebben/ dan die ewige bangicheyt en be-
angicheyt der herte/ daer altijt by is die gewoonte
te sondigē. Al en waren daer so veelre hande lo-
des toecomende leuens niet/ nocht as so heeft die
recht aen haer seluen datse waerdich is datmense
begerē/ en die sonde is so lelijc van haer seluē dat
ons daer voor mogē verschickē en veruaren.

Die xxi. reghel.

Hier na wilt noch ouerdencken des katjuich/
ongeuallich/ en hoe royt dat dit leuē is/ en hoe
die toecomende doot ouer al laeghen leyt om te
veruallen en te verdruckē die ghene diedaer luttel
dencken. Ende want daer niemant eē ogeslach-
ts versichert is van zyn leuen / wat groter peri-
el is dan alsulcken leuen te verhouden tot morgen
de ouermorgen/ in welcke leuen/ waert dat v die
doot oueruiele/ alst dickwil gheschiet so waert ghy
welijck verlozen ende verdoemt.

De xxii. reghel

Men sal altijt vreesen die onwillicheyt der peni-
tencien/ want diet wel ouerlept so is dat het al-
er leste des quaets door welc so veel mensche wep-
lich warachtelijckē/ ende niet ganser herten schou-
men en haer af houden van sondē. Bysonder is die
onwillicheyt der penitencien seer periculoos dē ge-
nen die haer sonden verlangen ende ver trecken tot
dat eynde haers leuens. Ende ooc het is lichtelickē
in sonden te vallen / maer daer weder wt te comen
ende oprijzen dat is swaer ende grooten arbeide.

I ij.

Daerom.

Remedien

Daerom wilt v wel bedenckē eer dat ghy in die put
der sondē valt/hoe qualijcktn datter wt is te comē.

Remedien tegen sommige

sonden/ ende eerst teghen

de oncuysheyt.

Aldus lange hebbē wy geleert die ghemeyn re-
medien teghen alle manieren der sondē/maer
nu willen wy arbejdē om te setten sommighe
sonderlinge remedien/waer mede wy die sondē sul-
lē mogen wederstaen. En ten eerste tegen die sonde
der oncuysheyt/want niet geen meerder quaet aen-
uecht ons de duyuel eerst / noch dwinget ons scher-
pelicker noch is hē opentlicker/noch daer en is. geē
quaet daer hy mede so veel menschē trect tot die ver-
doemenisse. Daerō als de stinckende toenepchlijck-
heyt der oncuysheyt v hert pyckelt en aenuecht/so
sult ghy die tegenstaen en geringe te genuoet loopen
met dese wapen. Inden eersten so denct hoe onreim
hoe lelick/ hoe oneerlick dat is die welluste/die daer
ons (creaturē Gods wesende) niet alleē gelijc maect
den ghemeyn beesten/maer ooc den alder onreynste
beestelijcste dieren/ als den verckens en den gepten/
dē honden en vernedert ons / die daer geschapē zijn
tot dat geselschap der Engelen en ghemeynheyt der
godtheyt in die eygendom der onredelijcker beestē.
Wilt mede duet dencken hoe cozt en onreim dat die
wellust is alrejt in haer hebbende meer bitterhepts
dan gensechlichepts of soetichhepts. Hier tegen wilt
ooc ouerdencken hoe heerlijcken dinc dat de siel is/
en wat een heyligh dinc dat is/dat lichaem des mē-
schen/also voorszeyt is in die voorschreuen regulen.
Wat grooter dwaesheyt en onsinicheyt ist om al-
fulcke

elcke cleynne en ſtinchende geuoelen en beroerte der
 welluſt te beſmetten de ſiel en tlichae/en den tempel
 de Chriſtus met zyn bloet geconſacreert en geheyl
 ht heeft. Wilt mede ouerdencken wat een ſinckē
 quade ſierre datter is en hoe veel ſcharenden ſon
 en daſe met haer erect. In den eerſten benecmtſe v
 e en v goet dat ghy beſidt. Want daer en is gheen
 eide/wieſ rumoer en ſame meerder verbroet wort
 t vuple ſinct dan de oncrupfheyt. Sy brenge wech
 t wtpuſt die erfuiſſe ſy doot dat lichae/en vermin
 rt zyn crachten en die gedaente/ſy quetſet die ſtere
 pt/ſy voortbrenge veel onſprekelycke ſiecten/ſy on
 rt die bloem der ieuchte voor zyn tijt ſy doet haer
 lijcken comen die miſmacchte outheyt/ſy neemt
 ch dat waſſende verſtant en die ſinnē/en verduy
 rt de repnichheyt en ſubtilheyt der herte en ſaepet
 er in een beeftelijck herte en afhoudt een menſche
 l alle eerliche ſtuderinge en van wat goets te leſen
 verduyrt dat verſtant/alſo datt et niet en cā denc
 en dan dat vupellic en ontjdiech is en ſi neet wech
 v reden/die daer is dat alderbeſte en eygenſte des
 menſchen/ſy maect ooc die ioncheyt onſinnich ende
 eerlic/en een hatige/leliche en onſalighe outheyt.
 Wilt dit aldus by v ſeluoerleggē / ſegt in v ſelue.
 die welluſt is dien / en dien ſo qualicken vergaen/
 rt ſo veel ſchanden/traecheyt/ſchaemte/arbeyt en
 omcheyt en ſal ic alderſotſte menſche verſlindē dat
 en ende hengels des doots wetende/en ſal ick doen
 t my verouwen ſal. En wilt ooc exempel nemen/
 en daer mede bedwingen van ander menſchen die
 en weet dat onſalich en lelichen die welluſt vergaē
 en ſe na geuolcht hebben. Hier weder teghen hebt
 L ij. een

Gemedie.

een vaste moet en stercket v seluen tot supuerhepdt
met exempelen der hepliger iongelingen en der teer-
der maechdekens. En als ghy dese aenbeyden sijde
ouergelept ende by een geleen hebt/so wilt v seluen
straffen van uwer onbetenhepdt. Waerom en sult
ghy niet also wel in reynicheyt mogen leuen als die
en die in alsulcke condicie/ in alsulcke ioncheyt/also
edel geboze/ende also teerder opgeuoet. Hebt so veel
lief als sy/ghy sult so veel moghen als sy. Ende wilt
ouerdencken hoe eerlijcken/hoe lustelickē/hoe bloe-
penden dinc dat is die reynicheyt der sielen en lich-
aems die ons maket gemeyn den Engelē en waer-
dich te ontfangē den hepligē geest Want van gheen
sonde en wort die heplighe gheest die een lief hebbet
is der reynicheyt also geringe verdreue/als van die
onsupuerheyt. Noch nergens en is hy oft en rust hy
lieuer dan i n supuere herten. En wilt voor oogē heb-
ben hoe oneerlijc en hoe ontsinnich dat tet is onreyn
lief te hebben/bleet te worden/mager te wordē/we-
nen/smeken/ende lelijcken onderdanich te wesen een
stinkende wijf of heere ende snachts te singen voor
haer duere/v seluen settende onder haer wille / ende
van een toornich wijf ken geregeert te worden/ende
dan weder arbeidet om in haer gracie te comen en
ghy ouergeeft v seluen als tot ee leeuwinnē om te la-
ten verslinden en bespotten/ te slaen te quetsen en te
herouen. Waer is die mans name/wat is de baert/
waer is dat harte/datter so schoone geboze is/Wilt
oec aenmerckē wat een grootē menichthe der sonden
dat die toegelaten wellust plach met haer te brengē
Onder sonde hebbē somtijdt gemeynschap met eeni-
ge deuchden/mager die oncupsheyt niet/en sy is alty
gemenge

menēget en geueſticht niet die aldermeeſte en groot
te ſonden. Ghy laet v by auontuer duncken die on-
cuys heyt te weſen een lichte ſonde en een ſwaer ſon-
de te weſen dat ghy v ouders niet en hoorſt dat ghy
vriēdē vergeet/ dat ghy ws vaders erf onnutte lie-
uē verteert dat ghy eens anders goet rooft/ dat ghy
weert/ dat ghy droncken drinct/ dat ghy moort dat
ghy wichgelt en touerie doet/ dat ghy vecht/ dat ghy
mootſlaet dat ghy blaſphemeert. In deſe en noch gro-
ter ſondē ſal v die welluſt vzenge/indien dat ghy v
leuē vergeet en neēt hare Coō in uwē mont. Denct
ooc ouer hoe dat dit leuē ond ueriger is/ dā den rooc
en pdeire dan eens ſhaepe / hoe veel ſtricken ons die
doot lept in alle plaetſen en in alle tijde. Hier iſt ſeer
aan node dat ghy naerſtelijc ouerdenct den genē die
ghy gekent hebt en van v geſelſchap hebbē geweest/
en ws gelijc/ en die ionger hebbē geweest dan ghy
zijt/ en aldermeeſt die met v deelachtich hebben ghe-
weest in v ſtinckende welluſte / hoe dat ſe die onuer-
ſienige doot genomen heeft/ weest toch geleert door
eens anders perijckel en qualijc baren. Denckt hoe
ſoetelijcken dat sy geleest hebben en hoe bitterlicken
dat sy geſtoruen zyn en dat sy laet totter kenniſſe ge-
comē zyn/ en ooc te laet begonnen hebben te haeten
die welluſt/ Gedenct ooc die ſtrengheyt des wterſtē
ordeels en de ſententie die nemmermeer weder roe-
pen ſal wordē en vzeest daer diē blixem die daer ſal
werpen den ſondigen menſche in dat eeuwige vier/
en dat menſe corte en cleyn genoechte verghelden en
betalen moet met die eeuwighe pijn der hellen. Hier
wilt ooc naerſtelicken aenmercken wat een boſe en
quade verwādelinge dattet is voor die aldercozſte

Lij.

ende

Remedie

en stinckenste vuyttheit te verliesen de blijfchap der
hertē/ die daer int leuen seer soet en genoechlic is en
dat veel meer te verliesen die ewige blijfchappen in
dat toetornende leuen en noch daer en bouen om al-
sulcke corte wellust te copen die ewige pijn. Ist dat
tet v dunct swaer te wesen dat ghy alsulcke cleynē
wellust om Christum sout versinadē/ so wilt gedē-
ken wat grooter pijn dat hy om uwen twille gele-
den heeft / behaluen die gemeyn moeyten zyns me-
schelijcken leuens / hoe oueruloedich dat hy zyn he-
lige bloet voor v wtgestort heeft / hoe schandelichen
en bitteren doot hy voor v geledē heeft. En ghi niet
gedachtich wesende deser pijnen / cruyft ghy ander-
werf den soon Gods weder volbringende die onsin-
nige wellust / die v heer en hooft gebrocht heeft tot
alsulcke wreede pijnē / wilt nu dencken op die regel
voorschrijven / hoe veel weldadē dat hy v gedaē heeft
die ghy niet verdient en hebt voor welcke wy hem
nimmermeer en mogē te voluen danckē. Nochtā en
begeert hy anders van ons niet dan dat wy na zyn
exempel onse hertē sullē bedwingē van die dootlic-
ke wellust / en ons herē tot die liefre des alder schoo-
ste en ouerste ghoets. Wilt ouerdencken dat onder-
schept van dese twee liefstē / die eē is eerlic en heplich /
die ander stinckende en lelic. Nu set tegens een ende
merct die ongelijcke materie dat ongelijc loon ende
die ongelijcke natuerē vā hē bepdē. En in alle beco-
ringen / ende bysonder als ghy getemteert wort met
onwuerheyt / so wilt voor oogē hebbē dat ghy by v
hebt uwen hepligē engel / v bewaerder / die alle dinc
doorsziet dat ghy doet / en dat hy is een getuyghenisse
uwer werckē / En noch bouē al God / die daer inwē
dich

nich alle dinc doorsziet/voor wiens oogen alle dunck
openbaer is/die daer sittet boue alle hemelē en door
niet alle dingen totten afgronde. En ghy schaemt v
wat vuyt werc te doen voor een mensche / en ghy en
schact v niet voor uwē heylighen Engel die v alder
naest is / noch voor God en alle de hemelsche scharē
die dat siende groot misshagen daer in hebben. Ende
wilt oock dit ouerlegghen / al hadde ghy dat alder
scherpste gesichte boue alle creatueren / so en seudet
ghy also claerlijcken niet mogē sien dat een mensche
voor v oogen doet als die alder verholenste verbor
gentheyt uwer herten openbaer is voor Godt ende
voor alle zijn Engelē. Wilt ooc dit hertelijcken aen
mercken / als ghy valt in oncuysheyt dat een van
ween v daer ofcomen sal. Dat een / Als ghy genallē
sijt in die onsupuerheyt / so sal so v so bedriegen ende
verdriesteren dat ghy sult gaen van die een sonde tot
die ander also langhe tot dat ghy verblint sult wor
dē / en alle v verstandt sult verliesen en verherden in
dat quaet / alsoo seer / dat ghy die wellust niet en sult
mogen verlaten / ia oock als sy v al verlaeten heeft.
Dit sien wy alle dage van veelrehande mensche die
haer lichame wtgeteert zijn / die haer gedaente ver
wandelt is / die haer bloet cout gewordē is / die haer
leden begheuen / die haer ooghen verdriesteren / noch
zijn sy so oncuysch alsoo dat sy spreken booser en on
nutter woorden dā doe sy noch machtich warē om
oncuysheyt te doen. Waerō datter geē dinc veruaer
lijcker en grouwelijcker is / dan de quade gewoonte
der oncuysheyt / Dat ander. Ist dat ghy tot kēnisse
coemt / so is die wellust nochtans seer swaerliche te
reynigen als niet die aldermeeste droefnisse der her
te / metten

Remedie

te/metten aldermeesten arbeyt/en met veel tranen.
 Waerom dattet seer te raden is/dat ghy niet toe en
 laet staen noch en consenteert in die seijnighe wel-
 lust op dat ghy v seluen niet en bzenget en leydet in
 alsulcke blinthejdt / om dat ghy die cortste wellust
 met sulcke grote moeyten verbeteren moet. Doort
 ist oock van noode dat een pegelijc sal aensien zijnen
 staet/en gelegenthejt der persoons om daer in wat
 te vinden waer door hy he afhouden mach van die
 wellust. Als/zijt ghy een priester so gedenct dat ghy
 geheplich en geconsacreert zijt tot godlijcke dingen.
 ¶ Wat eē snode ondancbare sonde ist dat ghy mettē
 monde ontfanget dat waerdige lichaē Christi/daer
 ghy mede hebt gecust die sondighe vrouwe / en met
 die selfde handē daer ghy mede getast hebt die stinc-
 kende vuythejt/ aentast en volbzenget die onbegrij-
 pelijcke heymelijcke geestelijchejt der missen/daer v
 die Eugelen dienen. Gedenct dattet niet mogelickē
 en is een lichaē en een geest te wesen met God/en eē
 lichaē te wesen met een sondich wijs: Zijt ghy ghe-
 leert so suldy so veel te ghelijcker God zyn en v ver-
 onwaerdighe/of te onthouden van dese sonde. Zijt
 ghy een edelman ende een prince/ hoe dat die sonde
 openbaerliche is/hoe dat sy v swaerder is. Zijt ghy
 ghehouwelict so denct wat een eerlijcken wesen dat
 een onbeulecte bedde is/en wese naerstich(also ver-
 re alst geschien mach) dat v houwelijc aldergelijcste
 is/en na mach volgen / die alderheplichste byvloft
 Christi en kerckis/na wien dattet houwelijc zyn ge-
 lijckenisse heeft/dat is/dat v houwelijck alderminst
 heuet van die wellust maer des veel brucht baer-
 hejts/ want in alle statē des leuens is alder lelicste
 te dienen

te dienen des welluſtichept. Iſt dat ghy ionc zyt ſoo
wilt ſeer wel voor v ſien dat ghy niet te vergeefs en
beſmet die bloe uwer ieucht die nimmermeer weder
mach comen. En en wilt niet verlieſen door dat al
der vurſte dinc / dijn alderbeſte iaren die alderſnel
ſte voortgaē / en nimmermeer wederom en comen.
En en willes nu door onbetenhept en onachtſaem
hept niet doe dat v ſal berouwe alle v leuen lanc die
conſentie der ſondē v nu veruolgende met die alder
bitterſte prikkelinge welke die vliēde welluſt achter
laet in onſe hertē. Zyt ghy eē vrouwe / ſo en betaēt v
geen dinc meer dan ſchaemte. Zyt ghy een man ſoo
zyt ghy meerder dingen waerdich / en deſer ſnooder
dingen onwaerdich. Zyt ghy out / ſo begeert ander
oogen / op dat ghy ſien moget hoe onbetamelijc dat
v is die welluſte / die daer in iongelingen ſo onſalich
is die van haer nochtans te bedwinghen is. Inden
ouden is ſp wonderlijc / want ſp beſpot worden / als
die nauolgers der welluſten. Want onder alle wan
ſchapyen beeſten en iſſer geen ſo wanſchapyen als een
onſupier outman. O ſodt die v ſeluen niet en kent /
gaet tottē ſpiegel en aenmerct v bleſſe en wit hooft /
v voorhooft vol rumpelen / en v aenſicht alder gelijc
ſte een krenge en merckt dat ghy nu die dootkiſt al
der naeſt zyt / v behoort wel in deſe iaren een bequa
mer ſorge. Dat v betaēde te doen nae die reden / dat
wilt teminſten doen nu v die iare daer toe dwingē.
Die welluſte verſmaet v / ſeggende: Ick en ben niet
langer ſchoon / en ghy en zyt nu niet bequaem / ghy
hebt genoegh geſpeelt gegeten en gedronckē / het is
tijt dat ghy wech gaet. Waerom dwingt ghy v leuē
tot welluſt / nu v dat leuen wil laeten. Het is nu tijt
dat

Remedie.

dat in uwen schoot alleē rustē die geestelijcke boelschap Abisag/ en laet die v hert met heyliger vtericheyt heet maken/ en met haer omuangē/ wilt werm maken uwe oude leden/ met geestelicke omuattinge

Die vergaderinghe der remedien tegen die hitte der oncupisheyt.

Op dat ick die remedien cortelijcken sal ouerloopen soo suldy weten dat dese alderbeste zijn om te wachten vā die boose wellusticheyt des vleesches. **T**en eersten dat ghy met alle uwe vlijt schouwen sult alle oorsaken die v daer toe brengen mogen. Al ist goet en betamelijckē dat dit gebot ooc tot ander sonden seer mit en profijtelijcken is te onderhouden/ daerom/ want die dat perikel lief heeft die is waerdich dat hy daer in vergaen sal dit zijn nochtans aldermeest die vrouwen diemē heet Syrenes / wiens handen niemant en ontginck dan die daer verre af blooch. Daer nae suldy hebben maticheyt in drincken/ eten en slapen. En onderhout/ en maticht v vā sommige toegelaten genoechten. Dat aensien ende ouerdenckinge ws doots/ en die anschouwinge des doots Christi sullen v seer helpen. Ist dat ghy leeft en geselschap hebt met deuchtsumige en repne menschen/ vliedet en schouwuet als feyn dat geselschap der saechter en onsupuete menschen/ voort soo sult ghy schouwen die ledige eenicheyt en die onwetende ledicheyt. En ghy sult v hert becomerē met gedachten der hemelscher dingē en met eerlicke stnderinge en werckē en daer sult ghy alder beste toecomē ist sake dat ghy v geeft tot de v. schrift. En als ghy voelt eenige becozinge so wilt teerstont vterelijckē biddē.

Tegen

Tegen die becoringhe ende ydelheyt der ghiericheydt.

In dien dat ghy gevoelt dat ghy geneycht zyt tot die sonde der giericheyt of van natuers wegen of door becoringhe der duyvelen/so wilt ghedencken op die voorszeyden regulen / ende oec die eerwaerdicheyt/en edelheyt uwer condicien oft gesteltenis die alleē daerom geschapē is/ en daerom verlost is om dat ghy sult ewelickē gebruycken dat ouerste goet. Alle dese werelt heeft God geschapen om v behoeft/en datse v sal dienen. En hoe ydel en bangich zijn dese stomme en snode wereltsche goeden/mer alleē int gebruycken/maer oec int groot te achtē. Neēt wech die dwalinge der menschen/ wat is dan goud en siluer meer dan roode en witte aerde. Dat al die hebreusche Philosophen versmaet hebben/ dat en wilt ghy niet versmadē / die daer een discipel zyt des alder armste Christus en geroepen zyt om te besietten veel beter goeden/Het en staet niet grootelijcken te prysen en te achten geē rijkdom te hebben maer rijkdom te versmadē is groot. Hier tegen roept nu dat gemeyn volc die alleē met den naem Christus menschen zijn/en die haer verblijden dat sy haer seluē so subtyljckē en cloeckelijc connen bedriegen/ seggende. Die noot brengh ons daer toe dat wy goet moeten vergaderen/en waert saetke dat wy dat niet en deden hoe soudē wy mogen leuen/ ende als men niet veel en heeft so moeten men snodelijc/en carnuelic leuē/en als men genoegh heeft so mach men saechtelijcken en ydelijcken leuen / en dan isser voorsien beoortēuige toecomende sierten/ so zijn oec die kinderē wel bewaere

Remedie.

bewaert / so machmen den vrienden helpen / so wort
 men niet versmaet / ende men heeft een goede faem.
 Wt veel duyfent Christen menschen soo en sult ghy
 nauwe eē vinden die dit niet en sept en geuoelt. En
 om haer hier op te antwoorde / so segge ic ten eerste
 den genen die daer bedecken haer giericheyt onder
 die naē der nootdrusticheyt en legge haer voor oogē
 dat Godt sept int Euangelie van die lelien en van
 die vogelen / die daer dagelick leuen onbesorget daer
 Christus ons vermaet dat wyse sullen nauolgen en
 oot / dat Christus en heeft zyn discipulen niet toe ge
 late / dat sy een tescche oft sacke souden dragen. En
 oot dat wy alle dingen sullen achter laten / en soecke
 alder eerst dat rijke Gods / en hy heeft ons beloofst
 dat wy alle dat ons van node is sullen vercrijghen.
 Wanneer heeft pemant gebzec gehad / en geē noot
 drusticheyt om te leuen die met ganser herten God
 en die goedertierenheyt lief gehad hebbē? Met hoe
 wepnich is die natuer te vreden? En ghy en hout en
 merct niet v nootdrusticheyt na die begeerte der na
 tueren / maer meer na giericheyt. Den goeden men
 schen ist ghenoech dat die natuer een wepnich ghes
 moet is. Noch verwondert my aldermeest vanden
 genen die al haer goet achterlaten / op dat sy onscha
 melicken van een ander mogen bidden. Ten is geē
 sonde gelt te besitten / maer dan ist ghemenget met
 sonden / als men groot achtet. Ist dat ghy dat ouer
 vloedich vercrijget / so wilt gebruycken die diēst en
 officie van een goet schaffenaer. En ist dat ghyt ver
 lieft so en wilt v daerom niet bedroeuē / en mager
 der worden / gelijk oft ghy van een groot dinck be
 rooft waert / maer wilt v meer verblijden dat ghy
 verlost

erlost zijt banden periculoosen last. Het is also/die
u al ziju naersticheyt doet/ ende ziju leuen verslijdt
in rijckdommen te verghaederen / ende te houden
ende die te achten als een seer schoon ende eerlijcke
sinc ende die verbercht om lange te bewaeren tot
Nathusalems outheydt toe/ die salmen heeten te
wesen een goet coopman/ende ic stae dat toe/ maer
ik en segghe niet dattet een Christen mensche is
want hy soeckt hemseluen allcen ende al heel ende
in betrouit niet in die beloften Christi. Wiens goet-
heyt so goedertierlijcken doet ende cleet die boghe-
den sal niet achterlaten een goet mensche die in hem
betrouit: Nu die profijten en heerlijckheden/laet ons
die wel doorsie/die de rijcken door haer goet beloofst
voort. Onder alle eerlijcke en nutte goeden/(nae dat
seggen der Philosophen) heeft rijckdom die nederste
laetse of stede. En als een van haer de Epictetus
seet/sept. Behaluen die duecht alleen zijn alle dingē
uyten den mensche. Nochtans en isser geen dinc so
zeemt als dat gelt/dat so wepnich goets in brengt
Of ghy alle dat gout en alle die costelijcke gesteentē
addet vander gantser werelt en alleē besaet soude
u hart daer mede een hayz beter wijsen/en geleerder
wesen/of sout ghy daer om ghesonder wesen inden
richaē/of stercker of schoonre/of iongher/ic bekenne
datse voortbrengen wellust/maer die is dootlic ooc
nimmerense eere/maer denct waer toe/sekerlijc die v
ese valsche goeden aenprijs ende bewijfen en geuen
in valsche eere en in alsulke eere behagen te hebben
is seer schadelijcken. Het is een warachtige eere dat
nemant ge-eert wort van eerlijcke ende waerdighe
nannen/met die aldermeeste eere is Christo te be-
hagen.

Remedie.

hagen. Die warachtige eere en is niet gelegē in rijkdom maer int loon der duecht. Dat gemeyn volck wijet/en eere v so geeli sp en eeren v niet/maer sp eere v cledderen/Daerom wilt in v seluen gaen/en wilt aemmerche die onsalige an moede inder herten/welcke waert sake datse twolt sagen/sp souden v veel ongetualliger ordelē/dan sp v salich gehouden hadden. Die rijkdom maect vziende/het is waer/maer valsche vzienden/en sp en maken tot v profijt geē vzienden/maer tot haers selfs profijt. En in dese manier is die rijke de alderonsalichste/wāt hy en mach zyn warachtige vzienden niet kennen/want dat zyn al beneynsde vzienden. Die een die haet hē om dat hy rijcker is. Een ander aensiende zyn eygē profijt smecket met hem. Die ander die toont hem een goet geslaet op dat hy wat van hē mach crigen. En die de liefste voor ogen schijnt die begeert ghemeynlijck zyn haestige doot. Daer en is niemant die hē so lief heeft oft hy hadde hem lieuer doot dā leuende. Niemand en is hem so medewarich die hē de waerhept sept. Enist dat hē pernant recht lief heeft nochtan heeft hy altijt quaet vermoeden en meynt altijt dat hy wat van zyn goet begeert en hē daerō veruolget en vlieget om hē als vliegen om wat van hē te hebben. Daerom al dat goet dat die rijkdom schijnt te hebben en is anders niet dan een schaepe/walsch en bedriechlijc/en die rijkdom brenge met haer onsaliche veel quaets en bliest veel warachtich goets. Als ghyse wel wilt doorsien met redē / so sult ghy voorzwaer vnde datse v so veel profijts niet in gebrocht heeft als schade. Met wat onsalige arbeet verrijchtmense/ende met wat perikel ende sozchuuldicheyde bewaer=

te waerminse/ en met wat groter droefheyt verliest
 minse. Waerom datse Christus gehet heeft doornē
 an datse die vrede der herte) dat den mensche alder
 bestste is) niet dupsent sorgen becommert en veruult
 en die rijckdommen verlaet of en vermindert die
 gegeerten haer selfs niet/maer sy ontfeket meer en
 meer diese lief hebben en brenge tot alle quaet. En
 wilt niet seluen niet sincken seggende. Men mach
 wel rijc wesen en ooc goedertieren/ hier denckt wat
 te waerheyt Christus heeft gesept/dattet lichter is
 en cameel te gaen door dat gaethen der naeldē dan
 en rijc mensche mach ingaen int rijck der hemelen/
 En het is opentlijke waer / dat Hieronimus septe/
 en rijc man te wesen een here en erfgenaē der boos-
 septe. Nemmermeer en wort groote rijckdom zonder
 sonde gewonnen of gehouden. Gedenct datse v bero-
 men van die alderbeste rijckdomen en goet/Wie daer
 ef heeft gout en andere rijckdom/die haet de deucht
 ende eerlycke consten. Noch daer en bouen wort die
 sonde der giericheyt alleen genoēt te wesen by sinte
 Paulus afgoderie. Oock en isser geen sonde die min
 niet Christo ouer een comet / want ghy en moecht
 niet dienen God/ende die rijckdommen.

Die conclusie der remedien tegen die sonde der giericheyt.

Ghy sult lichtelijck af latē dat gelt te achten en
 te prijsen ist dat ghy naerstelijc doorkent ende
 onderschept die warachtige goeden met die valsche
 goeden/en die beuynsde profijten met die warach-
 tige profijten. En ist dat ghy leert aenschouwen/en
 lief hebben dat alder ouerste goet/welc alst alleen te
 M. ghen-

Remedie.

genwoordich is/so veruultet oueruloedich dat her-
te der menschen/also seer dattet niet alle die goeden
deser werelt also niet versiet en mach worden. Ist
ooc dat ghy dickmaels voor oogen hebt hoedanich
dat die aerde v ontfangen heeft doen ghy eerst ghe-
bozen waert/en hoedanich datse v weder sal ontfan-
gē als ghy sterft. En ist dat al in uwe gedachten en
ouerlegt van de sāt daer dat Euangelie af seyt Van
dese nacht sullen sy v siel van v wech nemen/ ende
dese goeden die ghy verghadert hebt wie sullen die
toe behoren? En ist dat ghy v hert afstelt van de bo-
se en verkeerde wercken en gewoonten des gemeyn
volckx tot die armoede van Maria der Apostelen
der martelaren en aldermeest uwes hoofts Christi
en dat ghy stelt altijt dat vreeselijck woort in uwer
herten/ met welck woort Christus heeft ghedreycht
die rijcken deser werelt.

20 Teghen eergiericheyt.

Ist dat v hert betoort die eergiericheyt met zijn
toouerie/so sult ghy v beschermen met dese reme-
dien. Ghy sult vast houden datter voor gesept is
dat die eere alleen eere is die daer comt van die wa-
rachtighe duecht/nochtans moeten die somtijts
blien ende schouwen ghelijckerwijs als ons Chri-
stus Iesus leert met zijn Sermonen en exempelen.
Ende een eenighe eer isser die een Christen mensche
begheeren mach (dat is) ghepresen ende ghelooft te
worden van Christo / ende niet van die menschen.
Want als Paulus seyd die Christus looft die is
ghepresen/maer die eer die daer ghedaen wort van
een mensche/ om een oneerlijck dinck off sonde dat
en is

is gheen eer/maer groote spot ende schimp. Ist
 dat v eer gheschiet om v schoonheydt/ macht/ ryck-
 dom/ of om v gheslachte/ noch en salment geen eere
 teeten te wesen (want niemant verdient eere in een
 minck dooz welcke hy niet verdient en heeft om ghe-
 noest te worden.) Ist datter yemant verdient eere
 in een eerlijcke sake so salt eere wesen maer hy false
 niet begheeren/ ende hy sal te vreeden wesen met die
 duecht ende consciencie der rechtuaerdicheyt Daer
 om wilt aenmercken hoe dat die wereltsche eere te
 versmaden is tot wiens begeerlijcheyt/ also seer dat
 hemeyn volck gheneycht is/ want de eeren wor-
 den ghemeynlijck ghegeuen banden genen die geen
 onderschept en hebben tusschen eer ende oneere/ en-
 de die worden dickwil ghegeuen om schoonheyt/
 om groot gheslacht oft rijckdom/ of dierghelijcke.
 doch somtijts om snode vileynighe saken/ en wort
 doch dickwils ghegeuen diese onwaerdich zijn wie
 en anderen eer bewijset/ die doet dat dooz vreesse/
 of hy oordeelt v/ ende meynt dat ghy verciert ende
 ghecleet zijt met die duechden En indien dattet also
 niet en is/ so weest sochtuoudich dat ghi moget wor-
 den dat hy v vermoededet te wesen. Maer dat alder
 beste is dat ghy toeschicket alle die eere totten ghe-
 men dien ghyse al schuldich zijt/ ende die alder eeren
 waerdich is Ten is niet bequaem met hoomoet te be-
 geren eenige eere: gelijk alst niet betamelijck en is
 houaerdelijck te begeren die deucht/ want wat isser
 sulder en onsinlijcker dinck dan dat loon uwer eerē
 te setten inde opinie der mensche/ dewelcke alst haer
 beliest/ die eere die sy gegeuen hebben weder na haer
 nemen/ en na dat ghy ge-eert zijt v weder te onteere

M ij.

Doozt

Bemedele.

Doort/wat isser sotter dan alsulcke eere daermen
af verblijdt als mense verrijghet/ oft vergramt als
mense verliest. Welcke eeren dat niet waerachtich
en zijn/moecht ghy hier by weten/want sy zijn ghe-
meyn met die alder quaedste ende alder sondichste
menschen. Nocht dat meer is / Niemandt en ver-
rijghte oueruloediger dan die die warachtige eere
alderonwaerdichste zijn. En wilt ouerlegghen wat
saliger vzedelijcheit des bequamen eenmoudigen le-
uens af gestelt wort van moeytē en rumoer des ho-
uerdijs. Hier tegen denet hoe vol haets en sorgē pe-
riculen en verdriets dat is cleue der geene die daer
macht hebben/en hoe swaer dattet is in voorspoedt
hemselue niet te vergeten/en hoe strenge dattet is te
staen in eestlijckige en gladdē wech en niet en vallē/
en hoe dootlijcken dattet te vallen is vant hooghe/
Doe wilt gedencken dat alle eere is ghemenghet met
de alder grootste last / en wat scherpen oordeel des
ouersten rechters sal daer wesen tegen den ghenen
die hier haerseluen voortsetten om eer te verrijgē.
En die hier haerseluen nederlaen / die sal te hulpe
comen die barmherticheit Gods/en wie hemselue
opheffet tot eer die sluyt bukten die hulpe der graci-
en Gods. En wile alijt in uwer herren hebben dat
exempel ws hoofts Christi/ Wat isser na die werelt
onedelre/versinadelijcker/ en oneerlijcker gheweest
dan hy/hoe dat hy versmaet heeft alle eere die hem
gedaen worden/die nochtans meerder was in hem
seluen dan alle eer / hoe dat hyse bespot heeft op een
Esel sittende hoe dat hyse verdoemt heeft doe hy ge-
cleet was met dat purpuren cleet en met doornē ge-
troont/en dat hy een oneerlijcke doot heeft vercozē.
Maer

Maer dē genē die de werelt heeft versmaet die heeft
 God de Vader geglozificeert ende ge-eert. V glorie
 met wesen in dat crups Christi/ in welke ooc alle
 licheyt is. Waer toe en waerom wilt ghy v seluē
 menschelike eer vercrigē wāt daer door verwerpt
 versmaet v God en die Engelen vermaledien v.

Tegen die oprijlinge ende op- blasinghe der herten.

Ghy en sult niet opgeblasen wesen van hertē in
 dien dat ghy wel verstaet die gemeen byspra-
 ke kent v seluē. Dat is indie in v wat groot schoon-
 heit eerlic is/ dat wilt archten en houden te wesen die
 nye Gods/ en niet v selfs eygen goet. En daer we-
 ter tegē/ is in v wat dat cleyn/ leelie of quāet is/ dat
 wilt v seluen alleen toe schryuen / Ist oock dat ghy
 niet in hoe groote vryghede dat ghy ontfangē zyt
 geboren hoe naect/ hoe arm/ hoe beestelijc/ hoe on-
 lich dat ghy in dit licht gecomen zyt. En ooc aen-
 meret onse lichaē/ hoe dattet onbeuangen is met me-
 rgerley siecten/ ongeualen/ en plagen en hoe gerin-
 dat een cleyn dinc mach neder werpen en vernie-
 die grote moet die daer opgeblasen van geest is.
 en aenmeret doch wat dattet is daer ghy v seluen
 wel in behaecht. Ist in schoonheyt macht oft rijc-
 hem so ist sotticheit. Ist sondich so ist dulheyt/ ist eer-
 ic/ so ist ondancbaerheyt. En wilt dencken datter
 een sekerder bewijs en kennīs des domhepts ende
 onwetēhepts en is dan die hem seluē wel behaecht
 behaluen dese i sser gheen manier des sothepdts die
 meer te bespotten en te beschrepen is/ dan als penāt
 zyn moet rust/ en hem seluē verhouaerdicht/ daer

Id ij.

in dat

Remedie

in dat hem een mensch onderdanich is. Denct oock hoe dat ghy grooter en machtiger zyt/hoe dat God om v te straffe naerder by v is/ die daer nederdruct alle houaerdige herten en die daer essent die bergen metten dalen/die niet gespaert en heeft den Enghe-
len dien hem verhouaerdicht hebben/Ende dese sul-
len v oock te hulpe comen ist dat ghy dit aldus ouer
legget. Ist dat ghy v seluen settet/ ende ghelijct met
dien die beter zyn als ghy. Ist dat ghy v seluen be-
haecht van ouer schoonheyt des lichaems so geliect
v by den ghenen die v schoonhepdt te bouen gaen.
Ist dat ghy v verhouaerdicht in v leeringe of ghe-
leerthept/soo wilt aensien den ghenen by wien ghy
niet schijnen sult te wesen Daer na wilt oock ouer-
legghen: niet hoe veel goets dat ghy ghedaen hebt/
maer hoe veel goets v noch ghebreect ende wilt niet
sinte Pauwels vergeten die goede wercken die ach-
ter rugghe of verby zyn/ ende wilt arbeiden om te
vercrigen die daer noch voort voor hoeft staen off
noch te doen zyn. Voort ist van node dat wy weten
dat als die wint des houaerdichepts ons op blaest
dat wy dan terstont ons selfs quaet verwandelen in
beteringhe en also het eene fenijn met het ander te
verdzijuen remedien fenijn met fenijn verdzijuede
En dat sal aldermeest so geschien/na dat ons eenige
groote schade des lichaems gedaen waer of dat ons
eenige sonderlinge schade dat auotuer gegeue heeft
of die sothept ons daer toe ghebracht heeft/ dat onse
moet en hert seer beswaert is/ dat wy dan voort oo-
gen nemen dat exempel vanden Pauwe/ dat is dat
wy aldermeest aen willen sien dat deel des lichaems
daer wy alderleijcste zyn/en het sal terstont geschie
dat

nt v bederen sullen sincken en neder vallen. En dat
 ghy oock denet dat ter geen sonde en is die by Godt
 meer veracht is/ ende by die menschen ouer al meer
 schaet is/ dan die spottelijcke homoedicheyt Daer
 tegen verwaest sachtmoedicheyt die godlijcke gonst/
 hi sy beuesticht die goetwillicheyt der menschen En
 at corte gesent: Twee dinghen sullen ons bysonder
 houden van houerdie. Ist dat ghy inden eersten
 mercket dat ghy self zijt in catiuicheyt ontfangen/
 in ianmerheyt en bedructheyt in al v leuen/ en een
 wijse der Wormen in die doot/ Ten anderen/ wat
 Christus gheworden is voor v/ ende hoe seer dat hy
 u vernedert heeft.

Remedien teghen die toornicheyt en begeerlicheyt der wzaaken.

Als v groote fersijnige droefheyt verwert/ oft
 becoort tot wzaecke/ soo wilt ghedencken die
 toornicheyt anders niet te wese/ dan dat sy valsche
 ijckiche nae volgt die sterckheyt. Daer en is niet dat
 wijlijcker is noch daer en is geen meerder teecken
 dan een cleyn en herworpen herte/ dan door wzaecke
 te verbliden. Ghy laet v duncken dat ghy moedich
 sijt als ghy niet en wilt lijden eenich onrecht onge-
 wroken/ en met dese maniere brengt ghy voort uwe
 minische onweteneht seggende/ ghy en moecht uwe
 moet niet matigen/ dat nochtans eenen man toebe-
 schoort/ veel stercker ende veel edelre ist eens anders
 sotheyt te versmaden dan na te volgen. Ghy segt hy
 heeft my schade ghedaen/ hy is seer fel/ hy is seer spi-
 tich vā woordē. Hoe dat hy quād is/ so veel te meer
 wilt v wachten/ op dat ghy hē niet gelijk en wort

M. iij. Wat

Remedie

Wat onfinnicheyt ist als ghy wilt wozeken eens anders onfedicheyt/ dat ghy dan wort veel onfedicgher dan hy. Ist dat ghy versmaet eenighe spyticheyt oft ouerlast/so sullen alle menschen verstaen en ordelen dat ghy ouerlast onschuldich zyt noch oock niet verdient en hebt. Maer ist sake dat ghy daerō beweget wort tot toorn/so maect ghy zyn sake beter die v de spyticheyt gedaen heeft. Daer na wilt ooc dit ouerleggen/ist sake dat pēmant schade is geschiet die en dgaet noch en vermindert niet door wzaec maer sy wort daer mede vermeert. Want wat eynde sonder wese van onrecht/ als hē een pegelijc daerom soude boegen zyn droefnisse te verminderen om alfulcke weder te vergelden door wzaec. Also soudē wassen aen beyde sīdē de viandē/en dan wort die droefnisse rauwer en herder/en hoe datse duriger is hoe datse ongeneselijcker is. Maer door sachtmoedicheyt en herduldicheyt comt dicwils tot kennisse die geē die onrecht gedaen heeft/en wort also wt een viant die alder vaste en beste vrient/want dat quaet dat ghy meynt te verdrjuen van v door wzaec/dat comt en wort veel meer vermeert in v. En het sal ooc wesen een grote remedie tgeen dat wy hier te vooren gheschreuen hebben in dien dat ghy aen merckt dat die gen mensche niet en mach schadigen eenen anderen/indien dat hy niet en wil dan in alfulcke goeden die daer kuyten den mensche zyn/of dingen die dē mensche toch niet veel aen en gaen/Want die warachtige goeden der herten en mach niemant wech nemē/van alleen Godt/en dat niet dan vanden genen die ondanchbaer zyn/en hy mach alleen alfulcke goeden geuen(welcke hy niet gewoonlijc is te geuen)dē genen die

en die daer weete en hartmoedich zijn. Want geen
christen mensch en wort gequets dan van hemselfe
en. Niemandt en is onrecht schaedelijcker dan die
een die dat doet. Dese nauolgende sullen v ooc be-
sulpelijc zijn al zijn sy licht oft cleyn/indien dat ghy
het en vermeeret die droefnisse uwer herten / na dat
onrecht gedaen is so wilt v schade epnden/ en dat
onrecht dat v gedaen is wepnich of niet achten/en
niet dese maniere decket ouer. Hy heuet my onrecht
gedaen maer het staet geringe te verbeteren en oock
hy kintsch/hy is onbesocht/oft hy is een ionghe-
inc/of het is een wijf/ of hy heeftet gedaen door een
onders in geuen/hy en weet niet bet/hy was wel ge-
zoncken/het is gelijck datmen hem vergeue. Ende
ooc die/oft die/heeft swaerlicken tegen my mis daen/
maer het is mijn vader/of broeder /of meester/of
vriendt/of hupfurou/het is gelijc datmen zijne liefste
in vrientschap sal toegeuen. En dencken dat ghy he-
ooc iets mis daen hebt/ooc so wilt dat onrecht ghe-
lijcken by die weldaden die hy v in voorszede tijde ge-
daen heeft/of ghy sult dat gelijcken met dat ghy he-
oel eer vertoornt hebt seggēde/hy heeft my onrecht
ghedaen/maer in voorszeden tijden heuet hy my dic-
hoil goet gedaen/het is een teken van een onbedich
hert die weldaeden te vergeten en dat onrecht te ge-
menckē. Du heeft hy my vertoornt/maer hy is dick-
woils door my verstoort geweest ick salt he vergeue
op dat hy na mijn exempel my weder sal vergeuen.
Nochtans soudet veel beter remedie wesen als daer
enige menschen tegen v mis doen/dat ghy dan wilt
dencken hoe veel en hoe dicwil dat ghy sondicht in
God en in hoe veel dat ghy hem schuldich zijt. Also
M v. veel

Remedie.

beel als ghy vergeuet uwē medebroeder die v schul-
dich is also veel sal v God vergeuen. Dese maniere
om te betalen met eens anders gelt/heeft ons ghe-
leert onse borch Christus/die welcke daer niet en sal
verfmaden/die wet die hy seluer ingeset heeft. Ende
op dat ghy ontbonden moecht worden van uwē
sonden/so loopt ghy te komen en ghy vaert S. Ja-
cobs en ghy coopt brede aflaten/niet dat ickse mis-
prijsse dat ghy dit doet/maer ick prijsse v meer aē dat
ghy dit alleen wilt doen/want daer en is geen beter
manier/door welc ghy moecht weder versoent wor-
den God van v mis daet dan als v mis daen is/dat
ghy dan weder wordt versoent met v broeder die v
mis daen heeft. Vergeeft eē licht sonde uwē naestē
(wandt het is al licht dat deen mensche sondicht in
dander) op dat God v vergeuen wil so veel dupsent
sonden. Daer op segt ghy. Het is seer swaer dē moet
die met toorn ontsteken is te bedwingen. Ende be-
weecht v niet dat Christus so veel en swaerlijc voor
v geleden heeft/wat waert ghy doen Christus voor
v zijn costeliche siel geset heeft/en waert ghy zijn bi-
ant niet niet wat sachtmoedichept verdraecht hy v
dagelijcx inde oude sonde weder vallende. Ten leste
so denckt met wat verduldichept heeft hy gheleden
quade woorden/banden slagē/en daer na die alder-
schandelijcste doot. Wat wilt ghy v beroemen van
dat hooft / in dien dat ghy niet naerstich en zijt om
te wesen een lidt int lichaem. Ghy en sult niet wesen
een lidt Christi/ ten waer sake dat ghy nabolcht die
boetstappen Christi. Soo segghet ghy weder. Hy en
is niet waerdich dat mē hem vergeuen sal/ Segt
mij waert ghy waerdich dat Godt v sonden verge-
uen

nen heeft. In v seluen wilt ghy hebben en ondersoec
ken barmherticheyt ende tegen uwen broeder wilt
ghy gebuycken die scherpe rechtuacrdicheydt. Ist
groot dat ghy wesende een sondare v ergeeft eē son-
daer zijn schult/als ghy dērt dat Christus heeft ge-
beden zinnen bader voor die hem gecrupst hebbe. En
ist swaer uwen broeder niet weder te staen oft ver-
gelden/den welken geboden wort voor lief te heb-
ben uwen viant. Is v dat swaer dat ghi geen quaet
met quaet en loont/voor welke quaet/tē si dat ghy
hem goet doet/of ghy en sult niet wesen noch doen
in uwen euen mensche/dat Christus heeft gheweest
en gedaen in v zinnen knecht. Ten leste segt ghy hy
ist onwaerdich datmen hē goet voor quaet sou doe.
So weest ghy des waerdich/op dat ghi doe moecht
en vercrigen dat Christus v waerdich moet werde
Daer op antwoort ghy weder als ick verdrage dat
oude onrecht/so noodige ic hem weder tot een nieu-
we onrecht te doen/en hy sal weder doen indien dat
hy hier ongestraft af coemt. Ist dat ghy sonder son-
de hem moecht schouwen / so schouwet hem/moget
ghy hem te hulpe comen / so coēt hē te hulpe/moget
ghy hem verbeteren soo verbetert hem/ mocht ghy
hē die daer rasende toornich is gesont make/maect
hē gesont. Ist dat ghy niet en moecht/het is dan be-
ter dat hy alleen vergaet dan ghy met hē. Ende die
daer niemant schade of quaet gedaē en heeft dan v/
die wilt achten waerdich te wesen barmherticheyt
en geen pijn noch weder wraeke. Wilt ghy met loff
en eere toornich wesen so weest toornich teghen die
sonden en niet teghens den mensche. En hoe dat v
natuer meer gestelt is tot dese sonde des toorns/soo
veel

Remedie

veel te naerstelijcken wilt v seluen lanc te bozen bescherimen en wilt dit vast in v hert drucken dat ghy niet en segt noch en doet als ghy toornich zijt/en en wilt v seluen niet gelouen noch betrouwen als ghy verstoort zijt. En wilt al suspect houden en quaedt vermoeden te wesen wat ghy doet als ghy toornich zijt al ist oec eerlijcken ende wilt gedencken datter wepnich onderschepts is tusschen een raesende oft dulle mensche en een die toornich is dan die een is een corte raserie/die ander een ewige raserie. Wilt oec gedencken hoe veel dingen dat ghy in voorledē tijden door toornicheyt gesproken en ghedaen hebt dat v seer berouwen is. En als ghy toornich begint te worden ende dat ghy v al gheheel daer af niet en moecht houden soo wilt te minsten also wijs wesen dat ghy v bedenckt dat ghy dan niet wel ghesont en zijt/en dat te dencken is een grote remedie tegen die toornicheyt. En wilt oec in v seluē ouerleggen. Nu ben ick aldus gestelt en een wepnich hier na sal ick anders gestelt wesen/waerom wil ic dan seggen oft spreken tegen mijn vrient als ic toornich ben dat ic niet en sal mogen veranderen als ick niet hem versoent sal wesen. Waerom sal ic doen al rasende/daer ic my seluen af bedroeuē sal als ic weder tot my seluen come. Waerom en sal dit van my niet verweruen die redelijckheyt of die goedertierenheyt/of ten leste/Christus om wiens wille ic dat behoort te verwinnen. Niemant en is (als ic vermoede) so toornich van natuers wegen oft hy en mach hemseluen noch tans wel gebiede. En dat alder beste is dat wy ons hert vestigen en hert makē met een vaste insettinge redenen en gewoonten/ dat wy niet en mogen worden

Teghen toornichept ende wraeck.

95.

den verstoort. En het sal volmaecthept wesen in die dat v die sonde also onwaerdich is dat ghy voor verdziet en schade weder doet den dienst der liefde. En ten lesten so denct te wesen een menschelijcke matichept/dat ghy v hert en moet altemael niet en geeft onder de toorne/maer niet toornich te wordē is god alder gelijcke. Dat quaet te winnen met goet is de volcomen liefde en navolgē Jesu Christi. Die toorn te verdrucken en die te temmen behoort tot eē wijs man. En v te stellen tot toornichept en is alle met menschelijcken/maer al heel beestelijcken. Ist dat tet v beliest te weten hoe schandelijcken onbetamelijc dattet is dat een mensche verwonnen wort met die toornichept. Als ghy niet toornich en zijt so wilt aensien de ghedaente van een toornich mensche/oft als ghy toornich zijt wilt dan gaen voor een spiegel ende sien hoe dat die ooghen met vlammen bernen/die wangen worden bleec/die mont wort verstoort/die lippen schynen/de leden die beuen/die stemme grint/die benen die beuen/wie sal v vermoeden te wesen een mensche.

Wat eynde der Remedien.

Becluyt des Boeck.

N moecht ghy sien mijn alderlieffte viēt wat brede en diepe materie dat tet is/alle/ander sonde met aldusdangen maniere te ondersoecken/waer om dat wy dat hier mede een eynde maken willen/ende wat also voort te onderuindē is/dat laten wy staen op vwerichept en naerstichept/want het onse opset niet en heeft geweest

Wesluyt des boecx.

weest/dat wy(als wy begonnen hebben)alle manie-
ren der sonden af te raden met sonderlinge berispin-
ge/ende leeringe/ ende te vermanen die duechde die
de sonden tegen zijn. Ick hebbe alleen ghewilt (dat
ick vermoede v ghenoech te wesen) v te bewijzen een
manier en een eenighe conste des nieuwen strydes/
waer mede dat ghy v beuestighen sout moghen te-
ghen die sonde des ouden leuens/ welke sonde daer
alte met weder beginnen te wassen/ Ende alsoo als
wy sommighe sonden gheset hebben om eenighe be-
wijsinghe alsoo suldy v oeffenen in allen/ en by son-
derlinghe in die sonden in welchen dat ghy wetet
dat v naetueren oft ghewoonte ws leuens toeghe-
necht is. Ende teghens dese sonde moeten wy vast
in onse herten schryuen alsulcke insettinghen ende
remedien datse niet weder nae Oude ghewoonten
werden vernieut. Als teghen die sonde des achter-
claps/omnuts sprekens haets/ gulsichepts ende des-
ser ghelijcke. Dit zijn alleen die vianden den Ridde-
ren Christi teghens wiens oploop/ ende aenuech-
tinghe wy moeten eerst vast onse hert beuestighen/
ende beschermen met ghebeden/ sentencien der ghe-
leerden/ende met die leeringhe der hepligher schrift
ende met exempelen der goeder menschen. Tot alle
dese sal v seer behulpelijck wesen dat lesen der hepli-
gher Schrift. Om dese voorschreuen leeringen v te
schryuen heeft wy die broederlincke liefde toeghe-
bracht/op dat ick na mijne macht soude vestighen
ende behulpelijck wesen inden heplighen opset. En-
de dat hebbe ick soo veel te gheringher/ ende met
meerder haest ghedaen/ want ick seer vreesde dat
ghy gheromen ende gheuallen soudet moghen heb-
ben

Besluyt des boeck.

men in die ydele Geestelijckheyt der Monicken die
maer eens deele/om haer profijt ende winninghe/en
een deel met groote liefde/maer die en is niet nae de
metenheyt) ommeegaen ende omlopen/die aerde/en
die zee En als sy eenen vinden die zijn leuen gaerne
oude beteren/dien arbeypden se terstont om een mo-
nich te make met die alder oneerbaerste vermanin-
ghe met dreyginghe ende smeekinghe/ anders niet
dan of bupten die Moninc cappe gheen geestelijck
leuen en ware/En nae dat sy zijn herte veruult heb-
ben met clare woeginghen/ ende met onseggelijcke
prijckelen so dwinghen sy hem te onderhouden som-
nige menschelijcke insettinghen/en die onsalighe te
brengen in die oude Flootschap. Ende sy leeren meer
beuen ende vreesen dan lief hebben. Monich te we-
sen en is geē goedertierenheyt maer een manier des
leuens profitelijck/of schadelijck/nae elcx gheschic-
kenisse ende ghesteltenisse des lichaems/ ende ver-
stant waer toe dat ick niet en rade/noch coek af en
rade/maer met desen vermane ick/ ende ghene v te
kennen dat ghy die goedertierenheyt niet en wilt set-
ten in spijsen/of indracht der cleederen oft in eeni-
ghe sielijcke dinghen maer in dat gheen dat wy nu
hier voor gheschreuen hebben. En in wien dat ghy
bint dat warachtige beelde Christi/daer wilt v con-
uersatie mede hebben/ En als remant by v is/daer
ghy niet beter af soudet moghen worden/ soo gaet
hemelijcke bupten dat bywysen der menschen/en
wilt sprake houden met die heplige Propheeten/met
Christo/ende zijn Apostolen/en by sonder wilt sinte
Pauluels Brieuen alijt in uwen handen hebben/
ende int herte snachts en daechs/ op dat ghyse van
woort

Besluyt des boeck.

woort te woort moecht van buytē wtē Lieve broe-
der desen arbeit heb ic om ulwen willen aengenomē
op dat ic v soude mogen wijsen als met eenē vinger
den cortsten en bequaemstē wech te comē tot Chri-
stum Waerom dat ic Jesum Christum bidde (als ic
hope) ws goeden opsets bystant dat hy goedertier-
lijcken gewaerdigen wil ulwen saligen voornemen
te hulpe te comen/ende dat hy v zyn gauen wil ver-
meerderen en volmaken/ op dat ghy groot en ont-
moecht worden in hem/ en comen alsoo tot een
volcomen leuen. Blijft ghesont in Christo
mijn hertelijcke liefste broeder/ ende
vrient/ die my nu veel lieuer
ende blyder zyt dan
te voozen.

(.)

~ Gedruckt tot Amstelredam/ by my
Warent Adriaensz. wonende inde Warmoe-
straet/ int Vergulde Schryf-boeck.
Anno M. D. LXXXIX.